

5402 *l. 3*

Bibl. Jag.

II

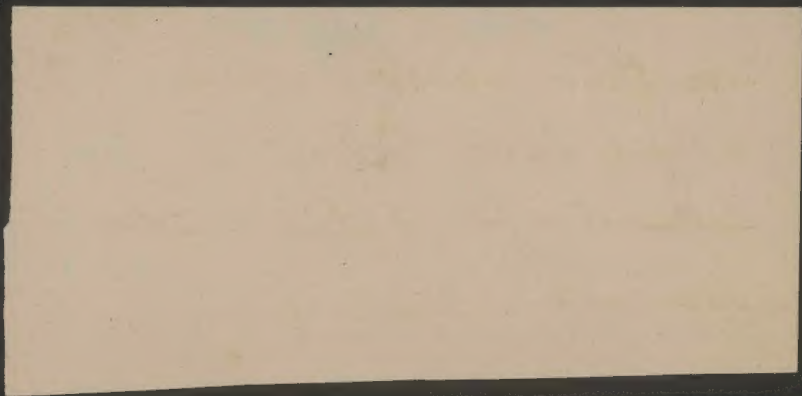
V / 1.
1

Zegar stołowy kwadratowy miedziany

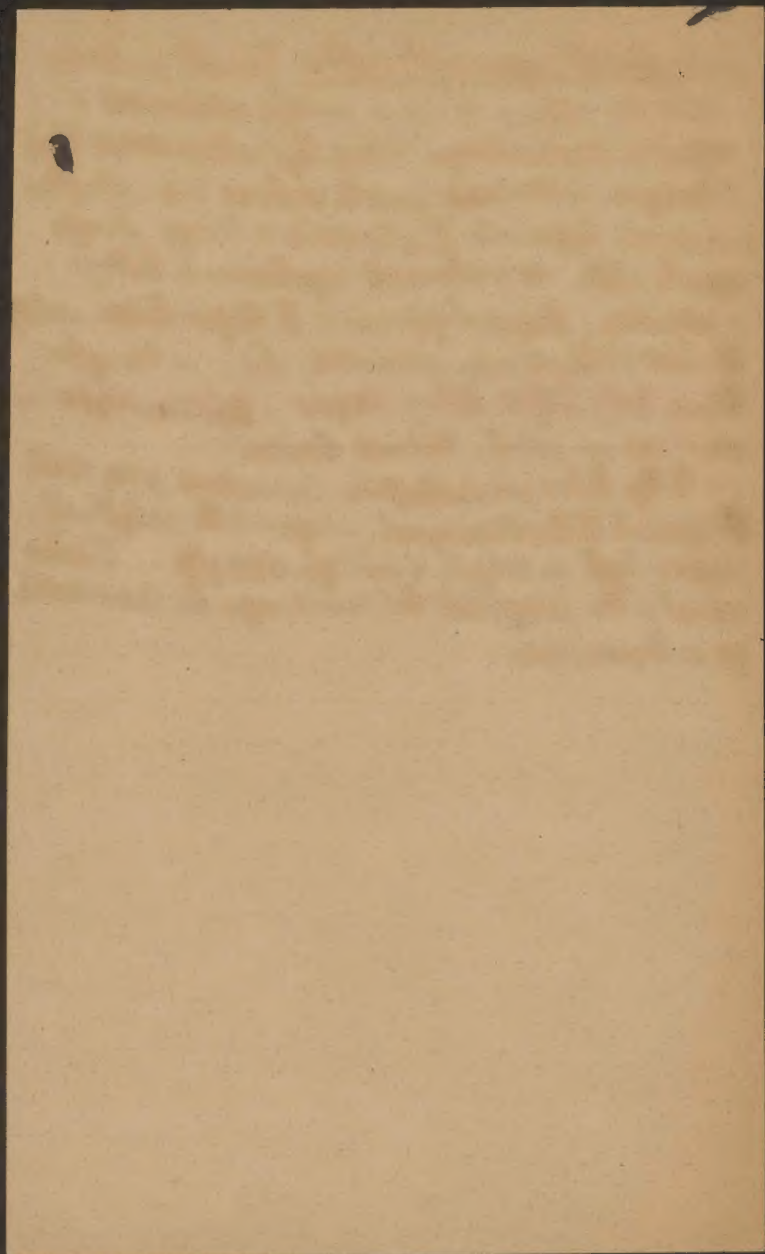
Wolfgang Brenner Cracau

Restaurirt - Joh Schutina in Lotos

(widac' werk - bijacy - godziny)



Falocypikat zegarmistrzostwa. Gazeta polska
1863 Nr. 155 z d. 11 Lipca podaje wiadomości o
zegarku Kieszonkowym, który był własnością Chod.
Kiewiczów. Zwróciła Koperta srebrna ma z obu stron
z popiersia Zygmunta III w Koronie z Kręgi. Druga
Koperta złota ma cyzelowane wyobrażenie Bitwy
z napisem: Lugna|Sigismundi III|Regis Polon. contra|
Turcos ad Chocim|mem commissa|162. / - Na cyfr.
błonie herby Polskie, Litwy, Wazów, i Chodkiewiczów. -
Werk zaś ma podpis: "Widmus. London."
ma to być bitwa pod Smoleńskiem - darowana przez Króla
Zygmunta III Chodkiewiczowi. - zegarek ten nabył anty.
Kwarcz 3gół na Notyniu i cenił go 2000 złp. - Podobno
ubrał w ten falocypikat lekkośniergo hr. Barneckie.
go w Paryżu.



1260

3 3.

Skrypcie mający, grzyf, kark, deka,
podstawek, pufek (Tischendratt), guzik

Oktawka (Tinkeln)

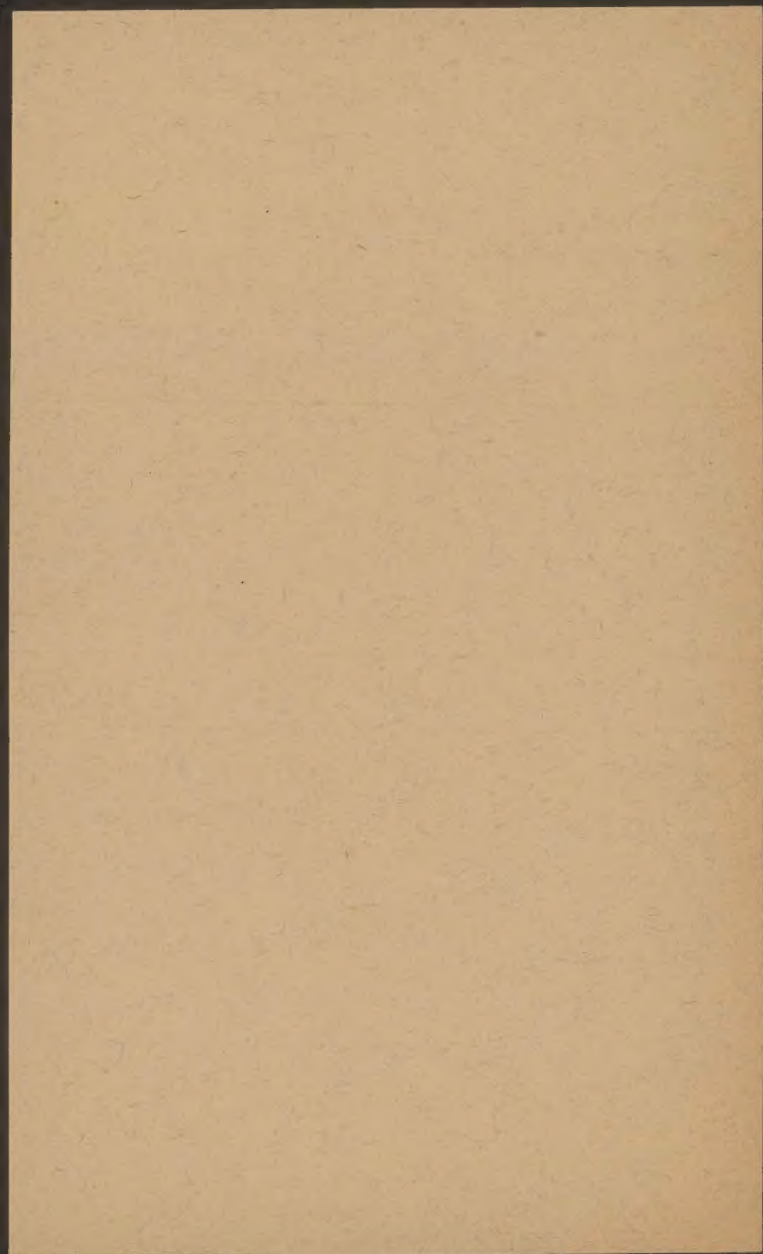
Kornet (Korn, Zinken, Kornhorn)

Puzan (Kosch)

malowanie pod wodne (Wasserfarben)

" pod olejne

nanos farb (Auftragen)



4 4.
Nauyria Kowalskie 1544 (w Kamieńcu podolskim)

Nakowalnia

Szparog

Gwoźdnica

Młot zerlak

młot pellix

Młot warszlak

Węgi

Litwomber

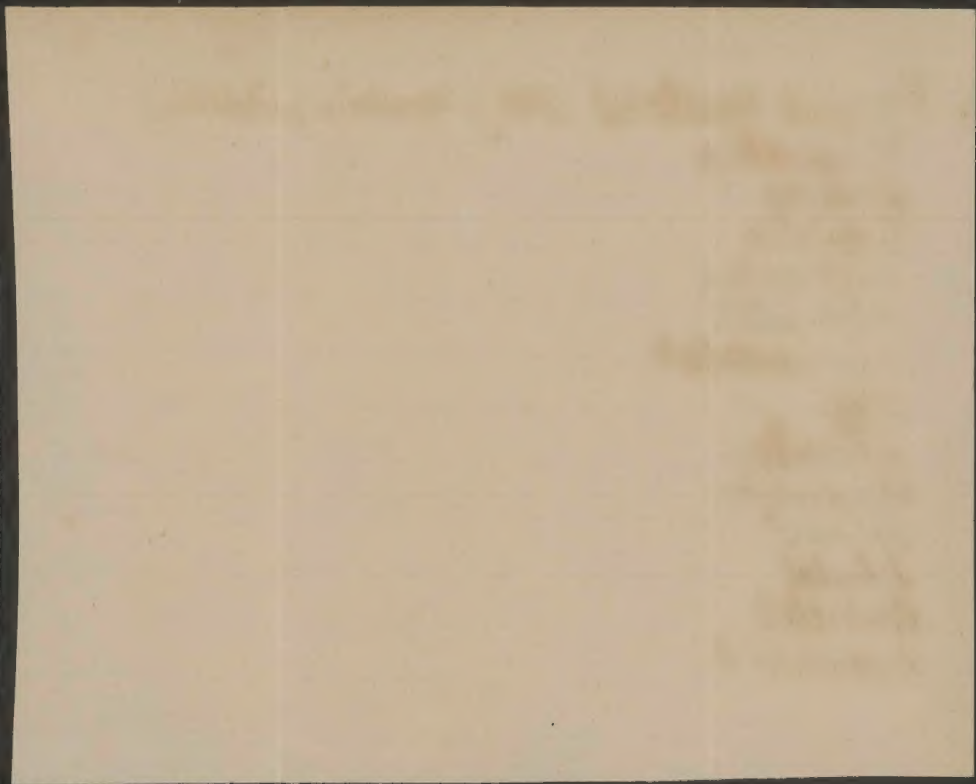
Strus'majer

Folwesz

Sztuchal

Bruchnefel

Szparonki 5.



Polka w Krakowie
nr 5875

dnie godziny i kwartały
dranse

rukome w Khyatce
grubej Kotficy

Koronne złoto
wagowy ^{uzupełniający} na wzór Brezeta
wte i te strony

Artenski Raphael Casimirus Ph. Dr.
novodvorskiensis & Dialecticus Philo-
phice Prof: Contub. Philosophor. Senior:

Quaestio physica de coelo pro Collegio
minori ad disputandum propos. Cracoviae
in off. Franc. Czari. fol (b. r.)

K. 2.

rektor. Albert Papenhovius J. Theol.
Dr. et Prof. Praepositus J. Florian

490

510

6

W. Dunst. 4. 4. 11. R.

5

186

D. E. Friedlein.

do maldonado:

7

Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)
Antenne des Larves der
Schmetterlinge 1874 (H. K. K. K.)

5



Stawna Monstrancja szeregowa w Kościele
 S. Piotra u Jezuitów wysokości Toki 3
 bez ujęcia majęcej, podług Inwentarza z r.
 1714 miała :

Dyamentów 4140

Rubinów 1247

Ametystów 22

Chryzolitów 5 (jeden jak orzech włoski inne
 jak łaskowce)

Smaragdów 873

Szafirow - 2

Rubinów in effigie

Korony S. Pauli 31

Peret - - - 1463

7783

Wstąpienie na monstrancję wynosi 2000 zł,
 jubilerowi od roboty 6000. - miała być
 od J.W. Pani Makowieckiej Kapłanowej Ka-
 mienieckiej. (z Mfcr.)

Podług Warfajskiego Waut. Smion herbownych
 Summary z Gdania z 1782. r. str. 146 Wojciak
 Ngaiński jezuita r. 1643 domu swego znaczne klej-
 noty potargował z klejnotami od Myszkowskich

oddad jezuitom Krakowskim, z których Klejnotów
monstrancja zrobiona, misterna, piękna i bogata
"wysokości taki 3 łę, wieści, że powiadano o niej,
"że obytknie bogactwa wiekami w Czerstochowie
"będące, ceng (prosz tam jednego dyamentu) prze-
"wyższata. Po przesłaniu jezuitów, gdzie się po-
"dziata niewiedzieć, stozasem jedne Panią chetnig:
"ca się trzewidtem albo sztuką dyamentową aktualnie
"na głowie bityszą, że miała być z tej monstran-
"cy w r. 1775. Lecy druga dama nogę wystawiła,
"szy sprzączkami u trzewików będącemi z tejsze
"monstrancji w brylanty kameryzowanemi
"niemniej puzguta się. Wieków tych politycy
"sarkali, że to na ozdoby Paugu było poswa-
"cone, niepodziewam się żeby potomne chwalić
"miały obrocenie ich na ozdoby światowości,
"ale rzeczy że in deterius idę, to może się
"to i podobia."

Potocki na sejmie 1789 wspominając o dobrach jezuitów
i oratorze ozdoby Koscielnych przez delegacyę r. 1775
które potem za granicę sprzedawano, wymienia między
innemi szalone, między jezuitką monstrancją Krakowską
z kopytka J. Bistra (dla Teresoy Eleonory z Dzibinich
Makowieckiej) która rajachata do Wrocławia i poszła
w rękodrobie ręce. Było to dzieło sztuki i klejnot drogi,
nadzwyczajnej wielkości przedziwną robotą sadzone
kamieniami i najmniej na płotyfię szacowane. (Kratkopi-
Polka w crafie trzech rozbiorów. Poznań 1874 Tom II
str. 175) — R. 1775 przesłano także kopytowy relikwiarz
z którego głowę J. Stanisława Kopytki wyrzucono.

Względnie zewnętrzne objawy narodu każdego są wynikiem trzech głównych faktów pochodzenia, siedziby i dziejów, które całość tworzą jedną. Samo pojęcie które jakby się dawało zawsze od siedziby, potraczone jest zupełnie z pochodzeniem. Albowiem ludy żyjące w jednym i temże samem zakątku mają różne potrawy: Anglik i w Indyjach wschodnich i zachodnich waje swoje beefsteaki i pije swoją cherry które krajowcom wcale nie smakują żyjącym ryżem i batatami. Również i dżępi mają wpływ na kuchnię: kłóży się obfied dziś u nas bez kartofli które Latufki sprowadził, lub bez kawy, którą Knusinśki zalecał; jakby się dofrjaniin obfied bez herbaty. — Wszystko co żyje stoi pod wpływem dopolnego oddziaływania na się, a ciakaw i naciągająca jest nęga jak pewna idea lub wynalazek odbywa swoją podróż przez tysiące lat i nerody różne. Rodludyki albowiem imienia swoją zewnętrzny prong cuggle, pomimo iż każdy czas myśli że jest miły kalny i prawdziwy. Pod obnie jak rośliny chodowane i zwierzęta domowe przesiedlają się z jednej okolicy w drugą tak też i obcyżaje i wyrzaje przechodzą z jednego narodu do drugiego i aklimatyzują się tamże jakby tam wzrosły. — Miejskania więcej zawsze od okolicy n.p. drewniane wlepiłtych, muirowane w kamienistych i naciekach

Stroj narodów zawsze powstaje z klimatu — wpletało materję przenosi się z jednego miejsca na drugi

Pomiędzy żyjącymi istotami na ziemi jeden człowiek potrzebuje odzienia na wpływ powietrza; innym dyćciom samym data tropalnia matka przyroda odzienie. Człowiek zmuszony był do utworzenia sobie pokroju przeciw przyrodzemu wpływowi. Począwszy od futucha ^{ordob} nadziobnikiem potudnoizym do futra krajów polarnych

Obrak odzienia powstaje jeszcze chęć stworzenia się (człowiek) dowodem tego jest tetowanie i malowanie ciała. Skóra z zwierzęcia była pierwszą suknią, pokrojem główny powstało z chęci obrony podobnie jak obuwie, przeciw kołom lasu: kamieniami. — Człowiek zmuszony walczyć z drapieżnymi zwierzętami wynalazł broni nępin od drewna: kłosa, z kamienia, knusm. — Naciągania powstały od formy roślin

Nie każdy okrycie ciała może być zwane strojem. Stroj jest trawa strzeż; nieraz wielki; moda miejska jest kępnym ciastem roci bnyżką bez smaku. Stroj stoi pod wpływem dziejów: powstał imienia, moda szybko: nie ma tego znanienia. Ze stroju można odgadnąć wiek i jego charakter; moda zaś dla zabawy stworzona. Moda nie ma ojczyzny; stroj jest jej mamką

Bestellung auf die „Gesamten Handelswissenschaften“.

Der Unterzeichnete bestellt hiemit bei der Buchhandlung von

1 Exemplar der im Verlage von J. Engelhorn in Stuttgart erscheinenden

„Vollständigen Handelswissenschaften“

Życie samo porzucenie naturalne zmusza człowieka do
zrzucenia z siebie zwierzęcości i okazania ducha, któ-
rym się od zwierząt różni. Użycie to ^{potrzeby} potrzebę nagoty
zwierzęcej, było pierwszym powodem użycia i sygnałką
sukien ludzkich i ubiorów.

W XV wieku zaczęło się do strojów wielka zmiana i różni-
cota w Europie. Pojedyncze i przyzwyczajone szaty zmienione
zostały przez różnych wschodnich dodatków, które coraz więk-
szego wzięcia zaczęły doznawać. Pożątek i zaprowadzenie
tych dodatków przypisują na którąś stronę odwołanemu
księciu Burgundji, który r. 1395 walczył pod Nikopolis
przeciw Bajazetowi I cesarzowi turekiemu, dostał się z kuria-
tem rycerstwa francuskiego do niewoli tureckiej. Tam na
dworze turekim zasmakował w przepychu i rozkoszy
wschodniej (Jean Sans-peur duc de Bourgogne + 1419
zamordowany). Wróciwszy do kraju wykupiłony z niewoli na
dworze francuskim w Francji zaprowadził niewidziany dotąd zbytek
i przepych wschodni pomieszanym z smakiem rycerstwa dawnego.
Syn jego Filip dobry (Philippe le Bon) pod względem bogactwa
i przepychu przewyższył ojca, do czego przyczynił handel chrze-
stowy z wschodem i dużą sposobność restrykt. Stroje na jego
dworze przyjęto za wzory i jako takie rozchodziły się z Bru-
xelli po Europie. We włoszech odrodzenie się klasycyzmu staro-
żytności prowadziło znaczną reformę w sztuce i w
i w strojach. Zaczęto tamże zrzucac ^{niekiedy} suknie zbliżone do habi-
tów ^{ciężkich} pojedynczych i zbliżać się do starożytności.

Tu też zaprzeczono używaj gorszenia się niź niego i ob-
naziwania pierśi. Przeciw tym ^{modom} ~~przekazom~~, które się czasami
dziś wymagają, przedstawiono w Paryżu w XVIII wieku jak
świadek broszury wierszem: „Plafuyk nieodstrojonej
dame albo 64 Epigrammata na obrażenie pierśi”
4to ark i (w Bibl. Forl.) i: „Dama modna albo 85 Epigram-
mata na nowe na karku głowy kobiety zwane Fontanges”
4to ark i. Odnajdując się w tem uwzględnić dawał francuski
Ludwik XIV (1643-1715) i uchodził za wzór do naśladowania
dla innych. Obrażanie pierśi kobiet (dekeletowanie)
doszło swiego szczytu podczas rewolucji francuskiej. Tak zwane
„boginie rozumu” prześladowały się w obrażaniu aż do
wstygu. Zdaje się więc na nowo ta moda mianowicie w
wzajemnym świecie, tak iż według niższego obrażenia pierśi
można rozpoznać damę z stanu nijskiego od damy to-
krajnej pamiętniej lub haute volée. Kobiety mianowicie
bigotki i okazyjące zbytą nabrzoń kochają wielce modę
obrażania pierśi. co ich spowidnikom bynajmniej nie wadzi!

11.

Wzrosty mody francuskiej 1782 - 1793.

Baigneuse (czepiec z gary)
bavolet
blonde
bonnet à la Fracati
caraïo (mata sukna hiszpańska) (Kaptanik?)
chapeau à la Henri IV, de castor
coarde
coiffure à la conseillère
cornet de la reine
corset
cripe
deshabille (suknia negi zowa w polskoju)
éventail chinois
faveur
fichu de gaze en chemise
gants
gaze d'Italie
gros de Tours, de Naples
jupon de fleuret
juote
levite
manille
marinière, veste à la
merde d'oie
mirfas
moire
mufti
organi
palatine
papillon
percale
plumes de héron

pouf
poult de soie
popeline
redingote de Florence chocolat
rubans
sac
satin
taffetas
tapet, friure en
tarlatane
tulle (matéria wyrobiana w Tulle)
turban
robe à la Vestale

M. Francisque Michel: Recherches sur le
commerce, la fabrication et l'usage des
étoffes de soie d'or et d'argent. Paris,
Crapelet, 1852.

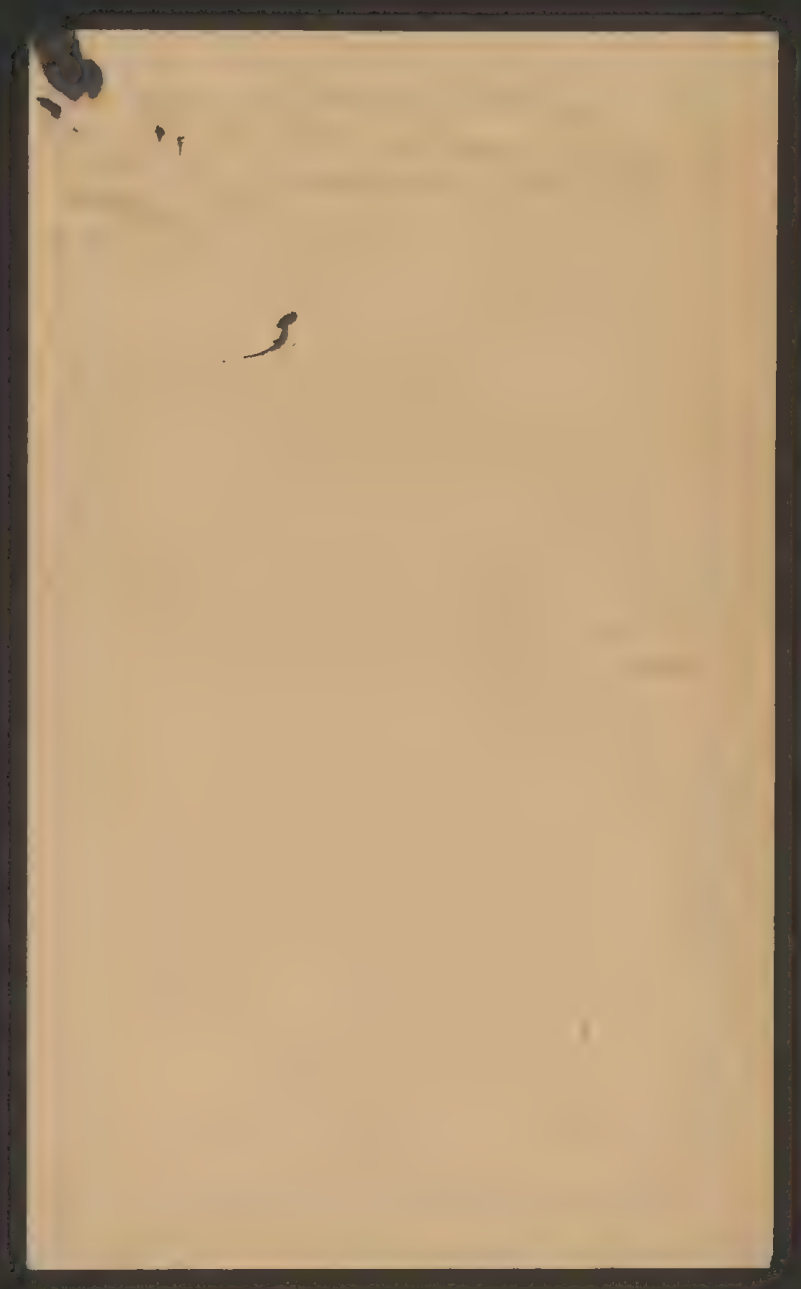
M. E. Periset: Histoire de la soie depuis ses
origines jusqu'au XII^e siècle de notre ère
née

M. Dupont-Auberville

Boileau Étienne: livre des mestiers

najstawniejsze axamity w XVI pokroczitych 2 Ge-
nii, Florenyji

Mody r. 1896. Śliska pokazane były z materji baweł-
 nianj, cysem lub rycem zwanej; sofj i ottomany zielonę
 trypa wybite, stolki biało lakierowane, trypa lub sofja ze
 złocnym deseniem pokryte. — Damskie wiekowe ~~czapki~~
 nosity lewitki (rodzaj mantyl otwistych i krótkich ręk-
 wanych na wierzchu sukni), suknie długie, podras goli-
 zas robione z długimi ogonami. Damskie nosity ~~czapki~~
 z przodu zmusowane i gilotynki (sukienki faldowane
 do kostek). Na suknie nie wzywano już już ~~czapki~~ par-
 terów; poważniejsze panie brały attasj, pekiny, gródetiny
 i młodsze zaś kitajki, mustiny, rębki, linowory — a na codzien-
 ny ubiór cyce, brandebury i t.d. Na głowie starsze nosity
 kornety, crepki gazowe à la baigneuse; — młodsze nosity
 fryzury udocone według okoliczności perłami, brylantami, pio-
 rami, kwiatami, fryzury w modzie: à la conseillère z loka-
 mi po bokach, à la herisson (wysoka fryzura w górze do-
 na)

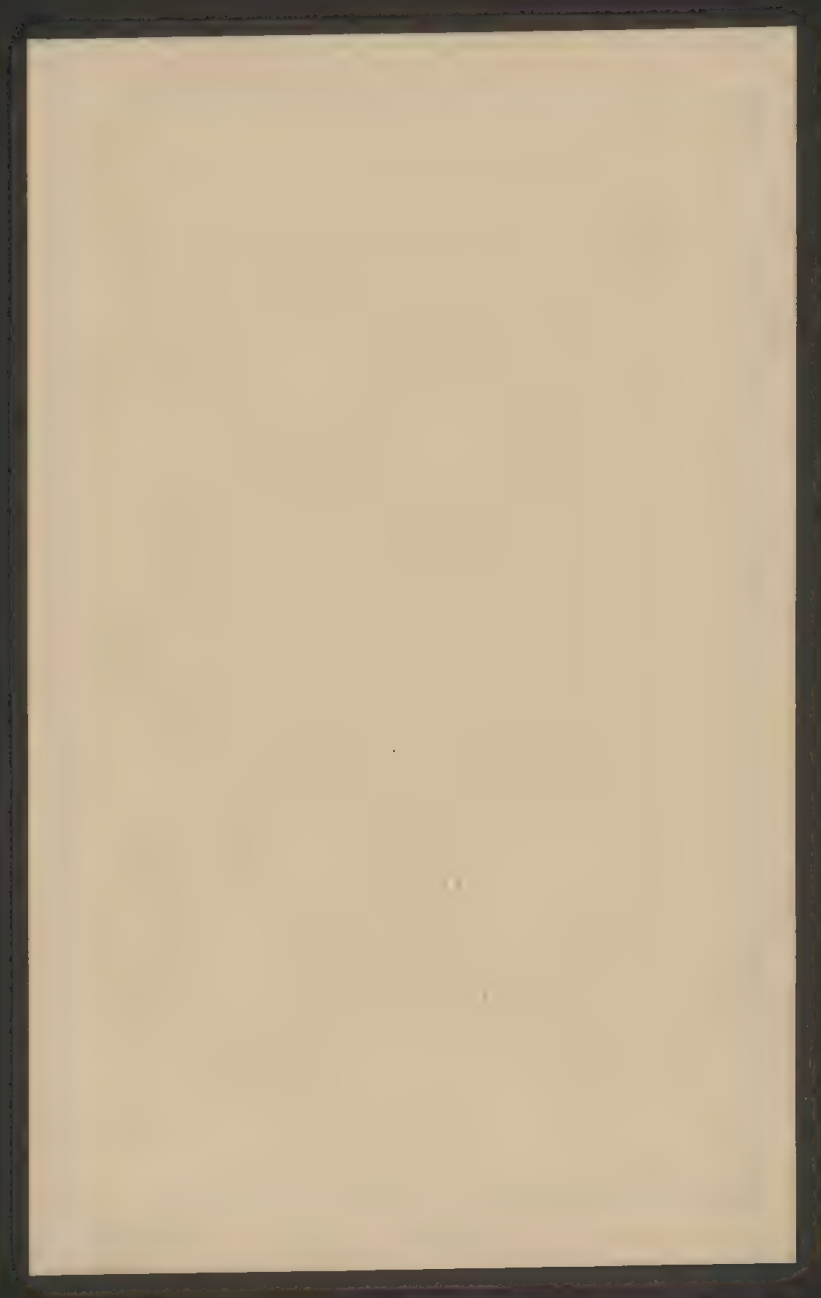


Mody 1783 - Kapelusze damskie: *bergère*
de Watteau, *bergère Florian* - *Cornette* z
gazy białej, obszyty koronkami (Gaza ma nękę od
miast Gazy w Syrii) - *Palatine* (rodzaj peleryny)
- Stawne wyroby jedwabne z Grenady, Chin, Perou
i Meksyku. Najwięcej wyrabiano jedwab w Chinach; Grecy
i Rzymianie sprowadzali jedwabie z prowincji *Sérès*
(maty. Tybet) - *Caraco* (rodzaj kapelusza damskiego
ozdobionego piórami strusimi)



Coiffure à l'Alstrasienne - Fryzura damska.
 podkowana rozczesana w górę, na wierzchu rodzaj
 węguska z tyłu z koronkami i wolutami (za
 Ludwika XVI). - Polonoise (1786) ~~zobacz~~
 zwieruchnia suknia kobieca z przedem otwartą,
 krotka (nadzwieszka-pardessus) brązowana futrem
 albo labanami, jedwabna kolory zwykle białe
 z kwiatami Pompadour. Później na ich miejsce
 nastąpiły (casaguis) zwane caraco

Mandary w wojsku francuskim jednostajnie
 zaprowadził hr. D'Angenoon i Maurice
 de Saxe; - epauletty wełniane czerwone w wojsku
 zaprowadził pierwszy duc de Choiseul
 około r. 1760.



1787 Ubior francuski z argilem
 sukna (jupé) na niej (otwarta druga rękawa
 (robe en redingote)

w XVIII wieku ubiory pojedyncze i proste za Ludwika
 XIV; elegancje i pyzge za Ludwika XV; trefienie
 włosów (coiffures en étages et robes à paniers
 de Marie-Antoinette) za Ludwika XVI; kostiumy
 greckie, angomania des Merveilleuses et des
 Incroyables za Dyktatoratu (Directoire)

Xie: Duc de Choiseul r. 1760 wprowadził w
 wojsku epulety webrzące czerwone (szlasy) dla
 odznaki.

R. 1786 des Lolonaies rodzaj krotkiej tuniki i szpity
 a na ich miejsce powstały les casaquins zwane
caracos (rodzaj kaftanika)

Merveilleuses miały rękawie z rozporzeniem po
 łokciu aby nudać było tyłk damy.

Costume anglais: długie suknie u kobiet, kapelusze
 lub czapki bez fryzur.

Moszynska z Lotochicki Stomaryta

Rady mędrzeńskie Zbier. maxym
Solomonowych, z francuskiego.

Lwów w druk Soc. Jes. 1754. 40

K. i str. 168 i K. 3.

(toż) powtórnie przedrukowane. Lwów
w druk Soc. Jes. 1763. 80 K. i str. 251.

autor podręcz. Querarda Bontand Michal
^{gawońskiego}
a podręcz. Enryk. Michanda: Fouquet Nicolas
rygi Bontand Michal

putra = wół ¹⁰ fasz 2 wół fask. 16.

Muchajer (2 tureck: machaejjer) camelota
tela Xifmulet.

~~Oroja (2 miasta Afjank w Hiszpanii ?)~~

aroin tureck = ulna

bawet = franc bawette

bawolet = bawolet

~~Bomol = wino renfria 2 Bonelaw Geldry~~

butat = tureck pulad (stal)

cza: kr = tureck. sajka (nawoj major)

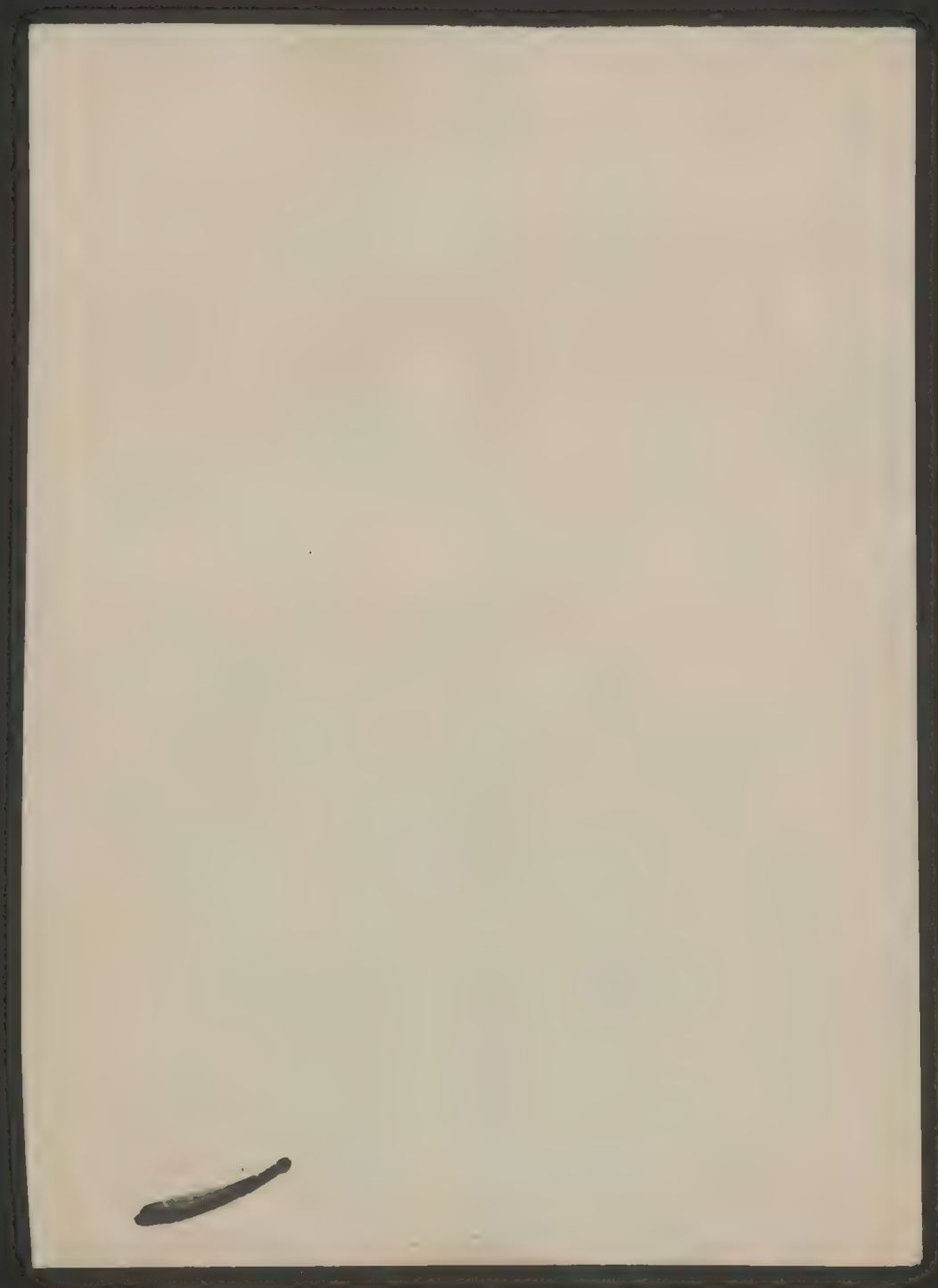
gechery = gacie obfzerne tureck. ciakcir =
femorale

truzienik = nin Znfznumm

batwan (celtyck: penlwan)



Kostümggeschichte der Culturvölker von Jacob
von Falke. (Mit 373 Abbildungen im Text und
einer Farbendrucktafel.) Stuttgart (W. Spemann)
b. r. 4^{te} flr. IV. 480. (Ortes ion nabyt.)



Sukna

Podług ustawy Sejmu piotrkowskiego z r. 1565,
 sukniarnicy krakowscy obowiązani byli wyrabiać sukna
 w postawach długich 30 łokci a szerokich 2 łokcie bez
 krajki, a powinny być tkane z przedniejszej wełny na 40
 ganków a zgrubej na 34 ganki; - inne postawy były ^{jako} niewa-
 rowne zabierane. - Sukna purpuryany mają być na 2 1/2
 łokcia szerokie. - Luryskie sukna mają mieć w postawie
 40 łokci, a na szerzą 3 łokcie - Luryskie Lanikorońskie
 w postawie 40 łokci a na szerzą 2 łokcie. - Luryskie Kłoczkie
 32 łokci, 2 łokcie szerokie - Wyższeńskie 38 łokci 2 łokcie
 szerokie - Hirsberskie 33 łokcie, 2 łokcie szerokie. -
 Świdnickie, Bolesławskie, Duninowskie, Hanińskie, Lubawskie,
 Głogowskie, Olesnickie, Goltperckie, Działkie, Warkowskie
 30 łokci, 2 łokcie szerokie.
 Płócennicy robili płótna 100 łokci długie na 36 lub 38 lub
 40 ganków. - Obrusy rozmaitym wzorem, rękawiki i serwety.
 - Płótna Kolenińskie.



19
W XIII w. Kolory czyste mialy purpurowe
ciemno violet. zbliżające się do czarnego
byzantyńskie złote lwy lub ptaki, sto-
nie na czerwonym tle lub ciemnonie-
krowate lub żółte na czerwonym tle
nawie, gryfy imitujące motywy orzeł-
tanych, arabesk - ornamentyka rosną-
na

W XIV w. Kolory blade delikatniejsze
roża, żółtozielone - jasnoniebieskie
z białym - różowe z złotem - tło
ciemne czerwone

W XV w. mocno czerwone, zielone niebieskie
axamity z złotem

W XVI jabłka granatowe przejście stylu
odrodzenia, zachowały się i później

W XVII w. czarne, niebieskie, zielone ad-
masy

W XVIII w. czekoladowobrązowe, siwe, tęcz-
wate - desenie pstry bukiety kwiato-
w naturalnych barwach.

O materiach ob:

A. Martin: Melanges d'archéologie.
IV Tome. II Tome

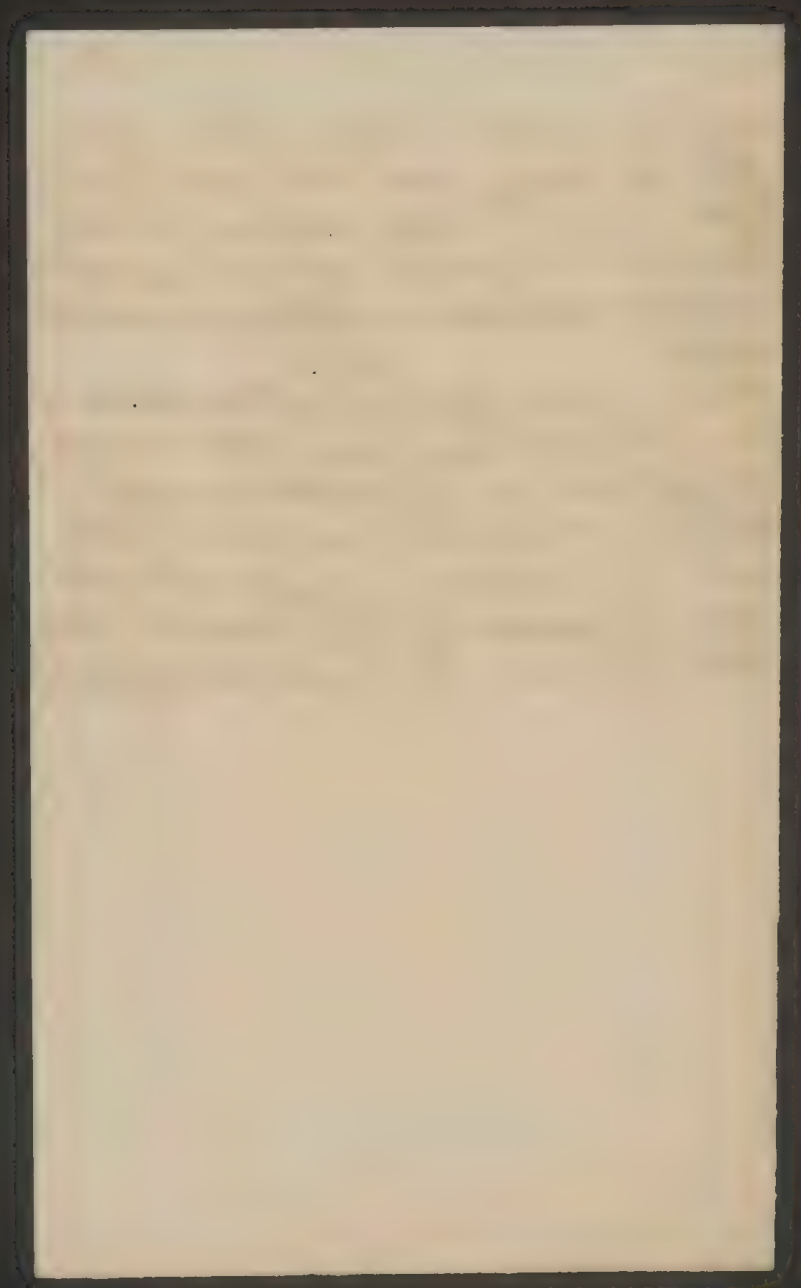
Böck: Musterzeichner des Mittelalters
" Geschichte der liturgischen Gewän-
der

pozgłosy od plotna mumii egipskich

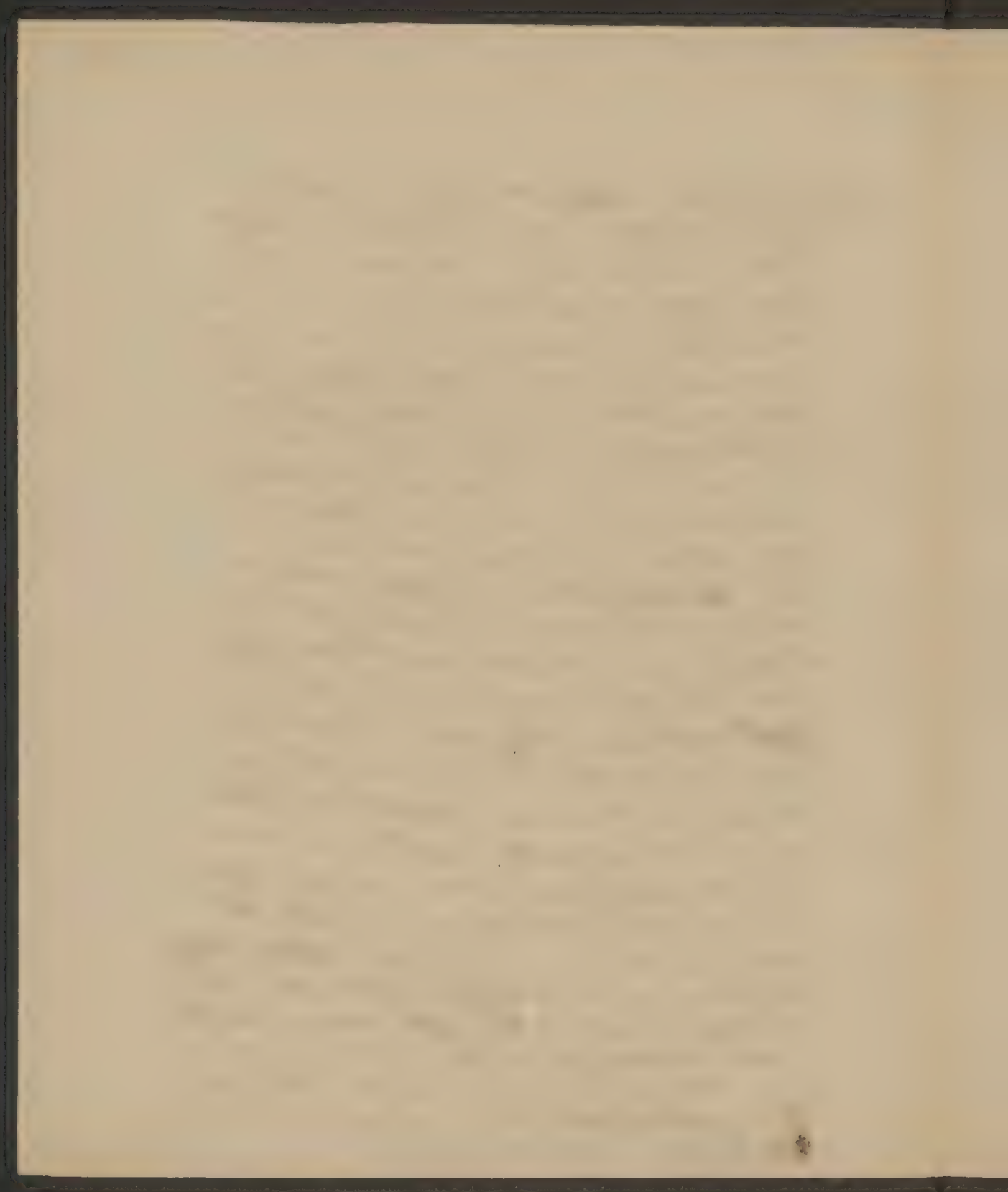
Ubiór damy z XVIII w. włosy upudrowane wycięg-
nięte w gale, na wierzchotku turpetu: piera diamen-
ty wstążki i kwiaty: rękawy dochodzące do łokcia
garnirowane koronkami, suknia z 3 szeregami
mi w festonie falbanami na 3 łokciowej regównie,
wachle

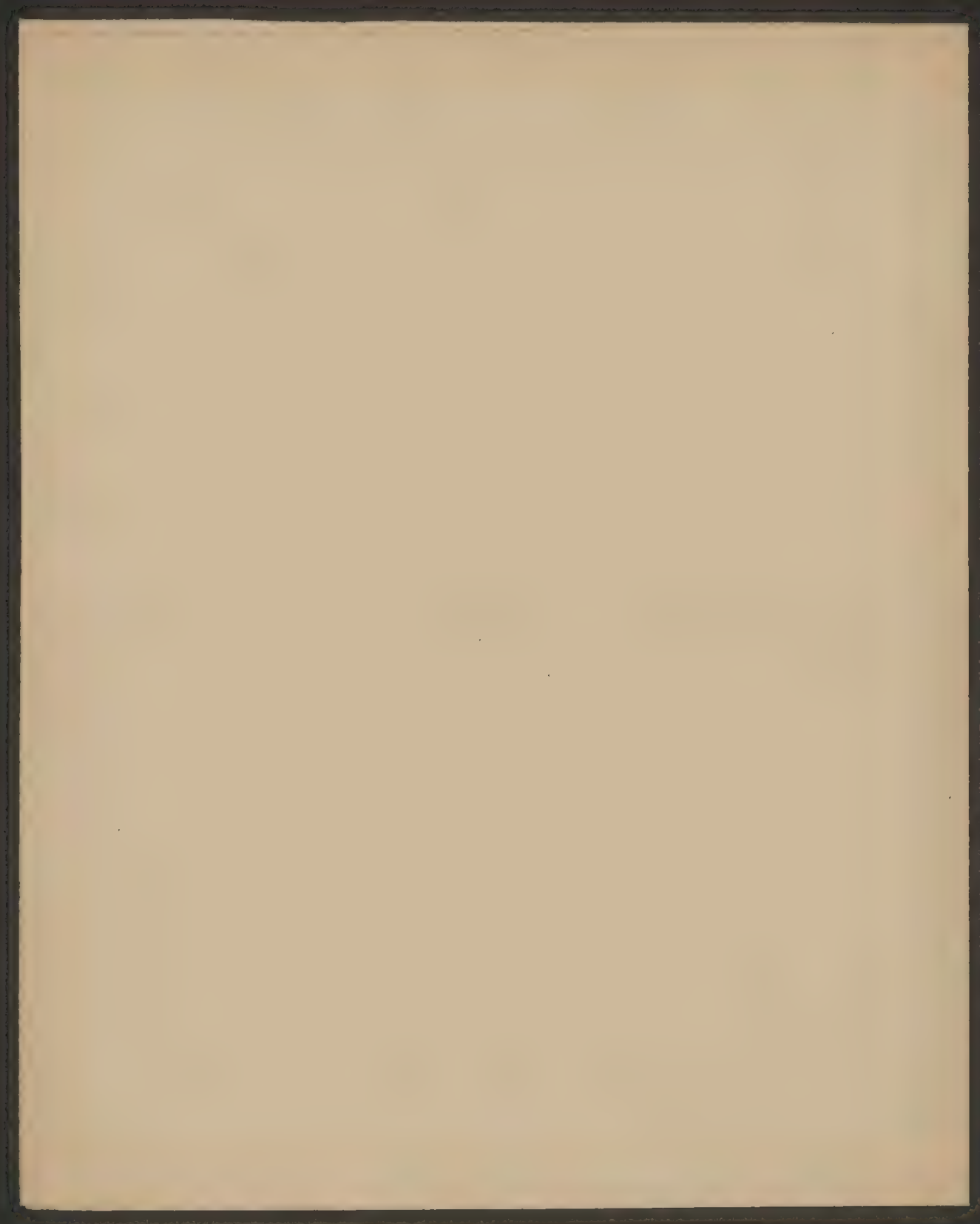
czarny

Ubiór niemiecki: frak/futo złotem haftowane,
kamizelka biała długa, spodnie krótkieksamit-
ne z fontażami przy podwieszkach, pończochy
białe, trzewiki z drzewi sprzączkami, zaboru
markiety koronkowe, fryzura wytapiro-
wana upudrowana, loki dubeltowe nad uszami
haarbeitel i karcap, Schapeau-bar pod pachy



21
21.
1700 d. 18 Kwieta. Rasz Leszczyński wojewoda
Toczyński wjeżdżając jako poseł do Stambułu wiał
na sobie kontusz niebieski z sobolami na głowie
kotniak z ogromną dyamentową kitą; Koń pod nim
z rozczochanym rubinowym rzędem z aksamitem
karmazynowem siedzeniem, pokryty materia z litego
i cięzionego złota rubinami i perłami gęsto na-
sadzonym, głowę miał ozdobioną kitą rubinową.
Przy koniu 5 biegunów (laufrow) z frebrno złotymi
ni łaskami uszówkami, mieli na głowie lamowe
hełmy z herbami ze złotymi karmazynowymi ku-
taszami i szarfami piórami, a od uszów migali im
srebrne złote pióra. Mieli na sobie srebrzyste
atłasowe kaftany, od pasa pióra strusia paso-
wego i złotego koloru, które odstawiały na-
krywać fartuchów, u stóp mieli także przpra-
wione frebrno złote pióra. Koto posta po
bokach było 30 kuruców z węgierską przpra-
wionych w barwie czerwonej z złotem, w kunich
kotniakach ze frebrnymi orłami piórami; Obiśte
mundury miały frebrne guziki i potrzebny od
koniemców do pasa i u rękawów srebrem obity
Przez plecy wisiały im bogate Tadownice i szel-
by Cieszyński. Miał przy tego posła chorągiew wodopły-
panerną, 18 towarzyszy panernych 12 husarzy, masita-
lenze, pokojowce, dwornianie w barwach. (Ob. Lokla:
teżki poselstwo Rasz Leszczyńskiego. Później 1344 i
Ciep. Lubiński: Annotacya sejmów.)





1622 KapieniaK aksamitny zielony (18 toki tokieć po 9 zł.)
 podrzyty rysiami (półtora błama nożkowego za 350 zł) z
 2 petlicami złotymi dwiema z guzami perłowymi i sznur-
 kiem złotym do koka - Fererzga granatowa, atlasem bia-
 łym podrzyta z sznurkiem złotym, petlicami złotymi
 i guzami perłowymi - Dotoman aksamitny czerwony
 karmazynowy (7 1/2 toki po 10 zł.) podrzyty złotogłowym
 czerwonym (5 toki po 12 zł.) przy nim półtora tuzina guzi-
 ków złotych z rubinkami. - Dotoman biały atlasowy
 Kitajka czerwona dupla podrzyty z sznurkiem złotym
 przy nim 1 1/2 tuzina guzików srebrnych pozłocistych -
 Fererzga jałendyszowa lazurowa grzbiętami liściemi
 podrzyta z petlicami. - Fererzjka lazurowa jałen-
 dyszowa z białymi petlicami, podrzyta bają. - Dżod
 srebrny pozłocisty z turkusami - Płaszcz srebrnym oprawy
 z turkusami. - Suknie żeńskie: Letnik aksamitny
 karmazynowy przy nim kształt i rękawy perłami haftowane
 w kilka rzędów na dole pasamonami złotymi i srebrenkami
 białymi. - Letnik aksamitny czarny pasamonami
 srebrnymi obłożony. - Letnik siny z Kitajki dupli. - Płaszcz
 czarny aksamitny sobolami podrzyty, obłożony pasamonami
 srebrnymi z petlicami srebrnymi - Płaszcz aksamitny czer-
 ny rysiami podrzyty. - Czapka bobrowa - Czapka sobolowa
 - Koberzec adziarnoski.

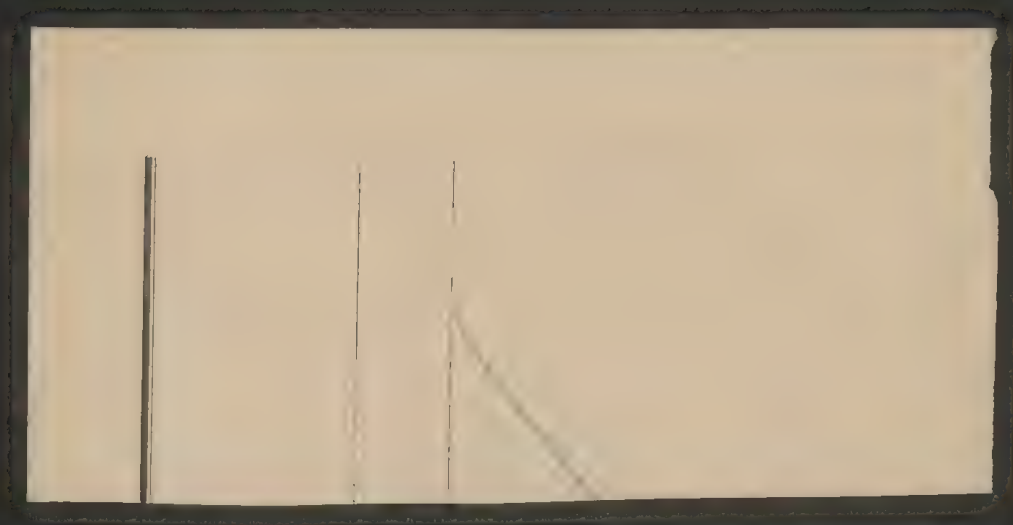
(Drezy Marka Hulewiza z Gortoryjska małżonkini
 i jego żony Izabeli Rajekiej)

1649 Żupan zielony atlasowy z guzami srebrnymi postawieni-
 Katan ka karnasynowa z peticami gryszpanowej maści - Kon-
 tusz felenyszowy zielony z peticami zielonemi z listkami at-
 Tasowemi karnasynowemi - Kontusz półszkarłatny z peticami
 szkarłatnemi, adamaszkim szkarłatnym podwzity - Camara
 sajetowa czarna popielicami podwzita - Łotyszowie z gładkiej
 szar czarnemi rybitkami podwzite. - Szaty żeńskie: Spodnica
 perpetuanowa czarna - Spodnica muhejerowa czarna - Kabat
 sajowy czarny z rękawami - Kabat perpetuanowy czarny - Far-
 tuch adamaszkowy czarny - Czapka białogłowska kuni -
 Bandolet
 (Drezy Stanisława Smirkowskiego
 na wotynii.)

1430 Drum (Vilninn-bilginn Flurkum)

Materie: Nokasin, Cendalin, Harras,
Lendal (jedwabny)

ſutra: Marder (popielica, marmurak) 3ltis,
Hermelin, Kroluk, Rys', Lis, Zaygr
Wilx, Baranet



Ubiory

(15 Junii 1845)

Inwentarz Wyprawy i rękopis Elżbiety (Austry-
 azki pierwszej żony Zygmunta Augusta króla
 pol. z r. 1543 jest w piśmie: Selbst-Biogra-
 phie Siegmund Freiherrn von Herberstein 1486-
 1553 pag. 345-360 (w druku: Fontes rerum
 Austriacarum herausgegeben von der historischen Com-
 mission der k. Akad. d. Wissensch. I-Abtheilung
 Scriptores I Band. Wien 1855. Nr. 444^I); są
 tam wymienione: Schauben, Jämgkher (letnicki?),
 Eng-Röckh (Kabat?), Unader-Röckh, Wa-
 mes, Pireth, Silber-Kamer, Messgewandt, Ja-
 petzerey. (Misdy innemi 12 sztukami koberców
 z historią Romulusa i Rema, niderlandzkiej roboty;
 12 sztuk opon z historią Nabuchodonozora) deinge-
 wandt, Kellner, Zinngechiert und Tischge-
 wandt, deingewandt, Küchengeschirr, Wagen
 - dalej spis klejnotów ofiarowanych w Krakowie
 Elżbiecie.

Stawne były wyroby złotnicze niedmogradzkie.



Halbacht
getheilt
in parti
vetement blafme

od

leby zaprowa
dyras w Niemcy
w 12^{te} wieku

od 12 wieku
rozno barione
fuknie az do
wieku 13^{ty}

dzis skazem
leko chadz

Maruzan
wynalazt cztier
nek Mar 80 -
(pene?)

Gluckstorf
1487 w Korym
berdze.

125

Fontaś rodzaj ubioru głowy w kształcie
 grzeczki (fontange) od 1680 - 1701
 wynaleziony przez M^{lle} de Fontange
 - płótna krochmalonego - l. Squin:
 quercue (stęgiarka) był rodzaj
 krawatki spinający gorset na piersiach
 - wolant (Volant) rodzaj długiego rękawa
 w kształcie patafuryka.

Angażanty (engageantes) były to rękawiczki
 i koronki przy krótkich rękawach
 1760

[illegible]

1871 5 VII 18 123 pms

49. H. 2. 10. 1892

tunica panni "bruczkwego" 1544
pileus panni cimatilis alias Gamlethowa
jopula alutorialis alias Zambowa
incusurae pellis captoniae alias bramy bobrowe
fodera agnellina alias barame futro

16 1543 Pleszki Cracoviae

Antiqua Curia episcopalis

Cerdonia alias Garbarze

1545. von Jacobus Wedelinius Sars. Canon. Doct. Cann.
et praepositus Lofnar. - Blasius civis pohan.
et Jolius P. att. de

F młyn ten po śmierci ol. Marcina Liebeneycher nazwa
 Kupiła 1531 Anna Kleyzowska od brata swego Andrzeja
 Scharffenberga, drugą połowę dostata w spadku po
 ojcu swym ol. Marcino Scharffenberger - r. 1569.
 odtpiła młyn ten swym dzieciom z 19^o Marciem.
 i Anna Mathaeo et Venceslao Liebeneycherom

154 - planitongor in Kurni tharg.

1548 Antiqua^{um} Biskupie - Vins episcopalis

od 1548 - 1550 Stanislaus Zagorka
 Wladarius Prae.

od 1550 - 1551 Petrus Dorember. Prae.
 Prae. 44: ... et ...

Szarf,

1675 r. 29 Octobris, Wjazd spamięty Łosów polskich (Jana Pralinskigo
do Laryza ^{no Ludowika} Maria Krolowa polska do ^{wojew. pozna. i}
Laryza z przedmiecia S. Antoniego z dworn ^{W. Jana Deluzyn} Rambuliet: ^{skiego bisk. wam.}
najprzód p. Chlapowski rotmistrz pieszy p. wojewody, ^{Ob. Niemcewicz}
na nim żupan atlasowy zioły, ferezyna szkarłatna so: ^{Pamiętniki.}
bolami podrzyta, czapka szotogłowa robola, zapona ^{Tom III Str. 311}
rubinowa przy piórach białych zioławich, burdygan szot: ^{Cedyl. 1822}
zioły w ręku na drzewie indyjskim: przy boku miał
szablę turkusami sadzoną, pod lewą nogą koncer ta:
kzi robota jako i szabla; koni pod nim ciemny, siódło i cza:
prag haftowany szotem w kwiaty. Strzemię srebrne sre:
rotkie, nagłówek, podpiersień takiz, wodza z Tancuszkow
srebrnych bardzo nięka robotą. Za nim szot Piechoty
30 w żupanach czerwonych sukiennych, w katarbach, w
deliach tegoż sukna i masce które sobie na ramiona po:
zarzucali, u każdej delii po 8 guzów srebrnych, zama:
gierka nożyki srebrne, na lewem ramieniu muszkiet,
a w prawej ręce siekierka: wszyscy wygołeni po polsku.
Przodkiem szto 4 Dierogłowników w takiejsze barwie, z dar:
dami, proporce ziołe i czerwone; a za nimi 6 Syposzów.
— Potym jachał p. Piecowski rotmistrz pieszy x. biskupa
warmińskiego w żupanie atlasowym szkarłatowym,
w ferezycy aksamitnej tegoż koloru, robolami podrzytej;
za czapką aksamitną, zapona z piórami jak u pierwszego
rotmistrza, na koniu dobrym i przystojnym. Za nim szto
Piechoty 25 w takimie stroju jako i pierwszy tylko że na:
nich była barwa zielona a nethie srebrne u delii, w liliżer:
bione. Za nimi 6 Syposzów ubranych jako i piechota. —

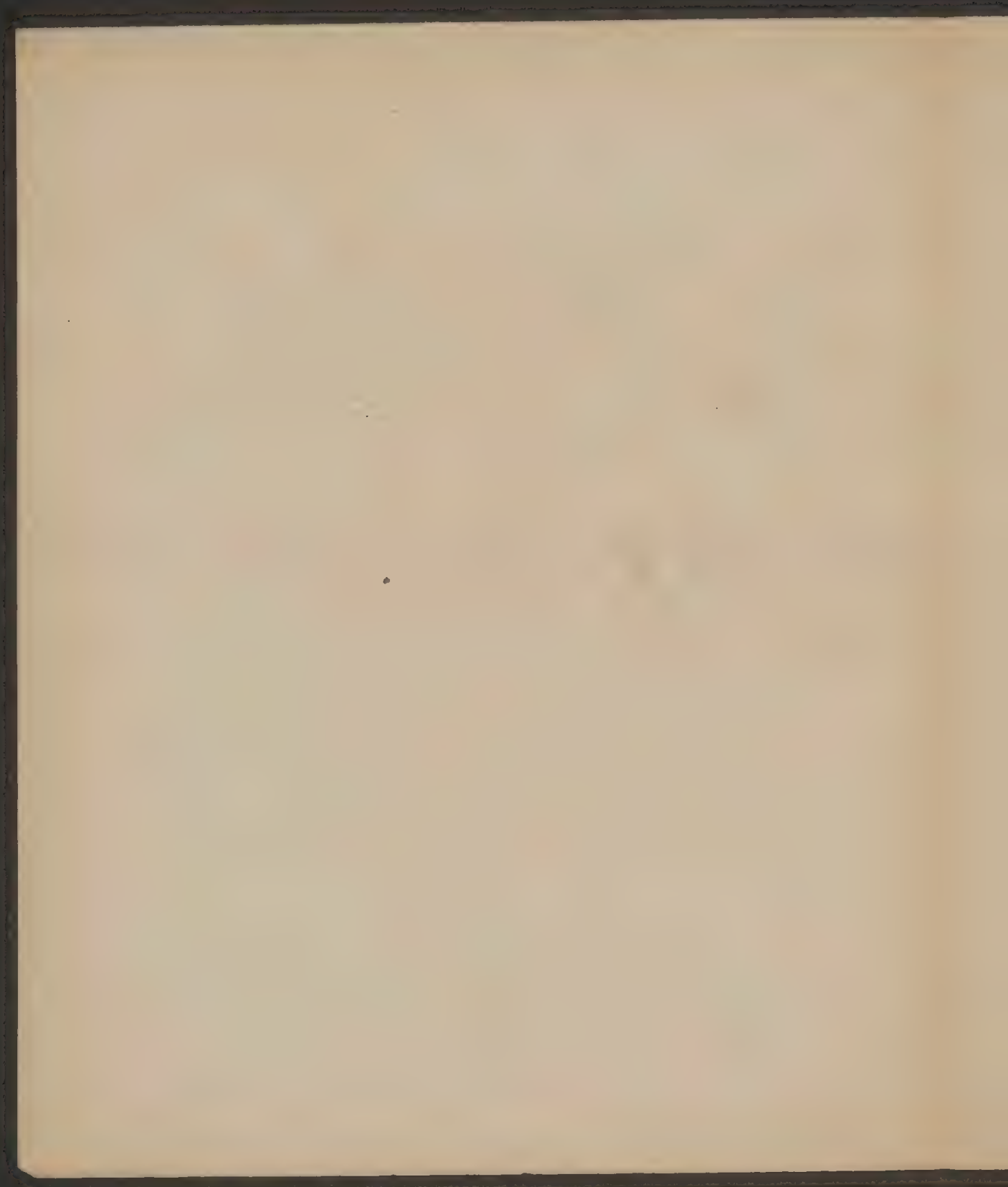
2. Chojński Komisarz i rotmistrz Karabinierów p. woje-
wody, na którym żupan atlasowy ceglasty, ferezga aksa-
mitna zielona, za czapkę aksamitną tegoż koloru 6 pior-
zawich białych i zapona kamieniami sadzona; siedział
na koniu cudnym i bogato przybranym, szabla i koncerz
także jako u pierwszych dwóch. Za nim jechało Kara-
binierów 26 w barwie czerwonej, na koniach dobrych.
— Za tymi jechał p. Trzeciński starszy pokojowy p.
wojewody poznań. w żupanie atlasowym fioletowym,
w kontuszu tabinowym tejże miodzi robolmi podry-
tym; ozkan w ręku bułatowy złoty oprawny, szab-
la i koncerz turkusami sadzone; siódło i czapkę haf-
towany złotem i srebrem: nagłówek, podpierszeń także,
a wódrza z tarcuszkami srebrnych. Za nim jechało 24 Po-
kajowych p. wojewody poznań. w żupanach atlasowych
złoty, w ferezach aksamitnych czerwonych podry-
tych atlasem złotym, u ferezach potrzeby złote; wszyscy
piśknie przybrani i na dobrych koniach, rajdaki piśkne,
każdy z tukiem, tubia na akşamie czerwonym haf-
towane złotem i strzał pełno w kotłowaniu. — Po nich
następował p. Górzewski Komisarz i starszy po-
kajowy x. biskupa warmińskiego, w żupanie atlaso-
wym białym, w ferezach aksamitnej karmazynowej pod-
rytej złotogłównem, mając w ręku kilof złoty, na cud-
nym i strojnym koniu. Za nim 16 Pokajowych x. bis-
kupa warmińskiego, wszyscy w żupanach atlasowych
popielatych, w ferezach i czapkach aksamitnych ziele-
nych pod piorami białymi ziorawicami, w tenże sposób us-
trojeni jako i pierwsi. Następowało 6 Trębaczów trzech p.
wojewody w żupanach atlasowych złotych, a w kontuszach
i czapkach karmazynowych; a trzech x. biskupa warmińsk.

kontusz

w żupanach atlasowych białych a w kuntuszach sukien-
nych zielonych. Ci trąbiąc jechali, mając na sobie hafto-
wane złotem i srebrzem herby panów swoich. — Za nie-
mi jechał p. Byliniński komisarz p. wojewody w żupanie
atlasowym karmazynowym, w ferezycji aksomitnej riar-
czystej masi, sobolmi podrytej, ubrany sam i koń stroj-
no i bogato. Przed którym dwóch Masztalerzów prowa-
dziło konia tureckiego białego p. wojewodzinego; siodo-
na tym koniu całe było złotem okryte, turkusami, ru-
binami i diamentami suto sadzone; czapka haftowa-
na złotem; nagłówek, podpiersień, także i wódza z
tancerzów złotych: tenie koń ceny nierównocześnie ze
srebrnymi podkowami, pod kity, na czole róża rubi-
nowa; koncerz złoty suto rubinami i turkusami tak
sadzony, że próżnego miejsca mało co znać było. Za nim
3 Surmarzów na koniach w atlasowej barwie. — Siła Siłach-
ty polskiej mieszkających w tym mieście, ubranych po
francusku dosyć porządnie, dla honoru tej Ambasady
także przybyło. — Potym p. Szczodrowski pułkownik
polski, rotmistrz na ten czas p. wojewody, na koniu
tureckim białym w brod farbowanym, ceny wysokiej: siodo-
to, czapka haftowana złotem i srebrzem, na którym mie-
sięcki małe srebrne złociotki; ubrany sam w złotogłowi-
perski, z skrzydłem białym na plecach: czapka złotogło-
wowa sobola, przy której pióro zioranie bardzo piękne
i zapona z kamieniami, mając z obu stron przy sobie dwóch
pańków po turecku ubranych, którzy się pułkowi trzymali
i rękierki długie na ramionach nieśli. — Potym z strony
Królestwa Franc. jechali ujeżdż wielkimi panów, mianowicie
Duc d'Orleans, Princ. de Conde i Duc d'Engien; druga część
prowadziła panów Polaków, którzy godnością i pokrewieństwem
bliskim byli do domu, mianowicie pp. Alexander hr. z Brzina Opaliński.

brat Strzyżewski p. wojewody, p. Alexander Sielski marszałek x.
biskupa, p. Stanisław Kostka hr. z Stemberku, ubrani w bo-
gate szaty ze złotemi kwiatami. przy których gury złote z ka-
mieniami, i ozapki kity, na koniach tureckich wiozadania od
złota, od kamieni, po trzy tancerzów szczerozłotych na wodorach;
pp. Adrian Stupski rzeźbiarz x. biskupa, Ewerystus
Pożrecki, Franciszek Lisiewski, Stanisław Proski komornik
porzeczki, marszałek p. wojewody, wszyscy pięknie dosyć
i bogato konie osiedli. — L. Jan Frach Gminiski w tele-
towej ferezyj robolaj, ozapka takaz, kity z zaponą dya-
mentową, także na koniu tureckim, rzed różnemi sadzony
kamieniami; riedto, ozaprag z turecka haftowane, przy glo-
wie u konia kity druga z zaponą dyamentową, patasz
pod nogą złocioty z kamieniami, którego jednak robota nie
tak się spektatorom podobata jako cwiszenie konia, na
którym riedziat: bo jeszcze królestwa J. M. M. nie wi-
dząc a już na kolana padat, rchylajac głowę aż do sa-
mej ziemi. — L. Szemberk, p. Chouminski, dwójbrania
pp. Dziatynski, p. Orwidim, p. Morzytyn i p. Orzechowski
rzeźbiarz j.m. x. biskupa, wszyscy bogato ubrani
w telety, azamity różnych kolorów, robolami, rzyami
podrzytych, na koniach tureckich, bogato ubranych. L.
Bociszewski, Jarosowski, Szwejkowski, Siemkowski,
Cieski, Swiniarski, Pniowski, Kotucki, Bruczkowski,
Tremboszowski i Madalinowski ubrani także pięknie
konie osiedli.

R. 1766 zawieszono się towarzystwo akcyonariuszów mające
na celu podniesienia fabrykacji wyrobów wełnianych kra-
jowych dla ukroczenia napływu towarów zagranicznych mia-
nowicie angielskich. Kapitał cały składać się miał z 43000
genw. zł. ~~43000~~ podzielony na 120 akcji każda po 360 genw. zł.
Z kapitału tego miała być wystawiona wielka fabryka i
fabrykanci i rzemieślnicy do niej sprowadzeni z zagranicy.
Projekt ten popierany przez Andrzeja Zamojskiego kanclerza
w. kor. i A. Tyzenhauza p. n. W. X. d. potwierdzony przez
króla d. 16 kwietnia. 1766. Sejm r. 1768 zatwierdził te przywileje
manufaktur wełnianych. Które mimo tego należąć się
rozwinąć nie zdołały.





Materie średniowieczne

Baldacchino materia jedwabna bogata (mieszana
złotem i barwami) rzęsto z figurami, złotem prze-
tykana - pochodząca z Bagdadu

Camocato rodzaj adamafrku jedwabnego - po-
chodzi z Chin (od słowa chińskiego: kincha = brokat =
kamcha) капоукас

Dameschino - adamafrk (z damasku)

Maramato gulebrokat

Naico gulebrokat - z Chin.

Sciamito axamit egiptowski

Taffeta z Persji

Tartarius pannus (Heidenleinwand)

Zendado, Cendal gęsta materia jedwabna
z Chin.

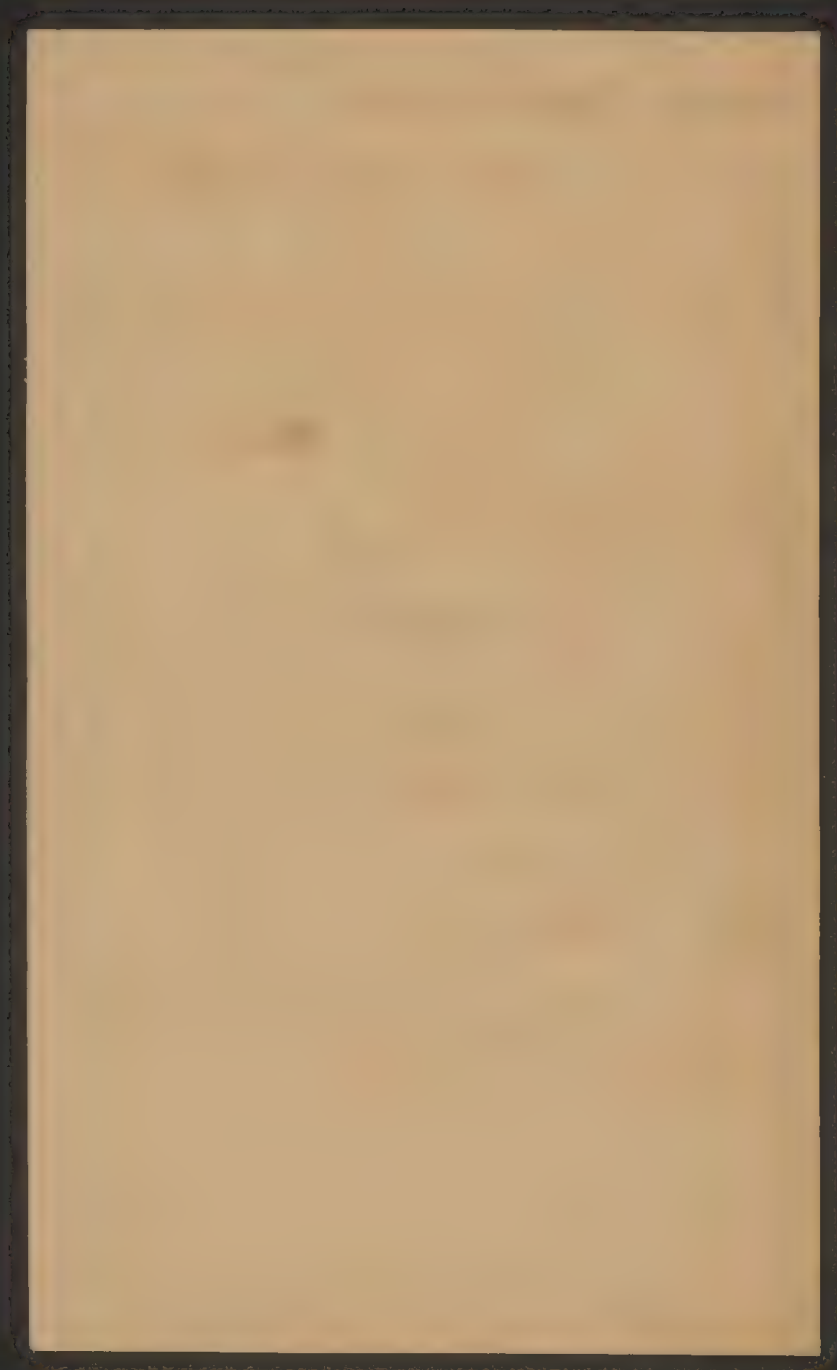
Zetani atlas z Chin

Atlas - z Arabii - gładki

Brouafino - płótno cienkie z Egiptu lmare

Bucherame - płótno barwienne

Camelotto - z metny wielbłądów



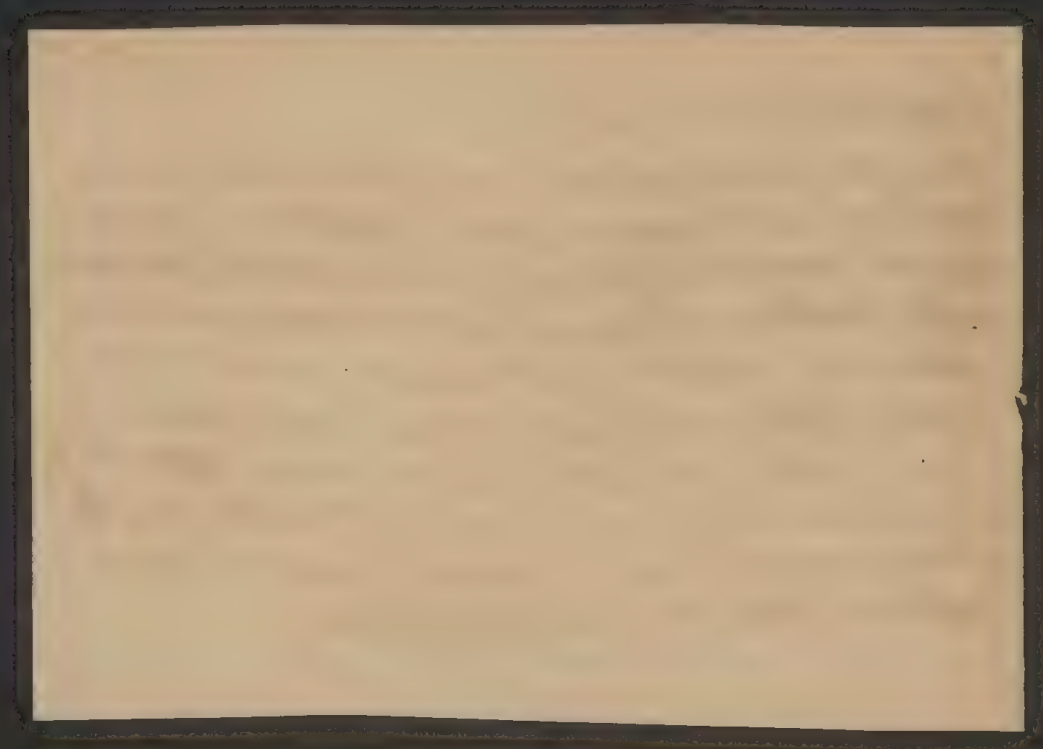
Ubiory.

W najodleglejszych czasach w tak zwanym okresie kamiennym (Steinzeit), liście, tyko, kora drzewiana, skóry surowe służyły za materiał do okrycia. - W okresie drugim kamieni gładzonych, pojawiają się już skrobawce (Fellschabmesser) co dowodzi, iż już skóry wyprawiano. W okresie tak zwanym brązowym czyli mieszkań nawodnych (Lübbauten) znana już była igła i porzutki kłaczka: wtedy to powstał płaszcz, drugi rodzaj sukni półprzeparce czyli fartucha. W średnich wiekach spostrzegamy fantastyczną rozmaitość barw i kształtów w ubiorach. Porzegi i kraje sukien ozdobiły się frędzlami, kutasikami, pasamonami, wstęgami; później ginie coraz bardziej przepych kolorów i kształtów, suknie wstążowa męska więcej bywa dopasowana do potrzeb ciała męskiego i trawi na pięknych kształtach; materje stały się cięższe, nastają okrywałka czyli suknie zwierzknie. W czasach klasycznej starożytności sprowadzano z Egiptu płótna i bawełniane tkaniny; wełniane farbowane purpurą pochodziły od Fenicjan; na wyspie Kos wyrabiano cienkie przezroczyste materje. Drymianie sprowadzali wyroby wełniane z Grecji i Iberji (Hiszpanii). - Najdawniejsze sukna były tak zwane samodziaty, robione przez kobiety w chacie. Bawłna upowszechnili w Europie dopiero Arabowie z Kairo i podług nazwy tego miasta (Fostat czyli Fossat) zwano dawniej takie materje fossatatem. Weneccjanie i Genueńczycowie sprowadzali ze Wschodu cudne materje w XIII i XIV wieku. W XII wieku kwitły w Palermo w Sycylii królewskie rzemieślnicze fabryki

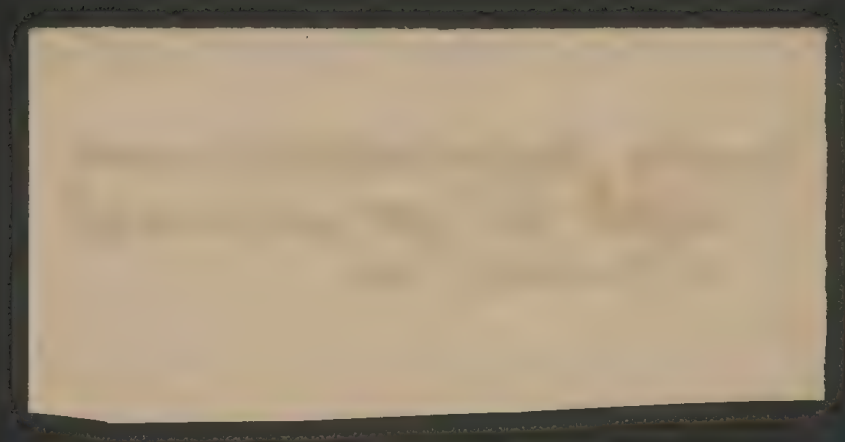
zwane: "Hotel de Tiras" w których wyrabiano kurtajkę
(taftę), Lewantynę, Gros de Naples, axamit, atlas, ada-
maręk (materję z kwiatami), materje wzorzyste (genus-
tert), Totogłowy, brokaty. Później ozdabiano te materje
haftami, perłami a nawet drogiemi kamieniami. — Niebawem
powstały fabryki wełniano-sukienne w Hiszpanii, potem w
Hollandyi, Anglii, jedwabnych tkanin w Lyonie, warstały
gobelinowe w Paryżu, fabryki wełniane i bawełniane
w Manchester, Birmingham; wyrob koronek w Wenecyi,
Brabancji, Nottingham, reszta-czeszkił górsz kruszcowych
i połnocnej Francji; szaty w Bregenz, & w Szwajcaryi, Woge-
lach; sztuczne kwiaty, pióra do stroju w Paryżu; paszamenty
w Niemczech.

Stroje biatogłowskie 1768

Kwiec (coiffe) fontana (fontange) zab (crête), kotko (bourlet)
 Koronety (cornettes) boniut (bonnet) podwójnik (peignoir)
 zatyczka (guimpe) ~~apet~~ daflex (capeline), bandela (bandeau)
 manta (manteau) robodeszamb (robe de chambre), fynorówka
 (cors de jupe) kawalerka (just au corps) fartuch (tablier)
 brykla (busc), zatyczka (busquiere) manele (brasseler)
 kitajka (tasetas) tabin (tabis), złotogłowa (brocard) ~~atlas~~ atlas
 (satin) kutamajka (tar), sardzia rasa (sarge), piora (tripe de
 velours) kromras (étamine) drogieta (droguet), bagaryga,
 lawetnica (toile de coton) bombzyn (fatacie)



Kommodka stroj głowy białołętoski wysoki
nakładał infule (1750) czyli Czub wierzasty
muchy na twarzy (1750)



Людэра = Гитл

Wat = Linnarbenum

Krofn = Unbarm Pul

Лодовикъ = Гумил

Erbsen = Zotten, Haberdarm

Loftanea = Gyrin (Hamen, filafre)

Czotnek = Lohbengel

Water = Ernährung Ornowa

Storha = Linsenblutt

Siobto = Kulture

Porrag = Günt

Bayrag, stat = Türkmen Ap:
Bürük

zaglowek = *Prunus*

Подпись = Unterschrift

Podogonites = *Thyruzyrinum*

Kawecan = Bromus

Strug = Reifitzorn

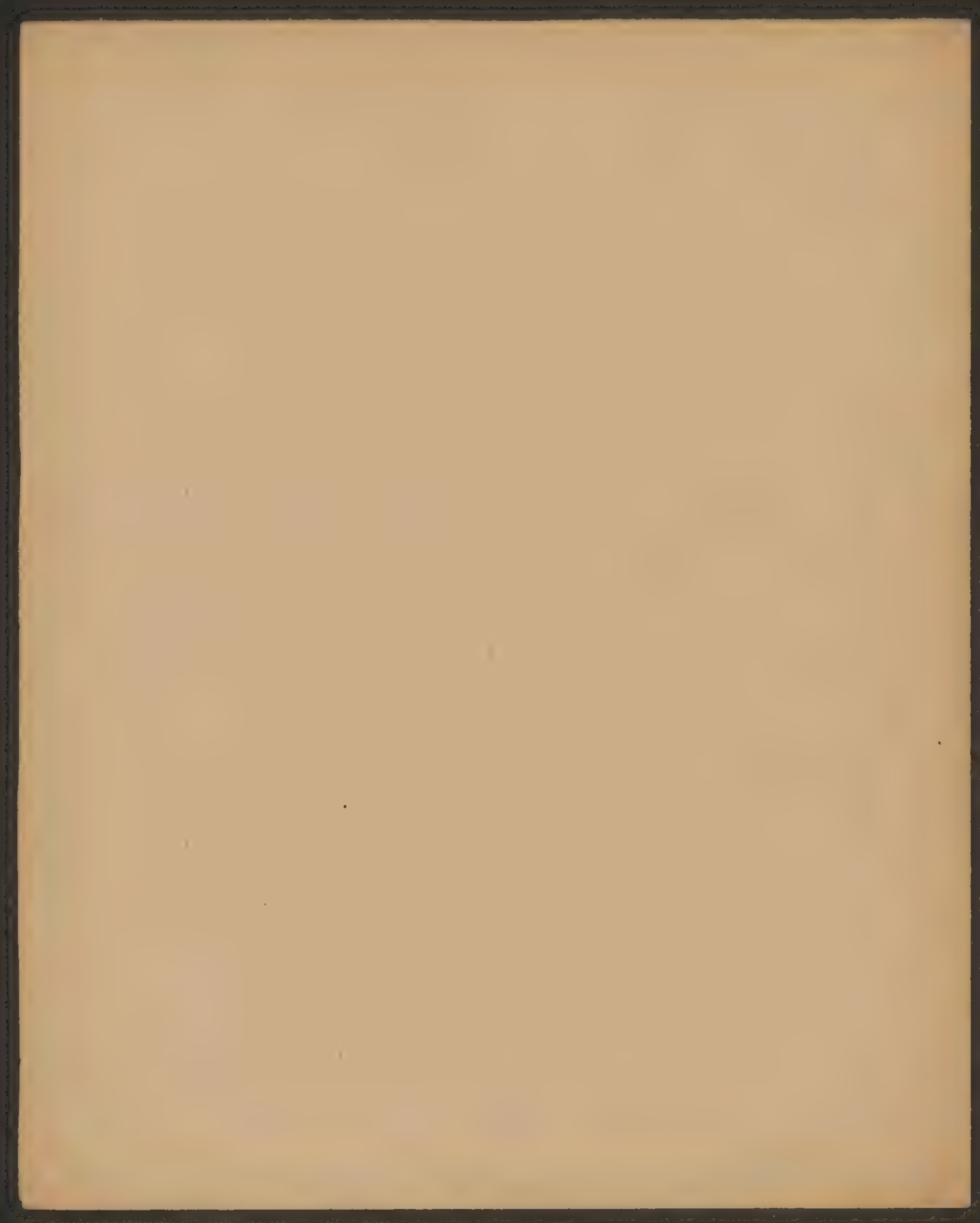
Quercus - Quercus fuscus

Nart = oberer (u. böter)

Własną o przygotowanie mi jakiej
literatury wymagać # mi została. z wy-
mienionych — także mi się, że jest to per-
sonele otoczenia, biblioteka, to po
wstać musi. —

Jedwab. Główną takowego są Chiny: gdzie w wielkiej tajemnicy chodowano jedwabniki. Zomimo tego jedna z chińskich Księżniczek została bioną Królowi 3^u w Khotan przywieziona z sobą garścienie i jajka jedwabników oraz nasienia morwowe: ~~o~~ w skutek czego jedwabnictwo rozszerzyło się po Azji. Wzrostł też aż do czasów greckiego cesarza Justyniana (527-565) dostarczały prawie same Chiny Europie wyrobów i tkanin jedwabnych, które już dawnym Rzymianom były znane (*Sericum - Vestis serica* - u Pliniusza). Dopiero około r. 552 udało się Justynianowi cesarzowi przez mnichów greckich otrzymać jajka garścienic jedwabnicowych i zaprowadzić w Grecji chodów takowych (Procop. de bello gothico 4. 12) - Richtofen China I. 550), tak iż już za Justyna II r. 568 w Grecji tkactwo jedwabne było w ruchu. Głównym punktem w Azji, gdzie kwitł handel wyrobami jedwabnymi była Sogdiana (dziś Sogdiana w Samarkand w Bucharii) W cesarskich Gynaecceach w Paragrodzie wyrobiano kosztowne jedwabne purpurowe tkaniny, które niechętnie zagranicą zbywano, albowiem w traktacie który zawarł 390 z Grekami zabronione było Rzymianom kupować jedwabne powłoki, któreby wyżej nad 50 złotychników kosztowały; w wyjątkowym razie pozwolenia za kupu. Władzi urzędni celni stemple na materiał (Dreos - Pariset: Histoire de la soie II.)





[illegible]

na później (dard) (we Francji: le dard w XVI wieku) albo setonada
 i tasciue l'estor = krótka spódnica, w konu szpiontem (co konton w
 XVII wieku); jerdier miał kopiję, w tuznie lub drewnie
Moda we Francji nastata we Francji z koniem wieków srednich i po-
 czatkem panowania Karola VIII r. 1485. Głównem hasłem przy ubiorach
 był efekt potraczony z ekonomią. Nastata wyłogi, lamowania, pasamony,
 materie lżejsze, płaszczyki krótsze, rękawy obcisłejsze. Do rękawien ienotkich
 dodawano staniki (corsage = stąd nazwa gorset). Suknie obcisłe męskie
 prągbły wstawić z Włoch. Ludwik XII uformował lekką kawalerijską albaniką
 zwaną Estadioto (która nośta rękawy zwaną stadiotkami). Karol VIII zoi-
 gamizował piechotę niemiecką zwaną Landquenets (Lang-
 knechte). Kobiety nośty rękawy z spódnicami szerokiemi zwanymi
 vertugale czyli vertugade (z tąd nazwa fortugat) pochodzącymi z Hispa-
 nii. Mężczyźni nośty krótszą zwaną rękaw zwaną chamarre
 (z kąd nazwa: czamarka) obciętą galonami dla zapięcia. Papież Klemens
 VII pozwolił duchowieństwu ność brody na znak iżoby okolo r. 1535;
 włosy strzyżono krótko. Pistolet (krótka rusznica) wynalazł w XVI w. Sebastian
 de Corbion zwany Pistolet. — Za Henryka III nastata we Francji moda
 à la polonoise. — Za Henryka IV nośty damy francuskie rękawy kolory
 isabelle, amarante, orange, céladon (veledynowy), vert-de-gris, merdrie,
 jaune paille, écarlate, couleur d'eau, bleu mourant; jedwabne materje
 wygrabiano w Lyon, Tours: fabrykami temi które wyplózyły wyroby właste
 opiekowała się głównie Katarzyna Medycejska. — Za czasy Richelieu
 powstaly: japon (jupon?), veste, rękawiki à la Frangipane perfumowane.
 Wyraz Pantaloni (pudnie) powstata w Wenecji z powodu św. Pantaleona.
Labat ryłogi i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
 a Labat i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
Labat i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
 — Labat i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
 IV — Labat i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
 — Labat i... Labat i... Labat i... Labat i... Labat i...
 ciemne czyli zapieczki (bonnets de plumes) toqueto nargés de pana-
 ches; szono z piórami

Dani (belot i Lanyu r. 1050 zaczęła nierzadko nosić suknie długie
zwane z stokor le justaucorps). jako materiję do sukien kobiecych
stżył axamit, atlas - lin, mora i brokatela. modatelle nierzadko
jedwabna z drobnymi kwiatkami złotymi lub srebrnymi, tabin i bis.
Kutajka (pifetas), kamlot, camelot, holenderski (jedwabny i wełny),
za etniana (ekka verge), ratine, étamine, le droguet (drojet), la popeline.
Biegarki siłowe na nogach stopy noszą wyginawac karety nierzadko
zwane; jacs; karety airt carrosses, powstały okolo 1600; ca eche
przegląd - 10 h do Francji - r. 1660; za Ludwika XIV zwano takowe
abriet.

Za Ludwika XIV i za regnow Marazina powstata moda peruk
(peruques) i ramiefto perukarzy. Krabia i alm agent. tanow zjedno-
zonych walcjjskich r. 1658 wprowadził w Lanyu wdzaj szerszych spod-
ni zwanych thingrave nierzadko do r. 1680. - Męzcyżni nosili wtedy krotka
knie zwiernie bez stanika zapiwane z przodu z kiefieniami
z przodu zwane le justaucorps - la veste. - zys zamygano
causat, cravate, kija z mu im lub korunk. Na zime wdziewano
szaj krotkiej spowazy zapistej na puziki z pasamonami (passemants)
wzajem brandeburka (le brandebourg). Kozia nasili satang byli
soutanelle.
Wzajem r. 1600 - 1680 wity - wity manty, manteau (Cora u zamożniej-
szych koniefta się gonem. Czerwona nosła gon ożigi na gódku; Krolew-
ny na p-S, a krzimiński na 3 toku dingozi. - Tuz regularnym dwors-
kiego. Do wychodu wdziewano palatynkę, puciatine wlecie z koru-
nek w imie futrzang. - Za Ludwika XIV nosłaly buty (bottes) z skory
na rzej. Za Ludwika XIV ozdabiano suknie damskie (albunanie la bas) i
li rucoty to Bawang zisiozore wolanty), rzkawkami wply argaziantami
engageantes, piers zamykano gorsetem (corset). - Kobiety nierzadko gwały
szys sztykierka (Steinkerque) majaca nazwe od batalii pod Steinkerque
za Ludwika XIV (w której krizeta w pospiechu nie zdązili zabrać kamii pod-
wizywali szys. Od panny de Fontanges przybrały nazwe Fontange (on-
tange) dla ozdoby wtaczynoszone w róznych krotatfuk z przodu głowy.

Kobiety naszego stanu nosiły krótką, zwierzchnią suknię zwaną juste
a prościej basquine. - Za Ludwika XV strójły damy swą głowę w koronet
(cornette) z gazy twardej zwanej marli lub z batysty. Na wierzch przodnie
rąty wlecie mantille (szarfę zwaną deis un fahn). Do upiększenia twarzy
używano rużu (le rouge) i muszek (les mouches)
Błękitny nosiły rustokorągły habit justaucorps z obszeremi
dłuzemi rękawami zapinany na guziki, pod nim veste (la veste) z
wieszeniami, jakoś korono zawodzień redingote zapięty. Suknia ta
nazwana okolo r. 1730 przybyła z Anglii gdzie ją zwano riding coat suk-
nia do konnej jazdy). - Głowie noszono czapki stout 1720. - Stout
przybrały z przodu taquet a z tyłu warkocz (atogan, queue hargorff).
Przy sukniach nosiły kobiety obszerne szarfy mantkiety z batysty
zwane antularz (entailage), mankelet, mantille et vette preziers
i czapki (taquet) należały do ubioru niewieście. Zamiast peruk
Kobiety za Ludwika XV nosiły chignons.
entre dans la langue pour

Lucia-Dauphin, mlt.
doie i f.p.

R. 1788 noszono suknie à l'anglaise i à la unassienne i szal, le châle
wszęd w użycie. Zwierzchnią część sukni z przodu otwartą zwano: frak
a spodnią kamizelkę: le gilet. W pośrodku z obu stron fartuszek noszono
po zegarku z brelokami (breloques). Fryzura peruk była à la greque i à la
françoise.

Revolucja francuska 1783-1799 wywarła wielki wpływ na modę
Zarzucono peruki, których cech ocalał pomimo iż w styczniu 1793 roku
osygnifikowano, że niedługo trwać będzie sejm narodowy (znowu przynajmniej).
Wkrótce wzięta w modę anglomania i z nią spencer. Noszono suknie
à l'athénienne, à la romaine, à la sauvage, tuniques à la Cérés,
à la Minerve, redingotes à la Galatée, robes à la Flore, à la Diane,
à l'Omphale; używano portre-macchior, które przezwano rétinule (foreb-
ka rymoka), z czego powstał wyraz: ridicule



Luzf. Rübelalm

Bassinet Angolalm Zuckmalm

Marion

Cafque Letm

Hausalm

Krummalm

Agrafe 83.128. Boule, Fibule

Amarante Cramoisi. Inarnet

Anglomanie

Arlette

Archer

Archer

Archer

Astruc, Astruc

Bajonette

Bandonniere

Barbe

Barquette

Barquette

Barvolette

Berenice

Bien-morant

Bien-morant

Bien-morant

Briast

Caca-douphin

Catherine

Catherine

Camifole

Carabin

Casaguin

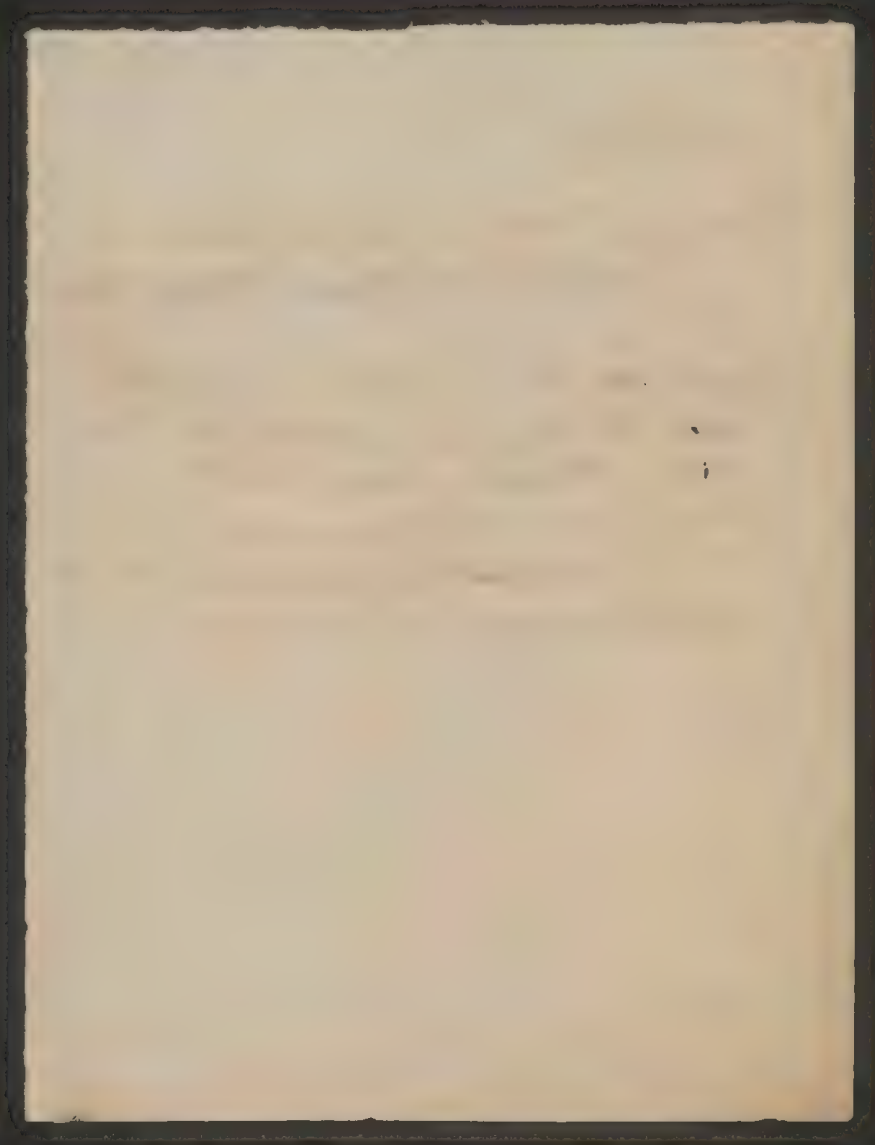
Celadon

Kostüme.

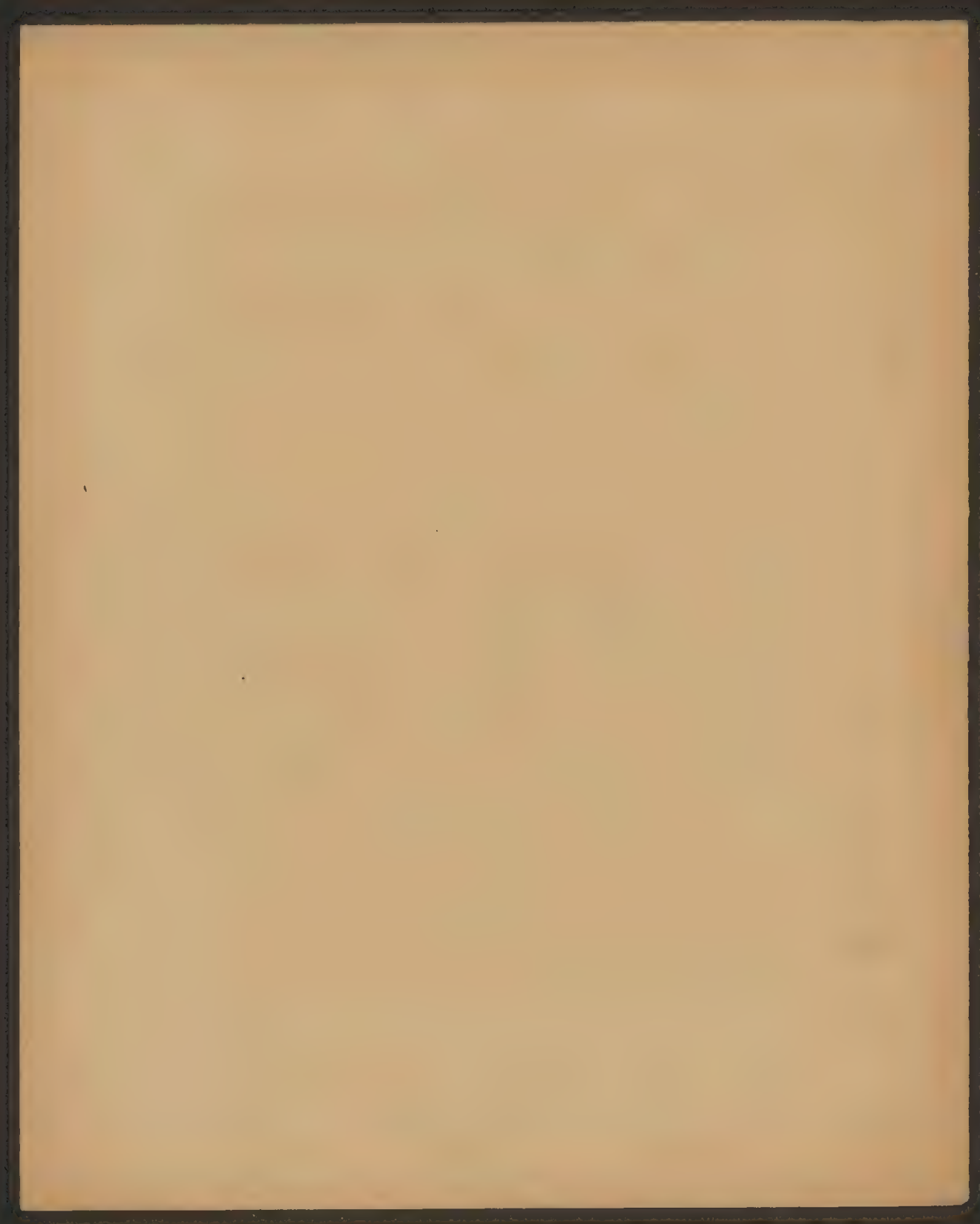
Hauff G.: Moden und Trachten. Fragmente
zur Geschichte des Costüms. Stuttgart 1840.
8^o

Krause Joh. Heirr.: Plutina oder die Kostüme
des Haupthaars bei den Völkern der alten
Welt (mit 5 Tafeln). Leipzig 1858. 8^o

Wallner Edmund: Die Harmonie und Charak-
teristik der Farben mit besonderer Anwendung
auf Costümirung. 2^e Aufl. Erfurt (1870). 8^o



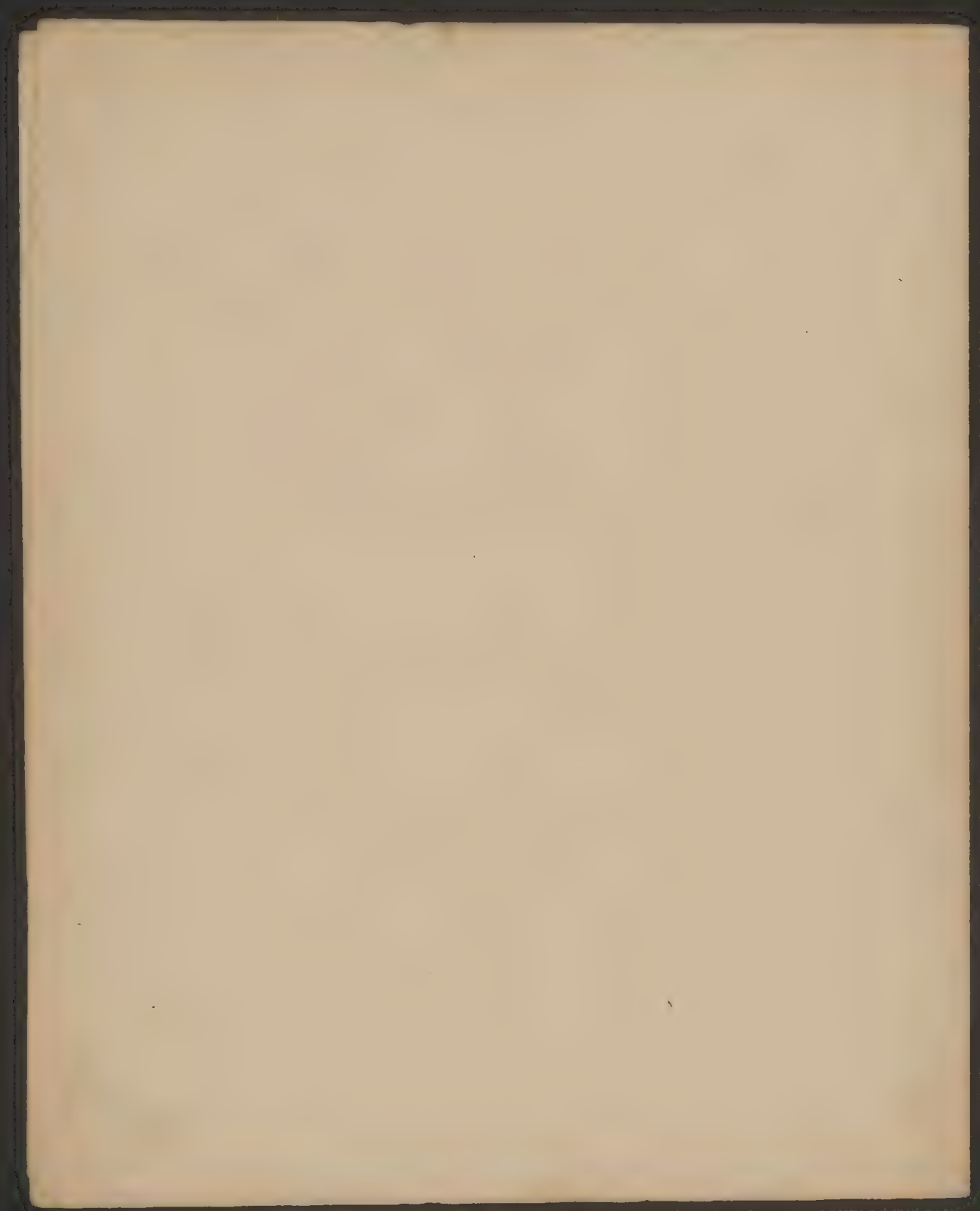
Perukarstwo i perukarze (*perruquiers*) i fryzery. —
 Kształty treściwa i przystrojania włosów mają także swoje dzie-
 je, które częstoć przydać się mogą badaczowi starożytności:
 albowiem z stroju włosów odgadnąć można wiek, z którego wi-
 zerunek pochodzi. W Polsce aż do końca panowania Zygmun-
 ta I duchowieństwo goliło brodę i wąsy, później zapuszczało bro-
 dę wskutek pozwolenia wydanego w Rzymie przez papieża;
 Zygmunt August i inni dostojnicy i biskupi nosili pełne brody.
 Dopiero Henryk Walery, Zygmunt III, Władysław IV, Jan Kaz-
 mierz zapuszczali krótką strzyżoną brodkę. Ciekawym jest wizerunek
 przedstawiający Boronkę archiepiskopę krak. S. Marci, który
 na wzrost zawieszoną brodę. Przy końcu XVII wieku była we Francji
 w modzie fryzura à la Sevigne odznaczająca się długimi lokami;
 fryzura Fontanges, której najprzód nazywała Korzennicka de Fon-
 tanges składała się z wstążek i innych ozdóbek. Najpotworniejszemi
 były fryzury: le pouff au sentiment, najga za ozdoby okryta, wiatraki,
 gołębki i t.p. — Za Ludwika XV były w modzie fryzury: à la légère,
 à l'aventure, à la conquérante, à la mousquetaire, à la dragonne i t.p.
 Ostatniemi czasy słynnym był we Francji Jasmin perukarz prowansals-
 ki (1798-1864) poeta, który r. 1852 otrzymał nagrodę akademii francuskiej.
 Około r. 1556 Papież zakażał Kłizm rasić brody pełne; z tego powodu
 1556 wydał Joannes Pierinus Valerianus Bolzano (Bellunensis): Pro
 sacerdotum barbis ad Cardinalem Hippolytum Medicum Declamatio. Lug-
 duni 1610. fol.



Oubiorze i stroju pogańskich naszych wrodków iadnej piśmien-
 nej nie mamy wiadomości. Jedynym ~~przebiegiem~~ ^{przebiegiem} zrodtem są wy-
 kopaliiska i żerzyk. Stowa gżto ^{przebiegiem} zdają się być odwieczne. - Oz-
 doby znajduwane w mogila furia dżę i stroj był skromny; najwis-
 ciej spigowę ozdoby potyskujące jak złoto za nim je ~~szlachetna~~
 i od starożytnika wyśoko ceniona rda przysiadła były w uży-
 ciu. Wornamenty grały główną rolę skrety spiralne i linie. -
 Szpiniki z sprząskami furia dżę iz nożono ptafure: wlosy stro-
 żono wiglicie, kabłyki i kretę dyjademy; Szję w nafujniki; ~~ramiona~~
 ramiona w naramienniki spiralne lub okragłe; procy tego nożo-
 no kulczyki, pierścienie. Naramienniki mianowicie nożone od
 mężczyzn i kobiet były bardzo w użyciu. - Znajdują nawet i brązowy.
 Najawniejszym obuwieciem były tak zwane chodaiki (cagli Kierpie)
 do zaprowadzenia chrześcijaństwa futta były bardzo w użyciu aż do
 XVII wieku. Odręby których do futta używano były: czerwona, jasno
 zielona, żółta, niebieska. - W najawniejszych czasach do wieku XIII w
 obyczajach widac jeszcze było pomieszany element pogański z chres-
 cjaniskim. -
 Głównymi futkami od najawniejszych czasów był ptafuz (jalluin)
 i kierzno (tunica). - Trewiki u bogatych były z złotem pnety Kane,
 materyj w X, XI wieku. ~~Przez~~
 Przez wojny Bolesława Chrobrego z Niemcami dostało się do nas wiele
 przedmiotów stroju z Niemiec gdzie panowała moda burgundzka.
 W XII wieku ulubione były dwobarwne futkie (mi-parti). - pout.
 Ku nożono te dwie barwy na spodniach. ~~pot~~ ^{pot} ~~hiedy~~ już używano
 niektórych misternych przysiadów do gotowania n.p. gniebieni rze-
 bionych z fionowej kofci, z kawiczek. Sz kartał był mocno poży-
 twiany. Licnie ptożno przychodziło z Grecji. Co do ubioru ~~nie~~ ^{nie} ~~ry~~
 należeć można furegoty w użyciach synodalnych
 2) wiek VII i VIII od poutku knucyjat stanowiepoka w modach
 i zwyczajach. Upadło zupełnie pogaństwo. - W Niemczech urosi dla kobiet
 powstała (tylko u nas dopiero w XVII wieku się wyrobiła)

cf Herodiady ubior
dziewie

Suknie Kobięce w XII wieku: w stanie obcisłe do ciała przylegające
tak iż widać było piękny kształt stann i piersi; pod szyję nie wiele wy-
cięte kwadratowe ukazywały piękny kształt szyi; od spodu suknia
długa szatańska, rękawy do ramion obcisłe guzikami spięte (na rękob-
ku boskowany. Na te suknie wdziewano krótkie tuniki z frędzelami
^{krótkimi} i szkaroy lub ptaszy spisy na piersiach. Drogi starannie suknie za kry-
wano. Pod suknie noszono gęsto z cienkiego płótna. Suknie Kobięce
wtedy w XII wieku zwano suknie w Niemczech (Salke I. 103)
Szczególniej uważano na to aby się zwrócić suknie pięknie szatowata
(to służyło za włosy rzeźbiarzom). Na suknie noszono pas wolno leżący
drogi kowany seroki. — Z końcem XIII wieku powszechnym strojem
był kaptur wdziewany na szyję pokrywający głowę i biodra (mante)



50 41

S. Adr^{ian} Pieier: De collegiis opificum ed. Struve (do cechów iekawe)

Podobnym nakryciem głowy w XIV wieku był Kaptur, (cuculla)

Ubrój koźcy w najdawniejszych czasach niżej się nie różnił od zwykłego świeckiego ubioru: tak iż szaty obrzędowe kapłanów w średnim wieku były tylko zwykłym strojem najdawniejszych czasów. Ubrój biskupa: 1) Alba kożula z białego płótna biała szagajca po kostki obszyta koronkami 2) Tunica krótką suknią z wąskimi rękawami 3) Dalmatica (tak długa co tunika wełniana lub jedwabna obszyta galonami z szerokimi rękawami miała wyścięcia z dołu aż do bioder po bokach 4) Planeta lub Casula ornata, dawniej był to ptaszy okrągły z otworem na głowę, spadzający i zakrywający ręce, z jedwabiu aksamitu, z tyłu wyszyty był krzyżem zwykłym a od XII wieku haftowania bogate z przodu i z tyłu ze złota. Do procesyj zamiast ornatu używano 5) Kapę (Pluviale) ptaszy z przodu otwarty i podszyty sztyt bogatą szpiną. Kapieś wotnie miał z tyłu Kaptur (cuculla) a później tylko węższy kołnierz. 6) Humerale albo Amictus rodzaj chustki białej którą pokrywano rękę 7) Manipulus czyli Sordarium rodzaj ręcznika który noszono na lewej ręce lub przywiązano do pastorału 8) Stola długa wąska wełniana z wyszytymi krzyżami noszona na albie 9) Mitra albo Infula 10) Rękawice (Chirotecae) 11) Pas (Cingulum) 12) Krzyż 13) Zastępek 14) Pastorat (Pedum - Lituus) - prócz tego mieli arcybiskupi 15) Pallium (rodzaj płoty) Infula w najdawniejszych czasach bywała niska; od XIII wieku nieco wyższa z powodu ozdób jeckie na niej umieszczano

[illegible]

катојне (мода бургуи.)

Szuby z futrem z dziedziny otwarte w morze. nawiązywał
na knie głowy (wyłokie na kftatł + głowy u kru) (à la hénin)
z długą zaślona (podwikę) która przetywa na prawe ramie
ku końcu XV wie ku suknie (z przedn byty u miewiaft otwarte roz.
na piersiach). - na włosach

W XV wieku za Zygmunta III noszono wstępy po kityjany i flet krotko
strzyżone brody, krotką spizafta (brodka) kapitan jedwabny uśny
na kłóym drugi z krotki z krotkiem i kawy ^{stwardniał} ^{u dołu}
lub ptafraz krotki. Spodnie krotkie do kolan fzerokie. Krowki
grają wielką rolę (cf Ofwieim) Buty rajtarfkie z fpedajacą cholewą
fzeroką. - Za Jana Kazimierza głowie uśfity w modę wftajki
francufkie do ozdób i rółki u kobiet - pokazują się za Michała
peruki.
W XV wieku używano do ozdób dywonków (moda ta przyfta

peruki: w XVIII wieku używano do ozdób dywaników (moda ta przetrwała
w Niemczech) w XIX wieku używano w łóżkach złotych

Te na to udziwiano
dopiero pokrycie

W XVI w. na porzątku sztuki wlofy spinano w światło złota (n.p. Zygmunt I, Bona) Flak w obręgu (n.p. w Bema miniaturach)

Ażerane suknie z glicami raczto nofic' dopiero za Zygmunta
Augusta: Walezego

Augusta: Walezego ^{kobiety}
w XVI wieku nosiły ~~nie~~ ^{crepiec} ~~nie~~ ^{fiatkowy} z złotogłowi ^{przysłupiny}
perłami i drogiemi kamieniami ^(potem w XVII wieku męzyski)
z rąstora czyli podwika ^{na} ~~Włofas~~ ^{proplal} noszono
bruny peret (później za Jana Kazimierza uplatano perły w
włofy) i barst. Suknie u niewiast były miano na piersiach
wzuste i z przodu pognusowane, zamykają się buffy na rękach
oraz rękawy. Na ście złotej

wysięte i z przodu przynusowane, rarynazyja (włosy)
włosy cięte i upięcia oraz rezane rękawy. Na frakcie złotej
(Calotte) noszono dobrego barret, dobrego bogatego upięciem. Gors
głęboko wysięty bez kaptura cienka ^{nieprzezroczysta} ~~przezroczysta~~ po samej brzoje i niego
i wystawiana (chytataik) - taniuszy złote

Śrubka czyli júbka przyjsza do kobiet z niemiec powstała
zaś w Hiszpanii

Dawniej kobiety nosiły rąbki futerane

Na początku panowania Ludwika XIV było w modzie
iż kobiety chodziły z ~~z~~ ~~z~~ gotemi włosy bez czepeków

Za Jana III męherymi w obym stroju nosili najści chustki
z której za Augusta III powstały zaboty

Peruki powstały na dworze Ludwika XIV najprzód je nosił
Jan Kazimierz, loki obfite i spadły. Za Augusta III loki te
były zebrane w ploty (*Vergette*) w kształcie: *harcap*.
Tymczasem nie noszono włosów tylko z początku radełkie
Długi gorset (*corset*)

Za Stanisława Augusta nosiły damy wysoko bardzo fryzowane
włosy (*bonnet à la victoire*) - znówu rodzący *Krynoliny*
były w modzie (*robe ronde*) na której suknie upinane
były w roze fontanie

Używane też były rękawy jak turban *à la Turque* Ktoś
je jeżeli miały spływać na dół konice z frędzlami zwaty
się *à la Grecque* (na początku XIX wieku)

Bajborak albo koftyr (materna jedwabna z włosach)
(Gwagnin kronika 1611.)

Gwagnin z piśm. za Stefana Białorego mówi o Polakach że
różnitych nauj habit noszą a mianowicie włoski, hiszpań-
ski, francuski, niemiecki, rosyjski i Włoski; a którym
Magierczyzna przywioła jest, w Adziamskim, Węgiers-
kim, Turckim, Włoskim i Setańskim stroju się
Kochają. Iż abowiem rozliczne prowincje wiedząją,
różne też obyczaje do ojczyzny przynoszą.

Kość. I. str. 267. (edycja z 1860)

Ubiory. Od X do XIII wieku był w modzie strój
 frankoński mający walcie w całej Europie
 składający się z długiej szarłatowej tuniki spis-
 tej pasem rzemiennym (jak to widać na pom-
 nikach najdawniejszych) w XIV i XV wieku
 stroje coraz bardziej potle dziwaczne - widać
 panujące chęć naśladowania obcej zagranicznej
 mody. Noszono banany panów, przypinano ^{rebrze} ozwo-
 neyki do rękien. Tytuści banów cechuje owocowe
 stroje; używano kolorów: purpurowego jasnonie-
 bieckiego, zielonego, brązowego; coraz więcej
 wyżył (rzeszane ręknie) kaptury są w używaniu
 jako też osobne pary. Ubiórne były też futra
 (szuby) kłose i walcie noszono. Przesadzano w zbyt-
 kach co dało powód do przeciwności takowym
 leges sumptuariae - naśladowanie z Rzymu) po-
 miastach. Zwykle stroje: koszula (niemieck.
 Kfarzt) szuba długa futrzana (niemieckie
 Zfurubn) rüpan (niemieckie Jozzn, Zornud)
 ptafuz, długi (Tabanda Turznotn) ręknie (Arka)
 spodnie były nadragi (Zufn) ptafuz (Merutnl)
 załtana były podwika (Zflmnn) którą gdy była
 krótka aż do pleców zwano Drum (z niemieckiego
 czepiec (Büny) kapelusz, czapka (Zurubn) fa-
 brana, pasek na którym wisiały różianiec
 łazka (Bmütal) były wacek (crumena) noże, nożyki;
 nożyki i t. p. ~~by~~ — Materie: płotno (wtofska)
 materie wełniane, bawełniane, jedwabne, aia-
 masykowe, złotogłowe (brokat) axamit (wtofska)
 mianowicie z Lukski) — Łóżnie; wchodzi w modę
 stroje wtofskie, niemieckie, węgierskie, tureckie, ^{Fr. p. biset}
 wtofskie, moskiewskie, szwedzkie, francuskie.
 - z zaprowadzeniem strojów francuskich wchodzi
 w modę kapelusze kapturkowe, peruki, kamizelki;
 - w końcu dziwaczne mody paryskie.



Styczności coraz bliższe narodów, podróże w
obcych krajach wytworzyły przeważnie na ubiorze
polskie w XVI wieku.

Co do włosów widzimy iż takowe na początku
XVI wieku rosną strzyżono z przodu i tyłu,
kłoszory u mężczyzn i długie brody nie były
w modzie. Zygmunt I ma pełną brodę jednak
w równą linią strzyżoną. Syn jego Zygmunt
August nie strzyże już brody tylko włosy;
lecz za to nosi brodę przedzieloną na 2 części.
Z końcem XVI wieku splatano brodę i w węzeł
zwisywano (jak to widzimy na nagrobku
księcia Płonki w Kościele P. Marii w Kra-
kowie). — Do pokrycia głowy nastaje włoski
baret (bérecik) rodzaj czapki której kłytałt
niekiego kapelusza nadano. Baret ten ~~wówczas~~
ny z materji miał kamień okrągły, który potem
w wielu miejscach rozrzucono i rozrzucone części
zawieszono w górę wypustkami z różno kolorowych
materji strojono; podobnież przyodziewano
ten baret klejnotami i zawieszaniem z perel
drogich kamieni i złota. Piórami fletusiami
dobrze baret nie bardzo było w modzie u Polaków.
Do baretu nosisz się za Zygmunta I na wo-
dach czapka z siatki (czyli tak zwana Pa-
lotte) złotej lub srebrnej (w takim widujemy
Zygmunta I na popisfiach), matkanej perłami.
Oblawa w XVI wieku nie ma już nosów szpiczastych
tych leży jest z przodu więcej okrągła a nawet
prosta, i resztę nie pokrywano jak dawniej całej
nogi leży tylko podeszew i brzeg takowej
były to fletusiki używane powszechnie z powo-
du większej wygody, z skóry koniobaranowej
lub ~~innych~~ miękkiej, jedwabiu i wełny. Dobierano
kolory jasnych ciemnych, niebieskich lub
złotych, dawano w nich wyszczerba podryte

inną materiją (trzewiki rzeżane)
Woskie spodnie (czyli Ubranie) dla większej
wygody i pnieŝtronoŝci opatrywano podob-
nymi wyuŝciami które inną buŝiaŝtą mate-
rią podkładano (rzeżane Ubranie) - Toż ŝe-
m i opieŝtą wierzchnią suknię zwaną Kabatem
lub jeŝeli przylegata do ciała i do pasa
szagata: Koletem. Głównem piŝtnem ŝył
modnych XVII wieku jeŝt owe buŝiaŝte rzeżanie
Włochów w Niemczech wŝyŝtkie prawie
suknie owoemi rzeżanemi ŝylicami opatrywa-
no. ŝylic te bywały na rzeżciach, później wie-
ŝak na mnożyły ŝi z wtaŝiwej ŝukni zoŝtaty
tylko paŝki z pod której widac było inną
obŝerniejszą suknię odmienniej barwy.
Kolety ŝtebnowane przybyły z Hiszpanii (pne-
zywane). W ŝrodku XVII wieku dla większej
wygody ~~szagata~~ rzeżto w Niemczech noŝcie
spodnie tylko do kolan, ŝak zwane pludry
(Pluderhose) obŝerne i na kolanach zwi-
żane. Te miały różne wyuŝcia z których wy-
chodziły ŝatclowane buŝy spodniej sukni
odmienniej. Pludry te nie mieŝcie do 20
potrzebowano 6 toku ŝalendyrza i do 100
toku rożno kolomoz podŝewki powstały
najprzód u woŝka kurŝiŝyŝa hantyczego.
Okolo r. 1553. jako podŝewkę do owych
pluder uŝywano cienkiej materiji jedwabnej
czyli karafon (Lasch, Arras, Kartek)
Okolo r. 1590 te buŝiaŝte i ŝylicowane pludry
wychodziły z mody
Te pludry, lub marynaty ŝukienne ŝynura-
mi bramowane, lub ubranie ramŝowe
otrzaŝte z exanitem lub Ubranie cyndel-
drotowe noŝono przy koleccie ramŝowym
lub cyndelardrowym lub Kabacie ŝukinnym.
Na to wdziewano ŝaltembarkę ŝukinną

futrem podrytą, lub szarym, jukienną fut-
rem podobną srebrnemi guzami lub potgies:
naje z falendyszu. Dłuzsiemi fukniami
był Giernak fukienny, lub szubka falen-
dyszowa z dużym kotnierem futrany wyto-
ronym. Kolek wyszły był ku piesiom podrytą
tak iż z pod niego widac było białą kofzulę
srebrną ^{z futrem} bramowaną kotnierem nałzy od
kolego ku dotowi były faldy drobne.

Wogóle ubitek w XVI wieku był tak wielki w
fukniach iż po miastach odczłone przepisy
prosiły ubitekowi w strojach publikowano.
(np. w Krakowie) w przepisach tych rozróżniano
wysokiego cypli niskiego mierzana i ~~ubitek~~
niebieszka oraz kupców i urzędników
rudy niebieszkiej cypli tak zwanych patrycjuszów,
oraz szlachty: tu uwzględniano materię jedwabną,
perły i kofstowności oraz różne futra.

Główną suknią zwyczajną była szuba podryta
faldami u szlachty Delia. Zygmunt August
nosił szubkę z złotogłowi do kolan z futrem;
Henryk Walezy jej krótki utwór z hiszpański
czarownicy. Kolor czerwony szuby był najpopular-
szy podrycie najczystszy z kupa lub flamami
faldami.

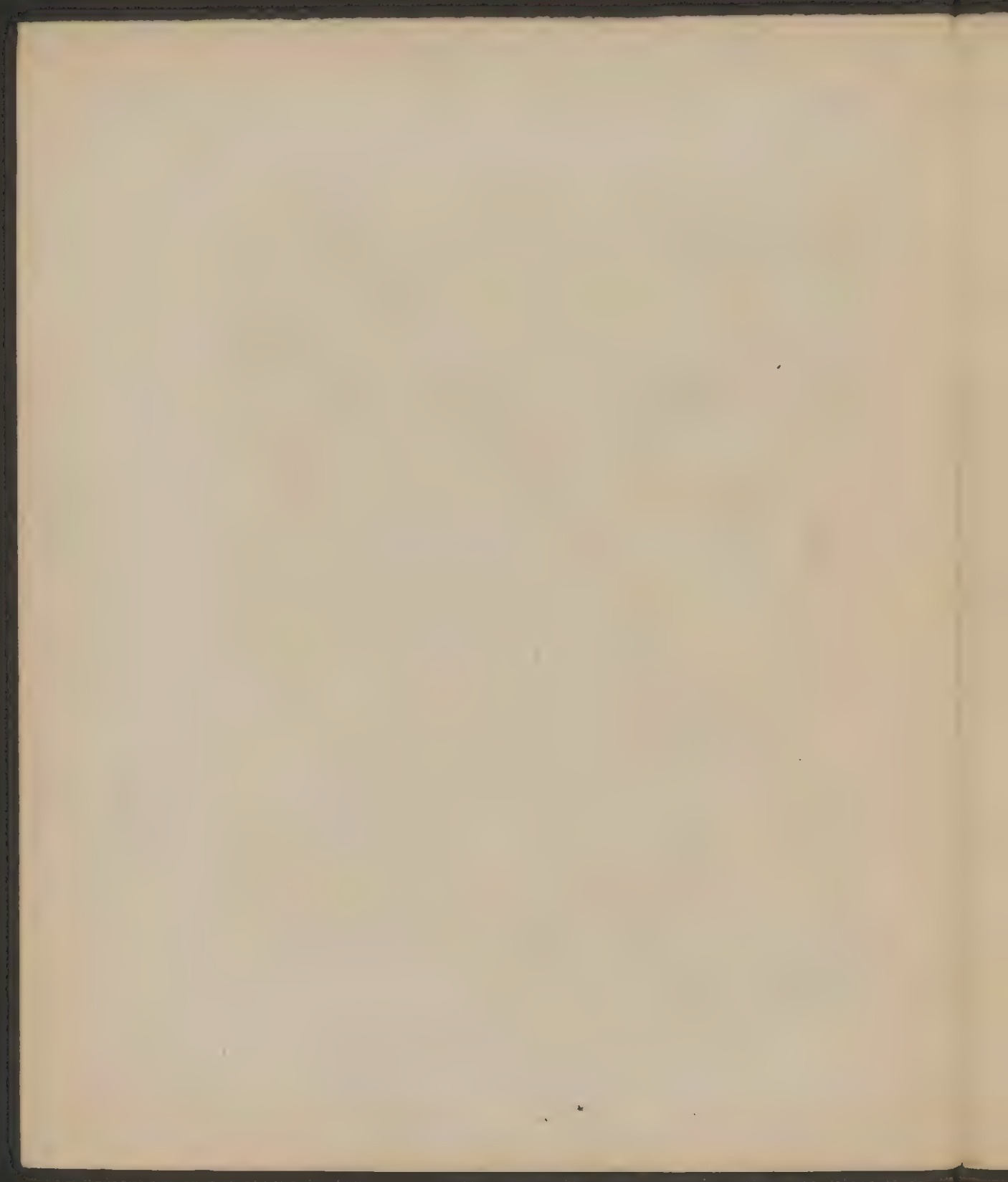
Stroje kobiet w XVI wieku: Bra głowie nie nosiła
jej więcej owych uszkił turbanowatych czapok
Dłone królowas widowały jej w zgrabnym barwie
Zastony (Schleier) ułtają. Przeważał z gotego
lub czerwonego jedwabia szlicowany, nny wstążek
złoty był czerwony. Noszono wstępy rozpuszczone
mianowicie Dzierżawice i na nich wiszące. Bra tych ro-
puszczonych i były ozdobionych wstążek miata krole-
wa Dłone fiatki. Złota wstęga zdobita wstępy.
Nogi nie było widac z pod długiej fukni. Leż ze-
miano ogony. Pierwi w XVI wieku nie były gota leż
z pod wstęgi fukni widziano drobno faldy i faldy ko-
fzulę cypli gładką. Od fukni były rękawy bufiaste
wycinane, te miały bramowanie faldy do
palców (puntaty). Z pod goru cypli kofstaltu obcis-

Tego i wyistego widac było kofydz lub naprzej-
nik innej materji i jesto bogato haftowanj i zło-
tem prętkanaj. U kobiet tylko 14 kawy były szlio-
wane i bufiaste inną materją podkładane. Bo-
gatse panie nosily 2 suknie jedna na drugiej
lub jedną bogatą (letnik) i 2 afry, równie jak boga-
ty nas 2 wackiem i frebrnem nogawkami był
uzyciu. Lancuchy drugie i obity fujje i pierki
barwy sukien jafne kwiatami złotemi lub frebr-
nem prętkane. Materie jedwabne i złote
prowadzano z fabryk w Florency, Medyola-
nu, Wenecy, Luk.; powstaję handla wstękie w
miastach: Atlas, Axamit, Adamaszek, Eryn-
deidrot (Tuniz) karas (staj), Camlot (Barun-
lot) falandy (je wetriane z hekoln, Leiden i
innych miast nielandskich

Panowanie Zygmunta Augusta można przyjąć
za najświetniejszą furę mōd rōżnych mianowi-
aie wto / kich i nie nieistich.

za Batorszego mōskie stroje przybieraję gust
wsgiejski (magierski) którego głoownemi re-
presentantami była ciapka magierska, kopie-
niak, remera

Ed. czasów najdawniejszych pas był jedną z wielu ważniejszych ubioru
 polskiego. Najdawniejsze pasy były kruczkowe (rycerskie - kozackie)
 radzone kamieniami, w ogniu z cięgniętego krucza srebra lub
 złota - skrojane z nabijanymi ćwiekami lub guzami z krucza
 - wreszcie wetniane i jedwabne dla lżejszego domowego stroju.
 - w Rachunkach Jagiellty r. 1393 przychodzi pas złoty (cin-
 gulus de auro). - r. 1394 pas szpardi dla króla (lumbale)
 - r. 1393 pas czarny oblamowany jedwabnicą koloru brunatnego.
 szeroki, krótki (copula) - r. 1395 pas guzami srebrnymi
 wysadzony dla króla (cingulum) jaki widać na grobowcu
 Jagiellty. Z końcem XV wieku zaczęto używać pasów materja-
 lnych (jak widać w obrazie Brzech Króla na zamku - w Księdze Pry-
 wilejów Bema i w Parafianale Ciotka). Na portrecie Piotra
 z Ostroja Opalińskiego woj. pozn. (+ 1624) i hetmana Łotkiew-
 kiego, widać pas skrojany guzami srebrnymi nabity.
 Według Kitowicza za Augusta III noszono pasy jedwabne śia-
 kowe, taśmowe z klamrą, później pasy tureckie, perskie i
 chińskie (bawole, z wetny cienkie). Ordynaryjny pas turecki zwat
 się mędelkowy, drożdzy flambulski a najdroższy percki. Pasy
 bywały g. łokci długie a 3 łokcie szerokie, po jednej stronie srebr-
 ne, po drugiej złote. Następnie wprowadzano z Ławry pasy
 wgaturku perskich i tureckich ozdabianych już piśkiny de-
 seniem i żywymi barwami. (cf. Łotpasie).
 (O pasach Ob. Golebiewski: Ubiory)



Wojciech Gwoździkowski osiadłszy w Krakowie
otworzył fabrykę pasów najprzód o 2 warsztatach
którzy r. 1787 nowemi 3 pomnożył; pracowato w tej
fabryce tegoż roku 10 cseladzi. Fabryka ta r.
1787 miała 6 warsztatów z naprawą, otowiem sznu-
rami i grzebieniami, i mangłą czyli Kalandryą,
i grzebień wiedeński, 2 kotłowniki, 4 warsztataki
do zwijania jedwabiu, i Szowadło, 20 Spolek. Fab-
ryka ta wyrabiała co miesiąc po 2 pasy, przez tego
trudnita się cerowaniem, maglowaniem i wysusze-
niem pasów; Wyrabiała na ofnowie pasy jedwabiem,
srebrem i złotem przetykane. Od r. 1787 wziął tę fab-
rykę w antepnę Jan Kanty Sztumer.

Fabryka sznoka. - Założył ją Theodor x. Radziwiłł chorąży w.
x. lit. około 1750. Kierował fabryką Jan Madziarski z Turcji
który około 1760 wziął ją w dzierżawę za 10,000 złp. rocznie
opłatą. Po śmierci Jana Madziarskiego kierował nią syn jego
Leon. r. 1781. Wyrabiano w niej rocznie do 200 pasów złotych
lub jedwabnych na sposób perski ^{na 25 magla} kamionych od 5 do 50 cseladzi. Złoty
pasy te nroskie na to kiedź miewały napis na koncach: *Factu
est Sluciae lub Me fecit Sluciae* (Wzory Ser. III (Lipinski. Har. Ed.))

Fabryka przeworska. - Założyła fabrykę wyrobów płócien-
nych bawełnianych i pasów jedwabnych i bogatych Łosia z Kra-
sinskich żona Antoniego dubomirskiego Kapłana Krak. (zmarta
23 paźd. 1790.) (Lipinski. Har. Ed.)

Fabryka w Drzewicy założona około 1760 przez dziedzica
Filipa Koryntha Szaniawskiego starostę kahalnick - przez
wyrabiania materij - robili tu cudzoziemcy prowadzeni i paży
jedwabne. (dipinfr: star. Pol.)

Fabryka w KutKorzu - Adam Sapieha posiada pas jedwabny
z tej fabryki. (Wzory III)

Fabryka Syzenhauza w Grodnie - Antoni Syzenhauz podskar-
bi nadw. lit. około r. 1765 w swem starostwie Grodnie na przedmieściu
Hordniska założył szereg fabrykantów z Niemiec i Holandyi pod
doporem Jakoba Becu. Między innemi wyrabiano tam paży
jedwabne i złotem przetykane (dipinfr: star. Pol.)

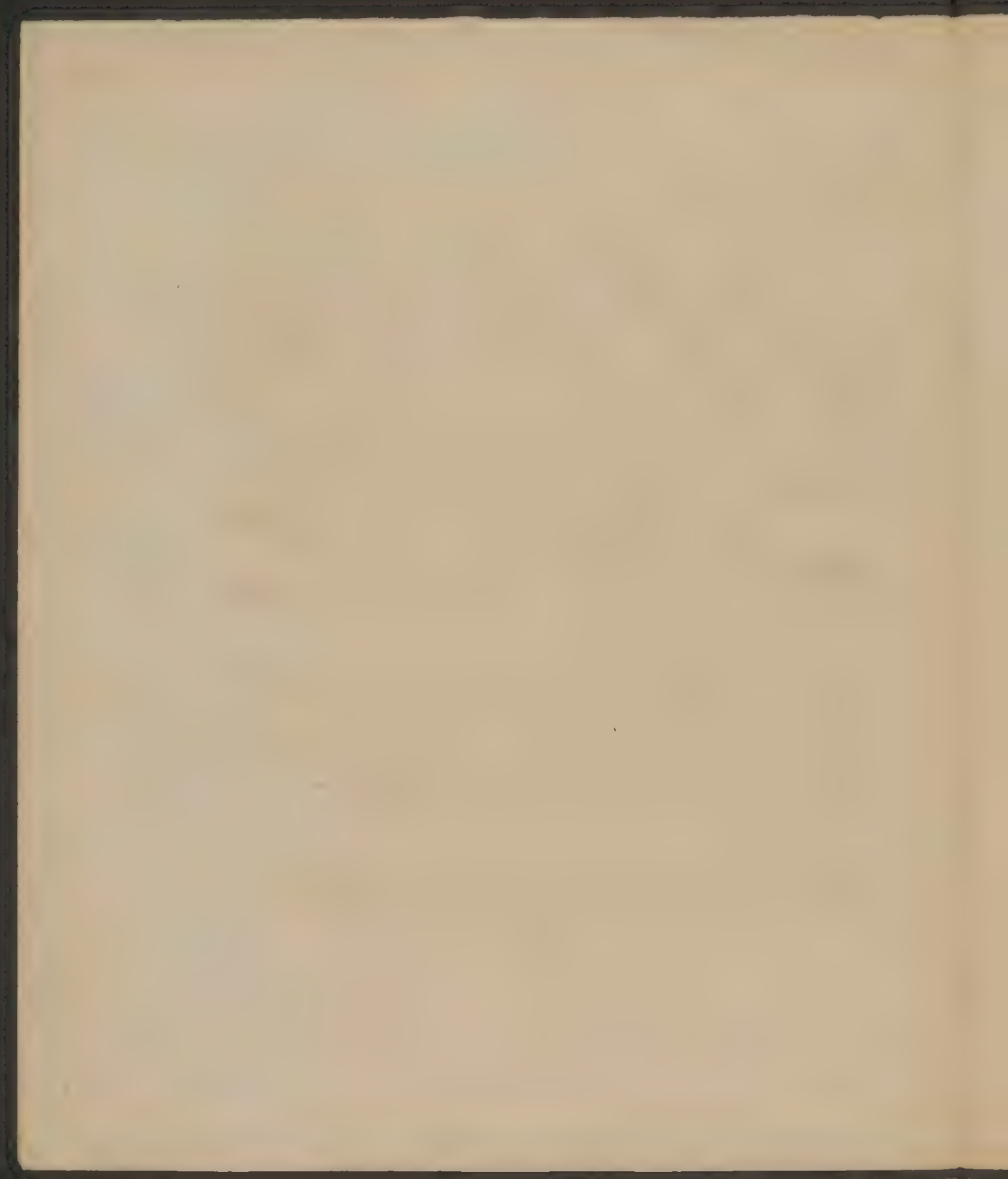
Fabryka Lafchalisowska w Kobyle później w Lipkowie pod
Warszawą założona najprzód w Kobyle przez Jakuba Lafchalis
Jakubowicza ormianina z Tokatu w Armenii, który r. 1761 osiadł
w Warszawie i założył handel towarami turek kich mianowicie
szalów. Później nabyłszy dobra zwane Zielonka w ziemi warszawsk.
we wsi Lipkowie do tychże dóbr należącej założył fabrykę wyro-
bów wełnianych i białostkowych, z której tak zwane Łasy Lafchalisow-
kie z powodu piękności, bogactwa i smaku używały p. o. król, niejed-
no król i wziętosi w kraju. R. 1790 król zwiedził fabrykę w Lipkowie
i dyplomem z d. 8 marca 1791 w nagrodę za usługę udzielił Jakubowi
zowi szlachectwo dziedziczne i herb Jakubowicz wyobrażający baranka
trzymającego prawą nogą chorągiewkę czerwona - Łasy z tej fabryki
miewały napis: Lafchalis lub cyfrę: L. J. z dodaniem czasem herbowego ba-
ranka. (Wzory III)

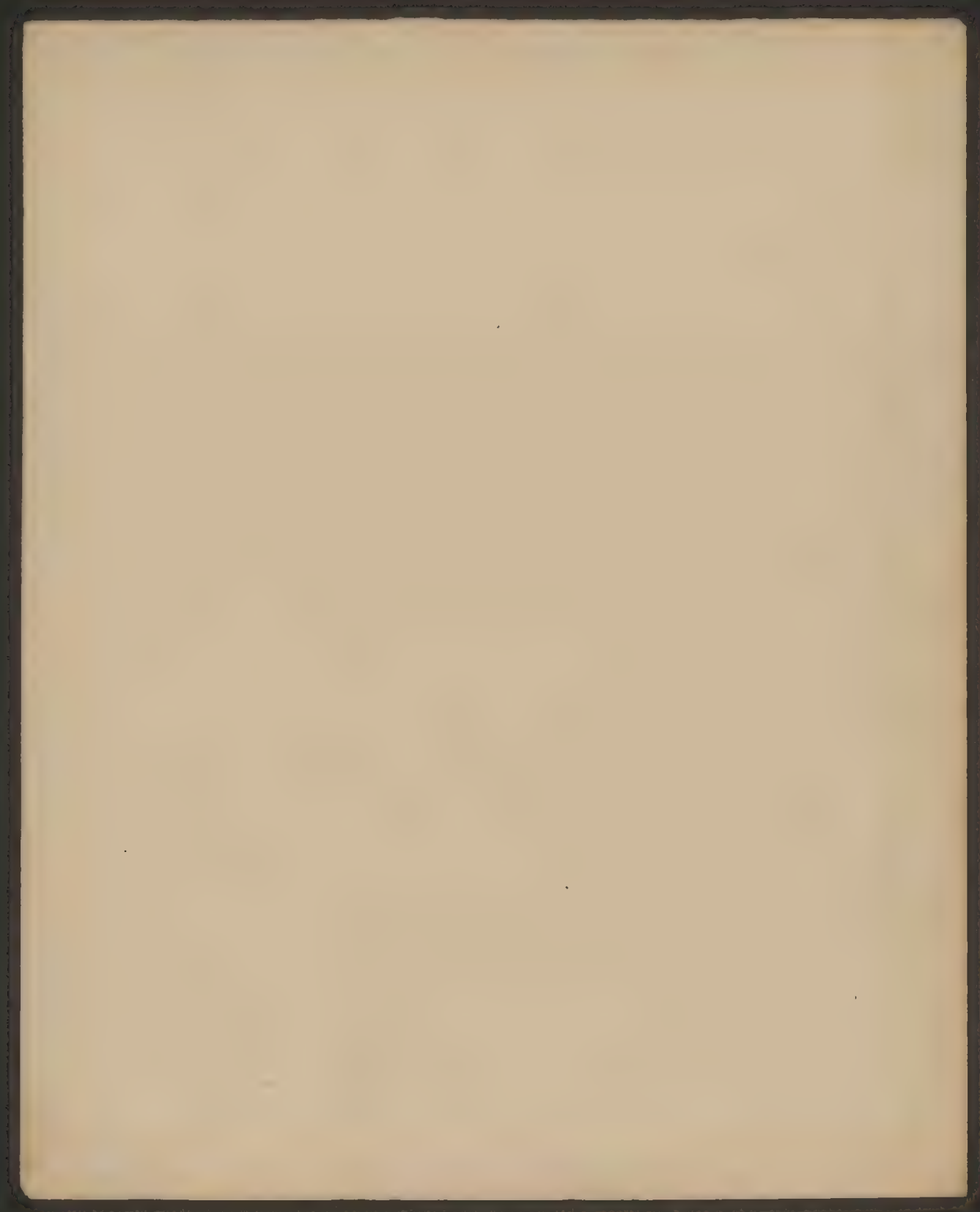
Fabryki w Krakowie 1) Franciszka Maśtowski (ob. powyżej)
którego pas jedwabny posiada Adam x. Sapieha (ob. Wzory III) - 2)
D. Chmielewskiego którego pas lity w karpia fursz bardzo piękny
posiada p. Bykowski (ob. Wzory III) - 3) Wojciecha Gwozdziń-
skiego (mieszka w Raftawieckiem - ob. powyżej)

Koſtiumy Kobiety z r. 1614 weſelne. — Panna młoda
miała na głowie ozrodek z ſztucznyemi kwiatami, na rui
kotnierz ſztywny na iłotkie wystający z koronek mnera:
bianych drutem, ozdabany koronkami złotemi (punktami).
Na ſpołnier obięzowej leżała rękaw różowa drojetowa
(trójbent) obięta na dole złotą kompanką, z rękawami
z których wystawały potrójne koronkowe angażanty
(Engageantes). Na pierśiach był złoty potkoſzulek
(Nonjunktur) — rękawiczki białe złotem haftowane —
poniżochy białe z złotemi cwikłami — trzewiki ałtazowe
~~wyśbity~~ czerwone spiczaste na wyſokich korkach — pek-
toralik — kerał — rękawice, — Tancuch złoty z klejnotem
— wachlarz z pawich piór.

Do weſelu ojciec Pana młodego rozwiſzował go ſynowej pod:
wiązki, a matka Pana młodego kładła jej wypek. Panna
młoda dawata najprzód druchnom i pannom pożegnane
catusy, pozem matka Pana młodego dala jej catus Kobiety.

Tobien (Tabin) — Grobgrün — Macheyer (Machajes) — Geſtald
(Kſztalt) — Hfarreſz (haraj) — Tohamlot — Ziedeldort





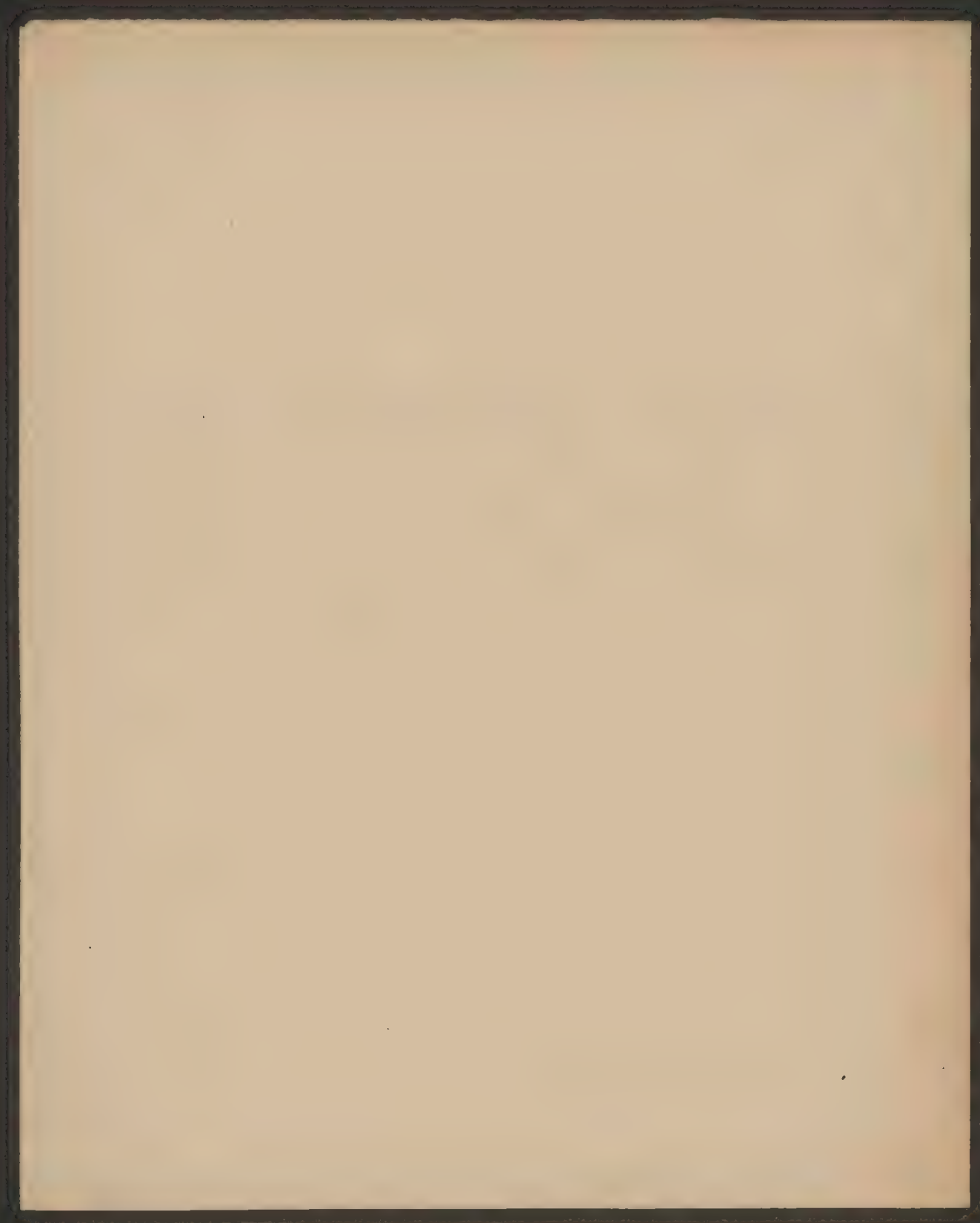
Wszak próżna beczka szumi a wiatr ją obali;
Letna stoi choć milczy, chociaż się nie chwali.
Mact. Potłoki (Argenida)

Peruki à la Pigeonne były w modzie w Warszawie r. 1760
Fr. Bohomolec w swej Komedji: Kawalerowie modni r. 1760
chłopskie sarkastycznie lekomyślne zarzucanie stroju na-
rodowego, przytwarzając obie narody które się swych strojów nie
wstydzą; lecz obojhem Francuzi i Włochy gdy są w Polsce noszą
Berkiesze i Kaczeje których się Polacy w kraju nosić wstydzą.

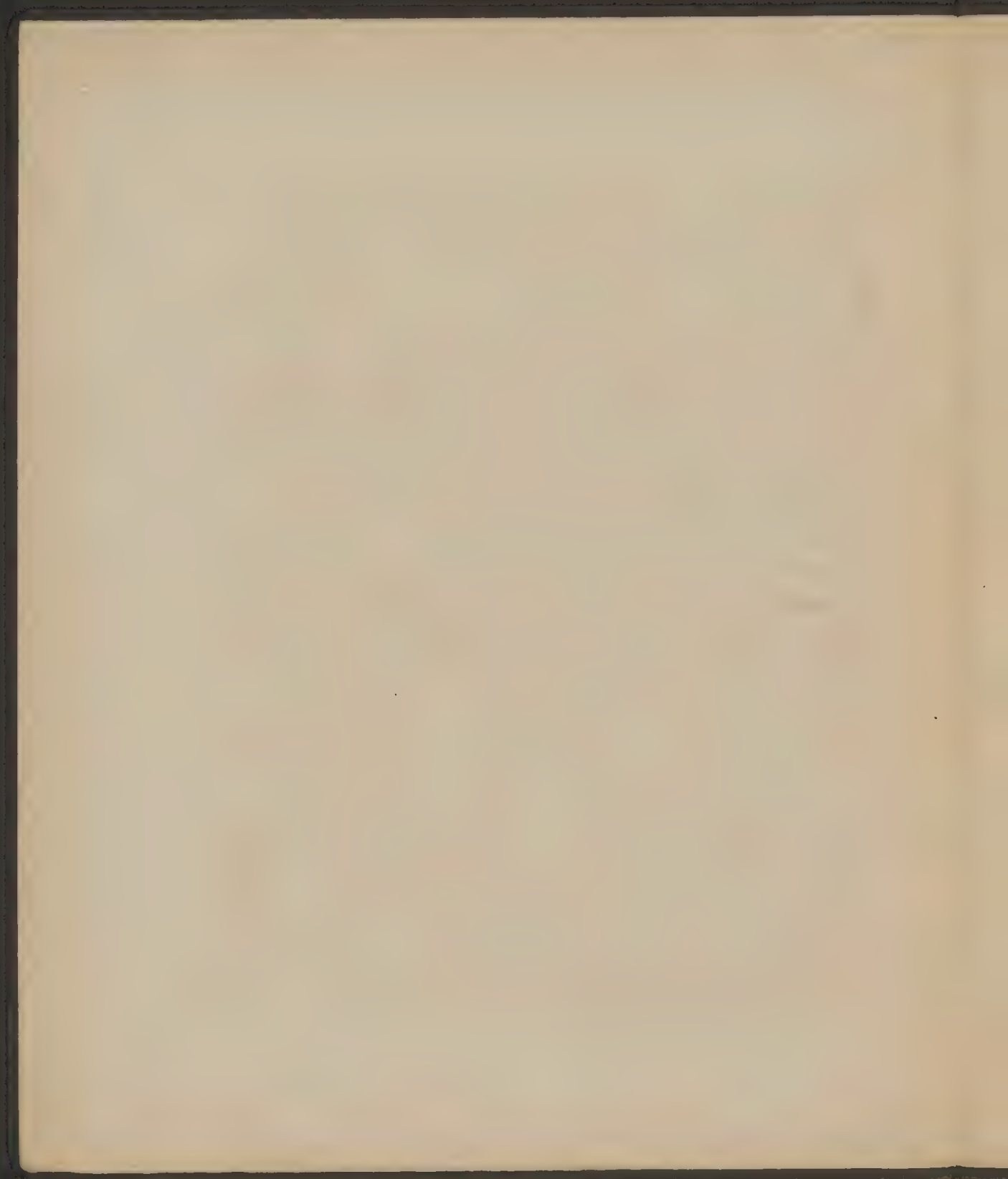
Perły od najdawniejszych czasów były w cenie. W Indjach pierwszy
Kryszna (wielki Wiznu) wydobyl perłę z oceanu by przys-
łobic nią swą córkę Pandaję. - Jubiler Tavernier będąc w XVII w.
w Indjach opisuje tron wielkiego mogota Aurangzeba, który
między innymi przyozdabiała perła żółtawo kfiżtału grubości
waga 50 Karatów. Chinytyki, Hebrajczycy, Egipcjanie, Persowie,
Grecy, Rzymianie używali perel do stroju. Stawna Kleopatra
nosiła w kołnierzach dwie największe znane perły z których
jedna jak Pliniusz piąte warta 10 milionów sefterygiów (500000 gr)
- Korony cesarzów przyozdabiano perlami. - Maria z medyceuszów
żona Henryka II Króla francusk. miała podczasztyk syna
swego na jobie suknie na której było 3000 dijamantów i 32000 perel.
- Indjanie zachodni już przed odkryciem Kolumba przyozdabiali
złote perłami. Doradgorzata żona Filipa II Króla hiszpan. posiadała
perłę zwana Peregrina wielkości jaję gołębiego kfiżtału grubości
zaczarowaną najniżej na 14000 dukatów. - Tavernier opisuje perłę
Króla perskiego owalną do grubości podobną wartości 128000 ta-
lanta i drugą zupełnie okrągłą białą wagą 40 Karatów u su-
tana z mafiakatu. - Cesarz Rudolf II miał w koronie perłę kfiżtału
grubości wagą 30 Karatów - Brauna Losima w Moskiewie posiadają
białą perłę okrągłą wagą 28 Karatów. - Na wystawie londyńskiej
r. 1851 była olbrzymia perła A. Hope wagą 450 Karatów, długa
2 cale ang. a obwód 4 1/2 cali, lecz nieco zgarbiona. - Jeden z jubilerów
hamburskich (podług Moebiusa) ma perłę wagą 18 1/2 Kar-
tów, mającą w obwodzie 14, centkiem okrągłą, przedkiesnego potysku.

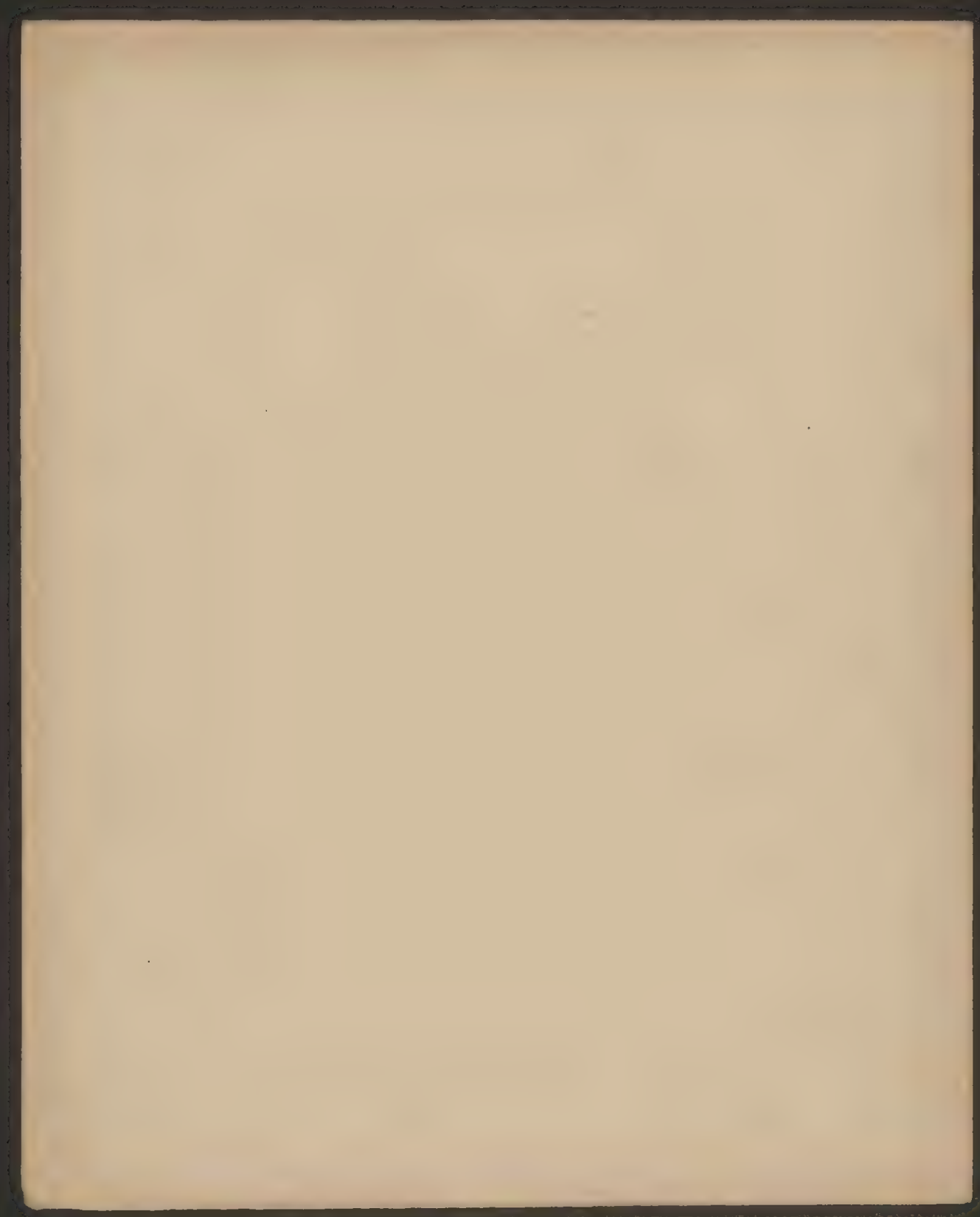
*Philip II Król hiszpan.
żona jego Elżbieta r.
1580 darowała sztywną
i drogą szatę w której
były z wielkich
szmaragdów, oset z is-
krzących rubinów, oli-
wki z żółtych topazów
a w 2 perel wiejskie
rozsypanych. Jakimś
potemnikiem byłby Antoni
wygrał zakład u Kleopatry.*





Po śmierci króla Augusta III wydał Marszałek w. Kor.
 d. 29 Octobr. 1763 wydał następujący przepis załobnego stroju.
 Załoba ma być z ratyny, baji albo kire. Panowie noszący
 strój francuski mają mieć rękawy u sukien płótnem obfity-
 wane i do b niedziel podzaj grubej załoby nie mają nosić
 u kółzul makietów. Od zakonczenia sejmu konwokacyjnego
 do elekcji mają przybrać cieką załobę. — Dla dam gruba
 załoba: suknie i robiony krepujowe, komety (kornety?)
 i garnitury czarne, tudzież języczki czarne na czole i
 flory. Cienka załoba zwyczajna. — Wojskowi polskiego
 autoramentu mają nosić przy mundurze rękawy i czepki czar-
 ne, szable żelazne szmelcowane lub załobę pokrytą z
 paskami czarnymi, a oficerowie portepę krepu pokrytą.
 Chorągwie kottły i bębny mają być załobę pokryte. — Wojs-
 kowi autoramentu austro-węgierskiego mają nosić rękawy
 krepu przewiązane, kalfyżtuki czarne, portepę i kokar-
 dy krepu pokryte i sprzązki czarne. — Sztabooficerowie
 nosić będą kamizelki czarne i strój spodni czarny przy
 grubej załobie; przy ciekiej załobie będą mieć przy
 zwyczajnym mundurze: rękawy krepu tylko związane kalfyżt-
 ki i kokardy czarne i portepę krepu pokrytą. — Gruba
 załoba ma trwać do zakonczenia sejmu konwokacyj-
 a cieką załobą do obrania Marszałka na sejmie elekcijnym.





moda strojów niewieścich w średnich wiekach różniła się od
dzisiejszej na niekorzyść: zbyt wielką ciężkością, przesadą
pretensjonalnością. Oprócz grubego atlasu lub złotogłówn
peret i klejnotów na sukni wartujących niekiedy kilka
lub kilkanaście tysięcy czerwonych złotych, ciężki doffowej
damie cały rynsztunek drogo kruszcowych czopek, naszy-
ników kuliów, manek i rzeźbionego pasu czyli obręczy,
wazyt gruby haft złoty na koszuli ponizofie, obuwiu
rykawicze i chustce. Żonim tego dama musiała wstać
na pół w powietrzu w niesmiernie niefrym trzewiku tylko
palcami i piętą dotykającym ziemi. Jak bowiem odręki
wymagano długich palców tak noga piękna powinna
być być tak kablakowato skurczona „aby się wyciągnęła pod
„wypukłą nogą mógł schować”. Biada liom które nie płastry
szkartatem: bogate panie którym natura odmówiła rumieńców,
tyśięcznemi rodzajami maści, proszków piśkożydet dręczyły
swoje oblicze. Dożył przypomnieć oia rozmarynowa la rendo:
grę (la reine d'Hongrie), którą siostra Kazimierza wielkiego
krzepiła tak długo swoją starości.

Kalwa katy i cugi dworskie z koncem XVII w. na wzór okaza:
tego hiszpańskiego dworu w całej Europie porzuto urządzić
wtedy zaprowadzono i u nas hiszpańskie i neapolitańskie
tarenty (dropiate, rokate, busane, myzate.) Stawne były taren-
ty kfiżnej marszałkowej lubomiskiej, a wojewoda ruski
miał flado oryginalnych perfkich tarentów.

^{w Anglii}
Kontradans pierwotnie zwany (Country-dance (wiejski taniec)
z kąd powstało francuskie Contre-danse. Taniec ten uproszczona
Księżna elektorowa brandenburska (sponsionona z dworem Angiel-
skim) w Berlinie. Corneille le Carz Jana III opisuje ten taniec tam
podczas balu dla Teresy Kunegundy Sobieskiej narzeczonej elek-
torowi bawarskiemu Maksymilianowi Emanuelowi II.
Lokaj Enapins r. 1630 pisze: „Nie ma już dzisiaj po naszych
dworach lokajów, których miejsce zajęli pospolite hajducy.”
- później paź.

Szmurówka damska weszła w użycie w połowie XVI w. gdy
były w modzie sztywne stroje hiszpańskie. Wskutek wojny trydziesięcioletniej i oporu przeciw reakcji hiszpańskiej porzucono wert-
galle, czyli ogromną suknię z obciętym (krzydłami); zamieniano
grubych wysokich kregów dokola szyi, wykluzono buffy i paski
przy w kibić w zgrabniejszych pokazała się rękaw; rękaw
zyskiwał włożny na dół, które za panowania sztywnych kot-
niów pistrzono w górę. Od tego kotniowego koronkowy swobodnie
bywał na dół zwieszony; wolny i zgrabnie wygięty kaftanik
z wysokim stanem obejmował figurę a suknie spadła na ziemię
prostopadle i konczyła się w krótki ogon. Moda dworu francuskiego
i jej powrót do wąskich sukien wprowadzili na powrót
szmurówki (które tylko na krótki czas za pierwotnej rewolucji
francuskiej zarzucono.) Dla miejsce wolnego kaftanika przyjęło
to gorset z ozdobami, którego stan przetrzymało. Szmurówki utrzymywały

Peruka pierwszą wynaleziona została przez Liotra Lortant dla
Filipa dobrego księcia burgundzkiego gdy po długiej chorobie stracił
wszystkie włosy na głowie a gdy miał zarządzić z Krolewną
Izabellą Portugalską.

64

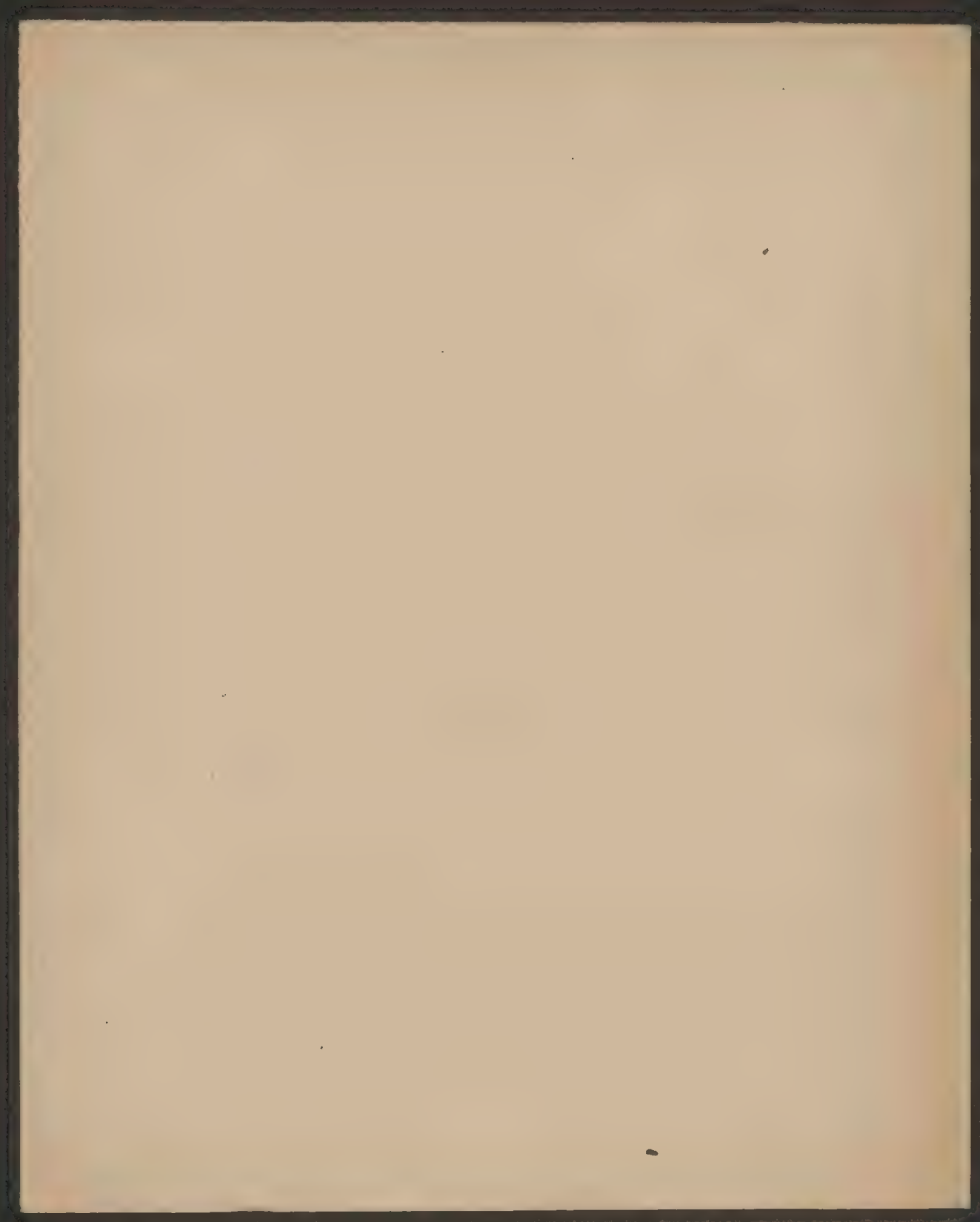
1
a
e
y
e
e

e
o
y

id
uf.

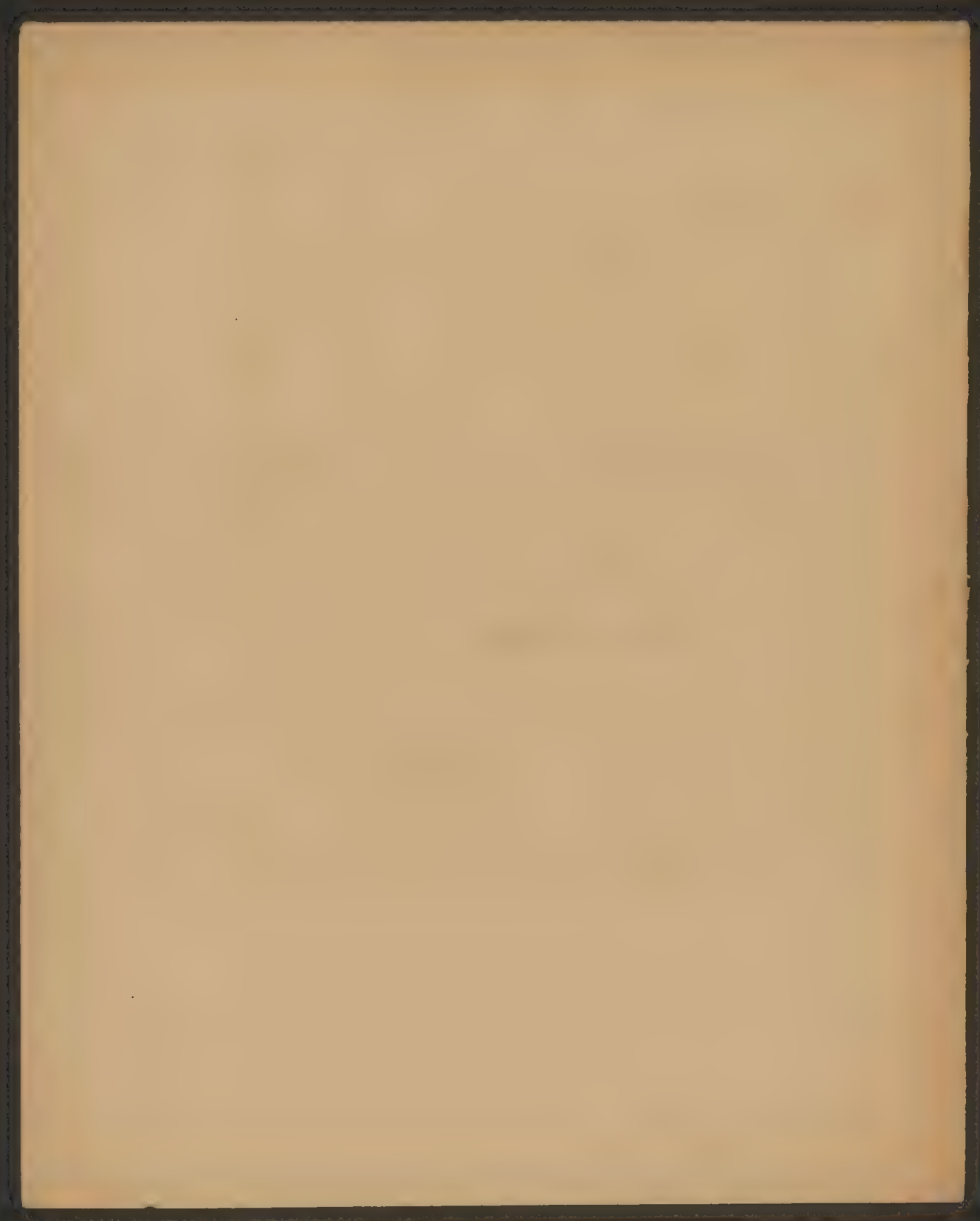
ip
naty.

ut



1693. Stroje białogłowskie w Łolore: Kornety, Kusfiety, Bonety, Lutkornece, Fixementy, Fontazie, Furie, Kukuritki, Sergiety czyli Surgoty, Garnitury, Agazanty, Manty, Lutmanacie, Ruddiviany, Sottany, Jozefki, Szustmany, AnKry, Szarpy, Alortyny, Lodwoniki, Krymki, Węgierki, Kubraki, Łtaszeryki etc. Teraz modne wstążki i bisiorzy nastaly, także i wysokie cuby, by tylko nie były do zguby: a staro: swietkie tkanki, złotemi Tancuszkami opasane wyginęły; odmiennie co raz stroje, odmienny też stroje w Państwie polsk. (Str. 519). — Domy i kawalerowie w udroziemskim stroje te: różniejszej mody, drogiemi i modnemi delectują się korona: mi, których z dalekich krajów zaścigają, jakie są: Pondeopagni, Tutto punto, Pondeuenis, Ponde lari, Ponde oculari, Ponde franci, Ponde pari, Mezzo ponto, Ponde dani, Ponde flandri, Ponde pludri, Forpontrione rogojskich i udroziemskich ro: bot gatunki. Koron tych do ubioru na Kornety, na pół Kornec: cie, na cały Łuzgn, na Bonety, na Maloty, na Garnitury, na Fartuchy, Bindale i Bindari używają. (Str. 354)

(Haur Jakób Karmier: Skład albo Skarbiec znakomi: tych sekretów ekonomii ziemian'skiej. Kraków 1693. fol.)



Głównym charakterem strojów hiszpańskich była
 sztywność, suknie niepokazujące piękności ciała,
 oraz barwa czarna. Przywrócić się do tego głównie
 surowy i ostry rząd inkwizycyjny: —
 Kolet hiszpański z XVI wieku był wstawiany bawet:
 na i przebijany na wąskich i obfitych spodniach
 były drugie sięgające do kolan obojętne. oz:
 dobrane haftami i kusztownem fryzami. Kolet
 sięgał do szyi z podkłowego wyglądu. Kotniarz fal-
 banowaty kofzuli wyłożony. Kotniarz ten sztywny
 ozdobiany koronkami (puntatami) miał często
 kilka wąstów falban. Do tego ~~głowa~~ głowa stry:
 żono krótko (aby wstępy nie przebiegały kotniarzo:
 wi) i nożono szpinastą krótką brodę. Ciemny jed:
 wabny kapelusz wysty w latki pokrywał głowę.
 W takim hiszpańskim stroju widziemy Izabellę III
 Krótki i wąski ptafronk-branowany axamitem
 mający ~~szpinastą~~ szpinastą i inne barwy sztywny
 z ramienia. Do tego stroju należała koniecznie
 szpada hiszpańska. Z całego stroju w kłorem nie:
 było śladów oddycha sztywności, grandezza. —
 Sznurowki u kobiet równie z sztywności mają
 porzątek. Kobiety nosiły suknie z sznurowanym
 i obfitym fłanem na dole sztywne ta suknie
 sznurowa nie miała śladów. Suknia u góru
 wysty i z pod niej wydobywał się kotniarz biały
 kofzuli sztywny obfity koronkami. Suknie
 sznurowe bez rękawów mające w górę budy za:
 miały rękawów sukni płożenne rękawy kofzuli
 a czasem rękawy sukni ze koniecznie mankie.
 tami. Wstępy były sztywne iglicami na nich spoczy:
 wał maty kapeluszy. Głównym jednak piętrem był
 kotniarz z krzyżami. Pas w kłowym relikwie

w zan. klu lub krccony w křtacie fymu
a nařladujce fymuowy pařek (chord) za:
Konnę byty w uřyciu. Freniki na wyřokach
Korkach, wuklaze rōwnie; do hřřpanřkiego
řtrypu nalezę, ję ko te; křtalt u fukuripř:
ty z prōdu řebnemi guřikami. Franřle
i pařamony rōwnie; z řřřřeni prřřřř.

gnaru
ga:
kih
eigo
ipui:
nigle
:

67



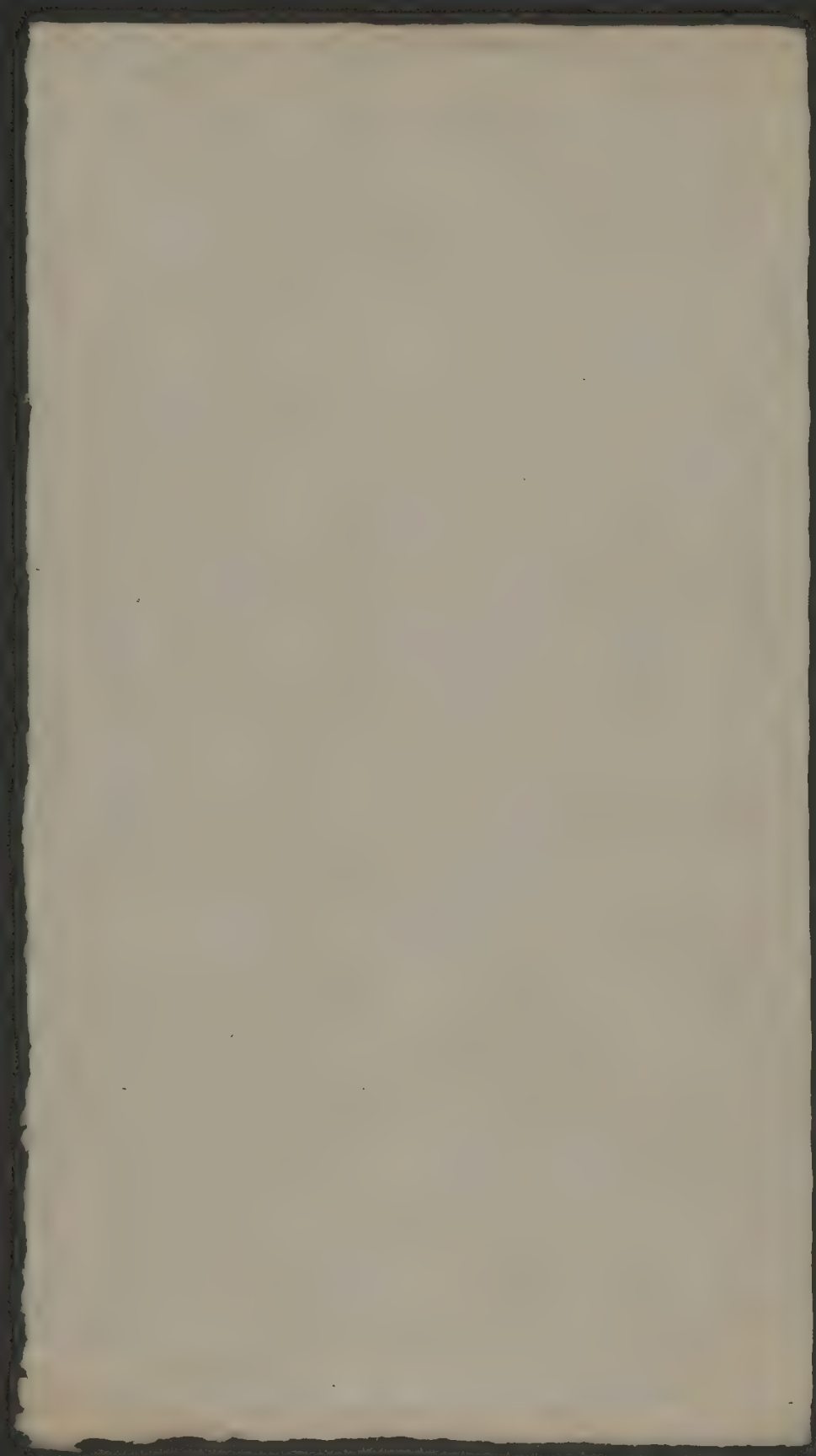
(Deshabillé, letka negligowno
ubranie)

gras de Tour (jedwabna materja)

(Chapelet = paciorki
młoteczki)

(Cornette = czepek negligowny z koronką)

Cordade = nośnik de rubany



Główny pod r. 968 pisze że pod Kijowem
 książę Pełsenickij dał Drietiżowi wojewodzie
 raskiemu (Książa Swiatosława) i wdał' Pełsenickij
 książę Drietiżu: kon', sębla, strzety; on że dał'
 jemu bronie, szereg, mecz.

Munday rowe 1781

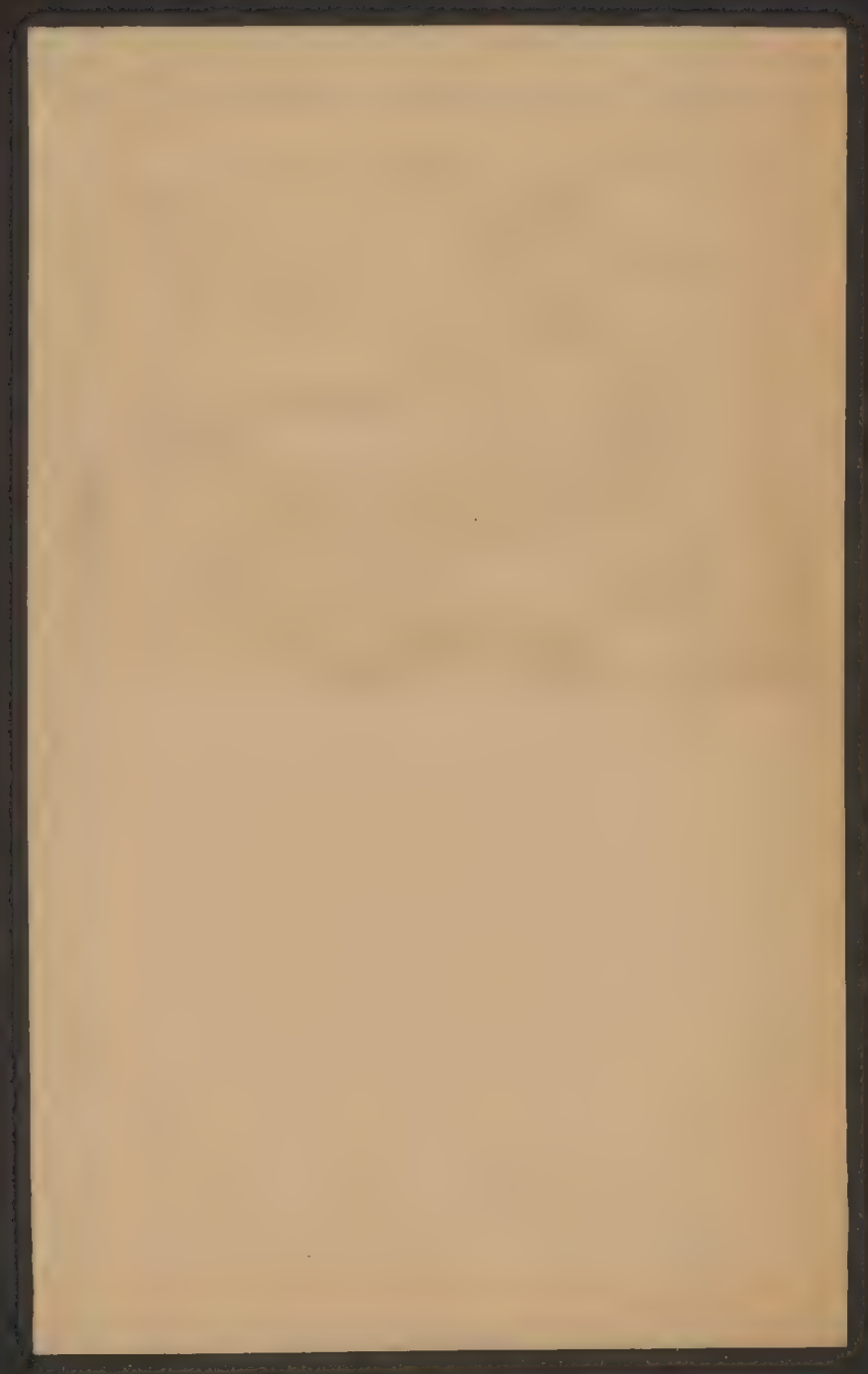
70 53

Gedächtnis v. Katedr. u. Torken
1700, 1701, 1702, 1703
Kath. St. Peter d. Mary



54.

Skactwo. Dieta polskie Polkowski J. x.
Gobelin Katedry na Wawelu. Kraków 1880
fol. 2 18 tabl. fotografowanemi przez J. Kriegera.
(w 25 exemplarach po 272 str.) — Lepkowski J. Gobelin
z scenami z Odsieczy wiedeńskiej (Odbitka z Głasu
1883 d. 18 Kwiec. Nr 87). 8^{wo} str. 11. — Lepkowski
J.: Gobelin Katedry Krakowskiej (Odbitka
z Głasu 1880 Nr 189. 8^{wo} str. 4. — Zaluski Jan
Konrad hr. Owarasak i gobelinach (Rocznik Towar.
nauk. Krak. Tom XXVII.) — Siemienowski Lit.: O
gobelinach Łotyn. — Litografia gobelinu przed-
stawiającego bitwę pod Morzem z Kozakami i Radzi-
wiłłami. (dzis w bibl. Zakł. im. Ossol.)

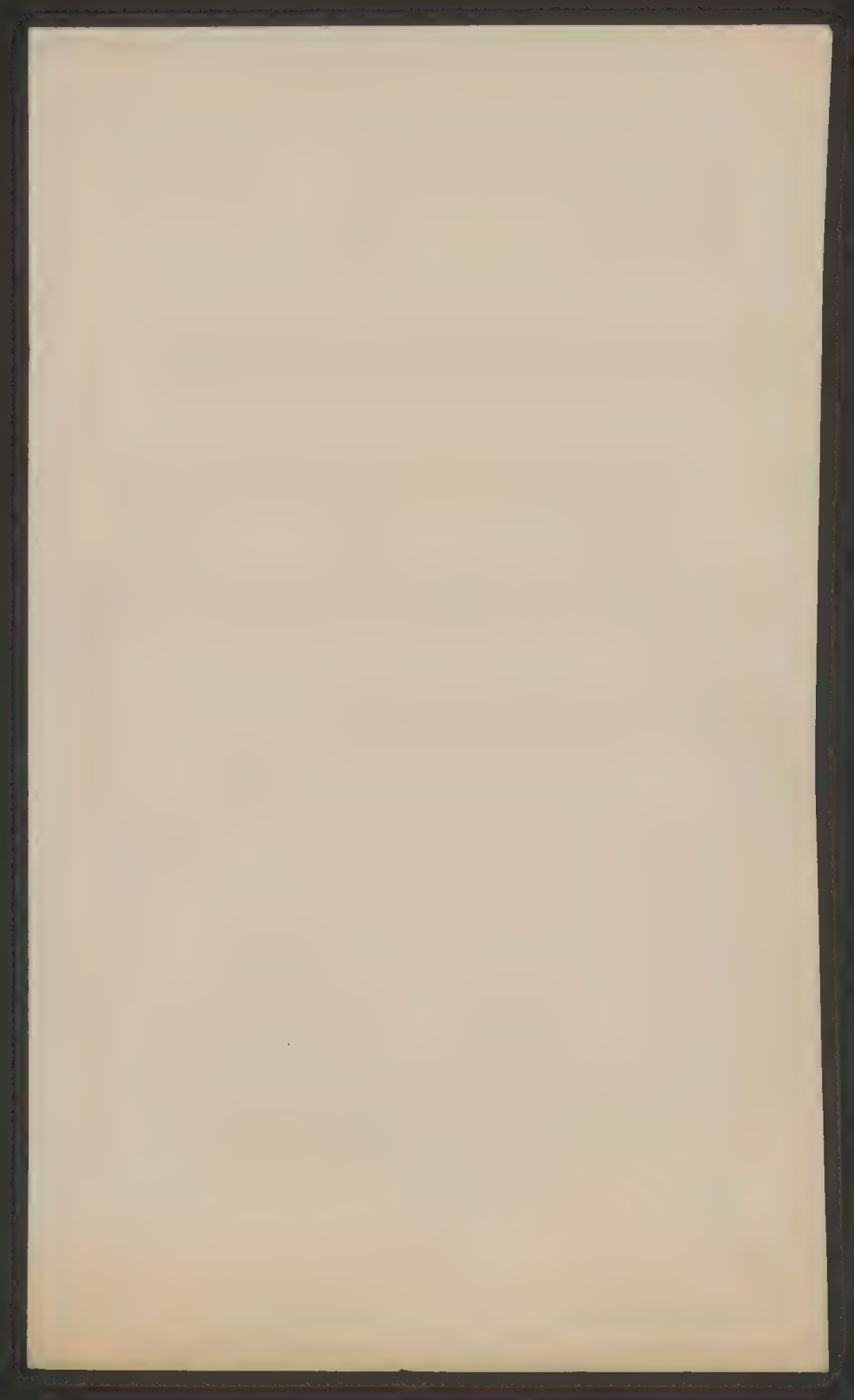


Tańce salonowe r. 1893 Polonez, menuet, matthot, peregrin,
 allemand an katr-mazur(en quatre) w 4 pary - Menuette a la
 Reine, Kozak, Kadryl, anglerz, gwrot, tamburino, girlanda
 tamper, alagrelli, walc, mazur, Krakowiax

Do zdrowie z trzewika stawiają Kielich nalezny w tańcowym
 i pije nie trzymając ręką Kielicha

Suknie: potralopek biały, kapelusze różowy z czarną ozdobą ko:
 ronka, lewitki, ^{axanthic amarantinas} grzywnki, kabaty - kornety, toki -
 fuchy (futry?), tuniki, kawałki, pancerze - biała atłafy:
 wa lewitka z gazową kwiatami obfitych spódnic - fermuar
 brylantowy - szlifier brylantowy

Rafatowska na Wotynin hr. Olizarow



1678. Nowe Zwierniactwo modzie drogiejszego stroju
akomodowane, Łąmom polskim które się mod-
no noszą od Jakuba Łaznowolskiego ofiaro-
wane. Roku Łańskiego 1678. (b.m.dr.) 4^{to} Kart 18

(Satyra wierszem przeciwko damom „módziastym”, „modnonosnym”
czyli „modnochośnym” ^{„strojnicom”} autor powstaje na dekolowanie:

„Chodzi druga jak mamka, pieroś pokasata:

„Jakoby ustawicznie dziecię karmić miała....

„Ia głowę kładły damy kółko, kornetów trzy, wstęgi, kil-
ka kwefów; zausznice filigranową robotą z peret - na
twarzy lepiono muszki. - Damy zamiast uszatego wieńca
na głowie, ~~ad~~ woła nosić siatkę - stryli się w wstęgi
z Francji - do spódnicy przypinają Ogony z drogiej
materji, takie nazywa autor „Ogonatkami.”

„I nieptonny to postrach: Jak po śliskim ledzie,

„Ia modzie do ruiny wszelkiej Poloka jedzie....

„Młoda szaleć rozumne Polki nauczyła,

„Młoda w fiaszki przybrała, z złota obnażyła...”

„Dalej powstaje przeciwko kwefom na głowie i wstęgom:

„Wieżę uginasz na drugiej Wstęgi niż u kramarki;

„Rzekniesz, że igwe chodzą po wiecie jarmarki.

„Wstęga rękaw w kilkoro koto ręki zbiera;

„Wstęga kosztowne perły na rzy zawiera;

„Wstęga zdobi tył głowy, nie bez Wstęgi ucho,

„Wstęga trzyma zapęte od spódnicy rucha.

„Kwiat ze Wstęgi na ramionach: i chustkom Wstęgi trzeba,

„Wstęgi trzewikom: druid że ich nie przypina do chleba.

Dalej powstaje na kornety na głowach w kształcie rogów
 z trzema, riatkami, kółkami, muszami - Zawsze w kora-
 nie gruszek jedwabnych, perłowe. - Przebicie włosów zielonym
 rozpalonym instrumentem, w kotka lub buchki które zwisają
 wstążkami. - Noszone też na głowie Bonety, Peruki; wto-
 ry posypywano żywym Lutrem; a pod Peruki golono włosy.
 - Na twarzy Muszki lub Muchy czarne przelapiano. -
 Szyja naga przy samych perłach się zostata, lub czarnych
 paciorkach. - Twarz bielono. - Nagosi piersi spitych Gorsetem
 które sztucznie podnosz kami podem nadstawiano. - Ręce na-
 gie. - Suknie damskie nowe: Sznurowka, Kabat, Szustokor-
 (juiste au corps), Kawalerki, Kapoty, Westy, Mantolety, Rei-
 terki, Liekarnie, Manty, Kolety, Płaszczki podryty,
 Szarpa, Spodnie z ogonem lub obszyte Koroną ^{koronka} drow-
 nianą, Kolperstyny (od Colberta?), Londelaris (na której
 nie ma złota), Landiwenis (korona ze złotem) na sukni. -
 Kolory modne do sukien: Dife (Dauphine?), Aurora,
 Rosenkowny, Blamurantowy, Saladinowy, Gryglinowy.
 - Do noszenia ogonów używano Kartów. - Wstęgi u treników
 i drogich kamienie - Okleka ryli Kij co go z przodu pod ka-
 bat wstawia.
 Swięcie (winnicy?) - Dawi się białym chlebem (chodzi za niewieściami)

tegoż dnia: Edryga druga 1682. (b.m.) 4^{to} str. 34.

Płaszczki niedostrojonej damie albo 64 Enigrammata na
 obnażone piersi. (b.m. i r.) 4^{to} kart 4. (w bibl. Grolin'sk.)
 Wiersz o fortelach i obyczajach białogłowskich. (b.m. i r.) 4^{to} zark.
 (w bibl. Grolin'sk.)

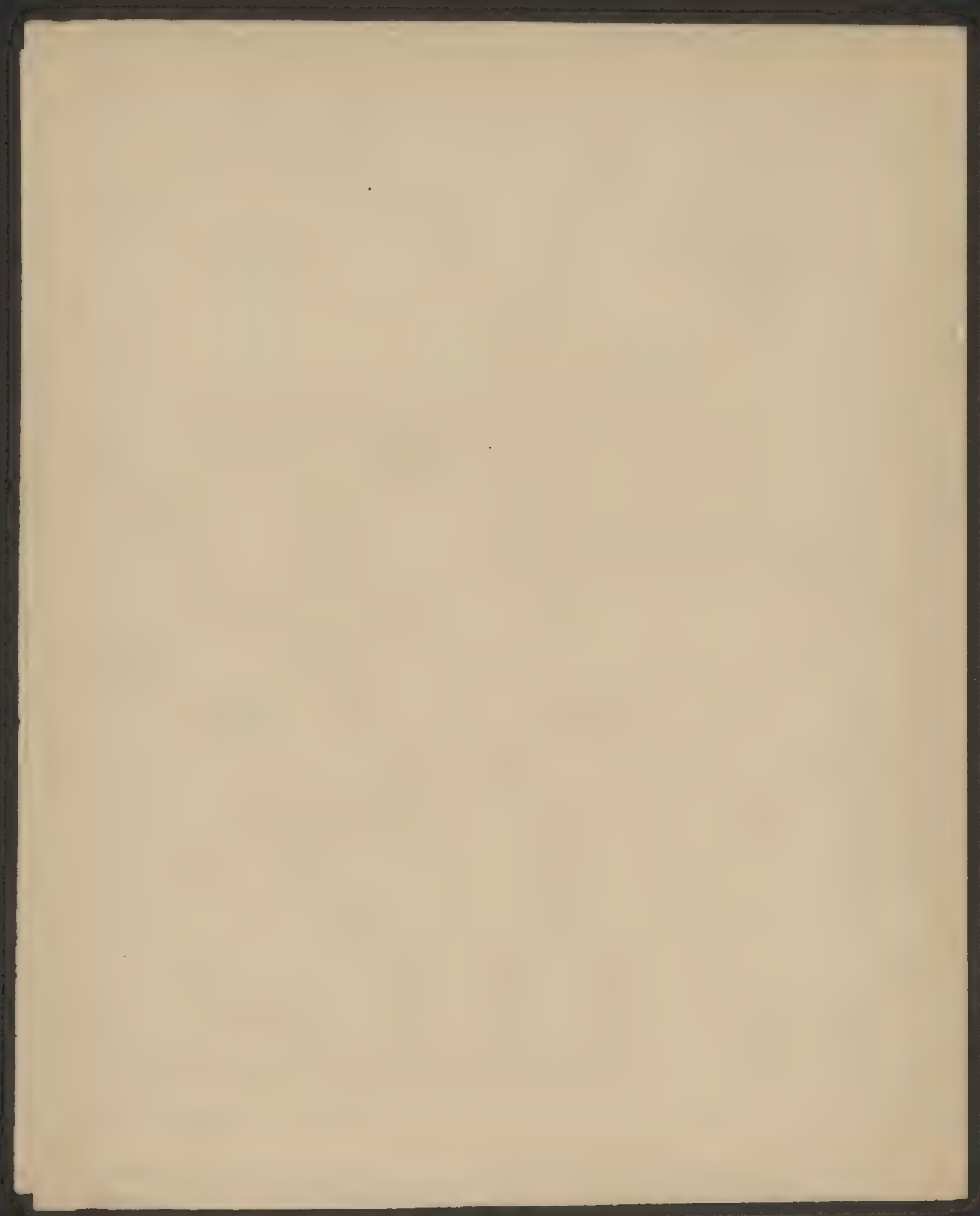
at
m
g
to
sy.

m
v
or
ei
i
j

i
w
z

(toni)

x.



1719. *Mody i stroje*. - Wdrzele: Compendium medicum acutum, to jest krótkie zebranie i opisanie chorób.... przedrukowane 1719 w druk. Jasney Góry Przestachowskiej 8^{vo} autorem której ma być x. Dollacz w wierszach „Rozmowa duchowna z trypią głową” str. 707, następnie wymienia stroje kobiet wykwintne: „Czyż nie teraz między wami - Które się więc Sobolami - Zdobity, lub klejnotami, - Które głowy Fontaziami - Koronetami, Batałniami, - Kwejay i Beauoletami, (Pozffiffelnier) - Ze wstąg kształtne - mi kotkami (Zuulff) - Różnemi Garniturami. - Ze włosow Garsetami (Zuulff) - Takie z Koron Bęginami, (Wutzn von bristau Pzitzm) - Z drzewnymi Angazantami - Swarzy martwymi muchami, - Cudzoziemskimi strojami, - Przemyślnymi myśłami, - Ozdabiały swoje głowy, - Prożnijące białogłowy. - Która się rada muskata - Płotka, gładzita reseta, - Nad którą daszek noszono, - w trąsione włosy strojono; - Która w maszkarcie chodziła, - Gębsz w pokrowcu nosiła, - Rumieniec zmięłony miała, - lub też modno blehowata; - Wodkami się zawożę miała, - Pudrem włosy przykurzyła, - Teraz się w proch obróciła..... Ziemasz teraz palatynki, - Zi Sztynkierki, (mit Gult wim Silber aus gnußfirtus Doniburgaldstus, Hengierka) ni smacinki..... Które ijjąc wydziwiał, - w strojach

F - Z zalobnemi Koro-
nami - Spodnice także
z falcami

mody wymyślały, - Szantje zwane Szamerlany, -
Kamizole, Robdeszany - Szarpy trefione z falcami,
(szürty) - lub zwoiszczemi frandzlami - Kawalerki
(Amurzenblin) i z Westami - Szantolety z Węgier -
Kami, - i Hlazuurki z Korszetami, - Także z
rogów Sznorowkami, - Podkładając je breklami
- Siiskając się jak prasami. - Szarpy z Kitajek
trefione, - Spierpentalis zowione, - Iwołoskie
żupaniki, - Z wylotami Kontusiki, - i fartuszek
z fallanami, - Spodnice też z ogonami, - Rejteraki
z kopertnami, - Fandivenis ponderaty - Wzrostko
zgniło same gnaty - Fragie oraz leż z nami, - Kto:
re tu więc z kolorami - Wydziwiał nazwiskami,
- Kolor Ponoo i Amorant - Aurora, Kafe, Bla-
morant (bluisblin), - Dyszer i Grygalinowy, - La-
purz i Sosenkowy, - Według mody dobierając -
One drogo przepłacając.....

Mody r. 1791.

"Kryształ zmodniało w Łolozze. Itak zniknęły kosztowne zbiory i sprzęty, a natomiast zatłoczono kraj zagranicznymi btyśkotkami. Na miejscu sreber stołowych wprowadzono fajans, porcelanę, szkło i miedź, na miejscu drogiego riedzenia rzucano się do anielozrymu, bez żadnego wewnętrznego szacunku; za riedbany strój staropolski bogaty i trwały, ale tuż wprowadzono cudzoziemskie fraki, surduty, kamizelki, fryzury, perfumy, materijki lekkie, trenetki; nawet projektowano elegantom polskim w uszach do zaciężania kolezyszków, czyli dewisek dżinski: zgoda, że dooma lat nie można było w wtaśnym miejscu domać się Łolara bo koniecznie a nawet język polski samym tylko zostawiono jurystom i ludziom niższej klasy."

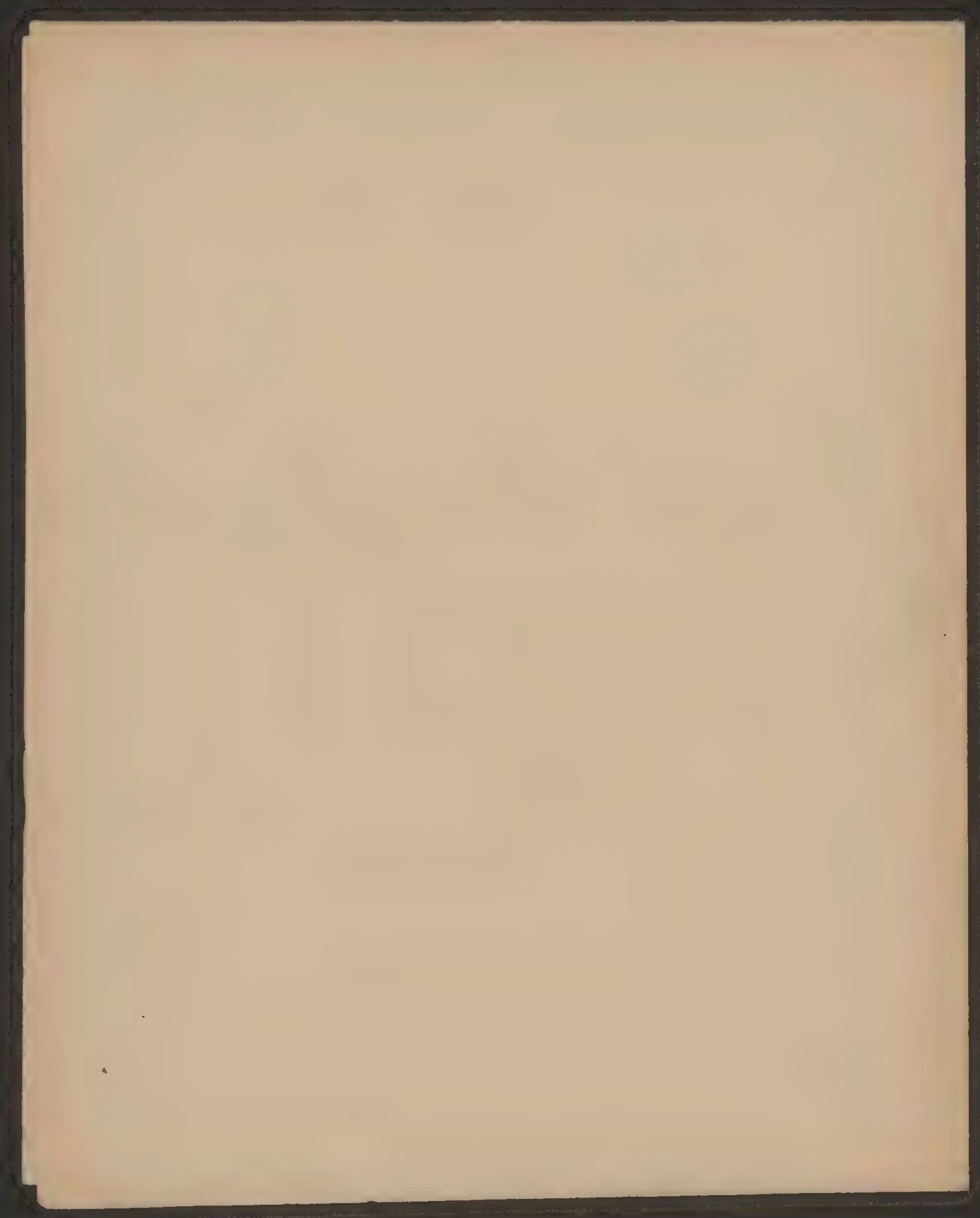
Płec' ienka powierzona zagranicznym do edukacji adammom, a częstokroć bez obyczajności matronom, inna wojazem cudzoziemskim zajęta, zniechęwiona krajowego mieszkańca, a wygnanego wielbiąc cudziomca tak surowemi maksymami urzeczona została, że nie tylko nowietrze narodowe zdawało jej się gdzie przetrze, ale wysmiewały ją o obrazki

Kościół i religii czego żaden inny jakiegoś
wiek powołania nie usyni otworu K, strój naj-
lepszey krajowej roboty nie przypadł jej do gustu.
aż dopiero gdy się zjawily Madammes Galanté
które podobierawszy różnych nazwisk. a dotąd
dla wielu Polak głuchoy do swojego towaru
jedynjcie z zaryną mocy i ten do wysokiej
arbitralnie podniosły ceny tak dalece. że prze-
rabiając i nicując rzecz dwa razy i miesiąc
kapitały zebrały niemałe; a modnisiar luba znisz-
czywszy młokosza lub słon przyniósł i męz
przyszedł wraz z niemi do wóstwa i nędzy.

(p. 4-6). Polak w Czui prawdę po-
słyty. W Łarozawie 1794 80

le
in
tu,
i
d

i
122 =
igc
12.
ia,
"
e



Duch i charakter każdego wieku odbija się wiernie w ubiorach i modzie. Sposób ubierania się u naródów dzikich młodszy lub prawie żadnej nie doznawał odmiany. Lekkie tkaniny lniane któremi się jeszcze dzisiaj Indianin przyodziewa, skóra renna z których Laponezyk wyrabia swię odzież, skóra bawola tygrysa lub niedzwiedzia i tuzga dzikiemu Amerykaninowi za odzież - bynajmniej od stu lat nie uległy zmianie. Dopiero gdy naród wyszedłszy z stanu swego niemowlęcego dzieciństwa, rozpoczyna żywot ruchliwszy, na zewnątrz i wewnątrz, skoro nabiera historycznego znaczenia: zaczyna często zmieniać swe stroje, a rychło więcej ucywilizowany staje się wzor drugim w tej mierze. Od XVII wieku Paryż był źródłem dla mody, podobnie jak i dziś jeszcze dzielnica Chaussee d'Antin produkuje w tej mierze. Ceną głównym punktem dla mody były Dwory panujących. Porządkowaniu sztywnego stroju hiszpańskiego rzucano się w XVII w. do lekkich, płochych ubiorów francuskich, które zwano a la mode. Najświetniejszymi czasami dla tej francuskiej mody były czasy Ludwika XIV i Madame Pompadour. Dwór wersalski aż do epoki Rewolucji francuskiej był istnym Proteuszem mody; płochy rząd Kobiety oddał też modę w rądy niewierze. Od pierwszego fartuska Ewy, z łosi i łigowych aż do wykwintnego stroju salonowego w r. 1868 moda przeżyła tysiączne odmiany. Za Ludwika XIV była w modzie tak zwana talia osy.

Pojedyncze osoby wywierały wielki wpływ na modę. Od p.
 Pompadour na czerwoną kolor swą barwę; od hiszpańskiej księż-
 nicy Izabelli córki Króla Filipa II a zoni arcyksięcia Al-
 brechta austriackiego r. 1601 na bladegołoty kolor nazwus
 izabellowy; podobnie koloru d'Amaranthe d'Aurore. Celadon
 (seledynowy), Chamois Carmoisin Triarnaat pieprzowy, cypra-
 monowy, makiowy, jabłonkowy, Tomian, stalowy i t.p. —
 Kapelusze cylinder przybył do Europy r. 1789 od Kwa Krow ame-
 rykańskich. — Koronki powstały w XVI wieku z koncem — R. 1343
 były dzwonki w modzie które przysły ze wschodu. — Przeciwnie był
 kowi w strojach wydane już w Florencji r. 1299 przepisy — Kry-
 noliny powstały w XVI w. w Hiszpanii; vertugade — Fryzury
 na głowie datują się od pani de Fontanges metressy Ludwika
 XIV. — Watowanie tytu u kobiet à la Kolowrat (od zony hrab.
 Orriulla ministra) — od Adrienne Lecouvreur ~~po~~ a które po-
 chodzi od ryan.

marabim

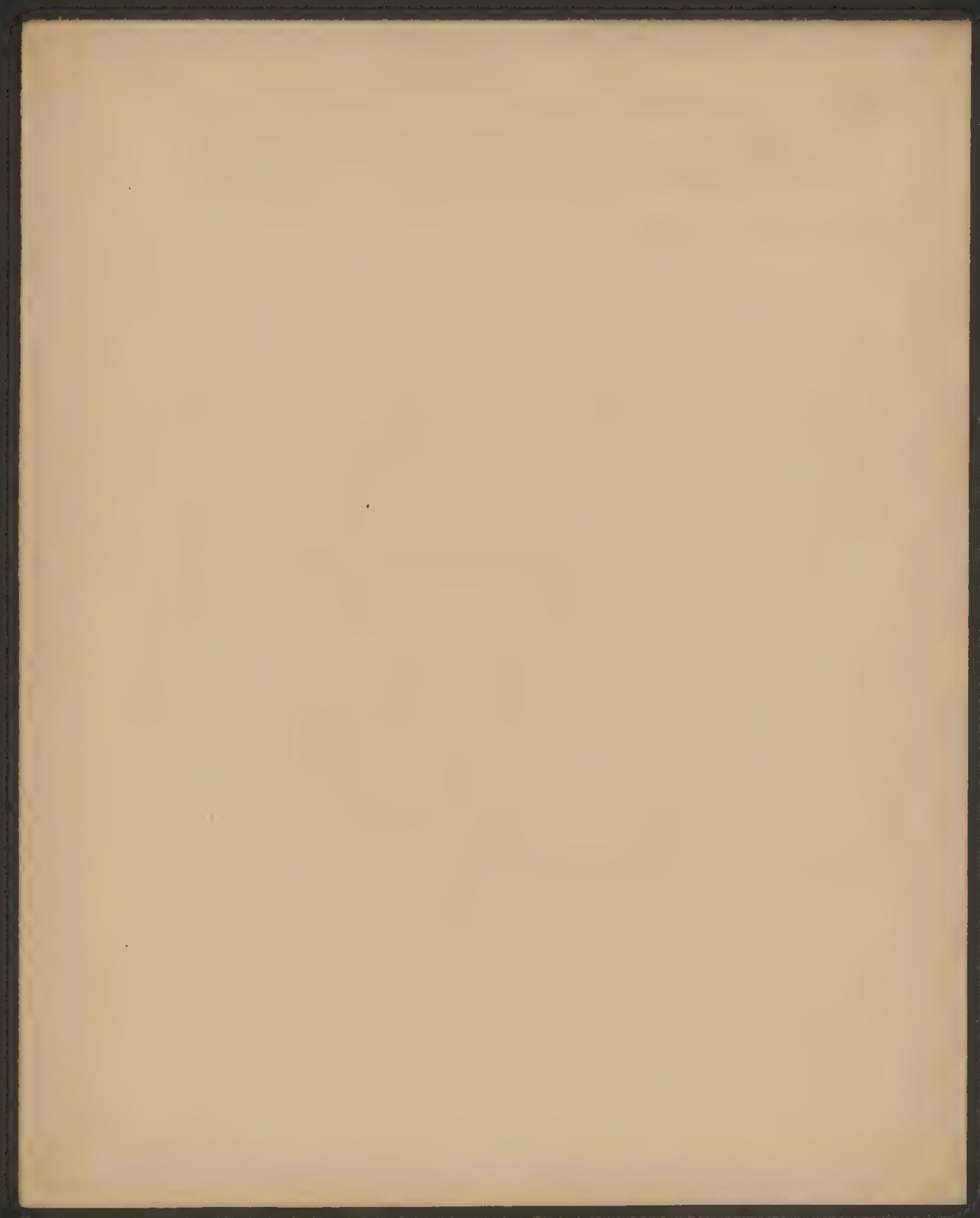
grondezza historia
 panstwa
 Kote terya francuska

Przed rewolucją za panowania pani (Pompadour i d'Antoni Ka
 XV dziwaczności mody najwyszczegolej dostały rozprzestrzenienia. Ostatnia
 metressa Królowa Madame la Vicomtesse de Dubarry
 która skończyła na szafocie pod gilotyną d. 9 grudn. 1793 prosiła
 o sztywny robion. Z niej konczyło się panowanie Koronek, wstę-
 żek, potrawin, pudru, blanszu, raju i muszek oraz wachlary.
 Wzięto się do pojedynczych strojów greckich, klasycznej staro-
 żytności (à la greque). Długie rękawy zaczęli nosić długie pantalone
 Damskie wyszły powiaty na balach w tunikach, z fryzurami nassado-
 wanymi z rzeźb, w sandałach, w sukni obnażającej ramię i potpiersi
 (chemise greque)


tureckie kolce

oraz noszą za Koronki a la Senorita, paletoły à la Musquetaire
 z czasów Ludwika XV; neapolitańskie czerwone kofulki rybactkie;
 kure spodniaki pasterskie z kwiatami à la Watteau, kapelusiki
 à la Trianon, gorsetki szwajcarskie, boki i usgierkie, zgola ubiory
 w rękawach nagi i w okow wstapię u kobiet wszystko jest modne

Schultze Rudolph Dr. Die Modenarrheiten. Ein Spiegelbild
der Zeiten und Sitten für das deutsche Volk. Berlin
Nicolaische Verlagsbuchhandlung 1868 8. pp. 238. Ak.
Hlauff, Falke, Weifs.



1786 kobiety nosily fryzury à l'Ingenue - lub też
 włosy rozpuszczone a la Conseillère. Czerki noszono
 à la Paresseuse, à la Figaro, à la Jeannette, à la
 Pouf, à la Laitière. Suknie Robe à la Levite, à la
 Turque, à la Circasienne, à la Janseniote,
 à la Jeanette (nosiedynca) - Bouffantes i Culo
 de Paris czyli Culo de crin zarzucono - Kolory
 ulubione: Gros verd (ciemny), rousse tendre (różowy)
 - Kuleczki złote en Mirza - Mszurczyżni nosili 2 zegary:
 Ki tombakowe - Kabriety, czyli Kiski - angielsk. Days Skins -
 Wedgwood angielsk. - Frac
 Jura r. 1529 wydawano w Paryżu Satyry: La Com:
 plainte de Monsieur le Cul contre les inven:
 teurs des Vertugales et Reponse de ~~la~~ la
 Vertugale à Monsieur le Cul - albowiem za Fran:
 ciszka II nastąpiła moda iż sobie męczyli Brzech
 a Kobiety były wypychane. Suknie Kobięcie zero:
 kie z rogówką zwano Basquines, Vertugales
 - doniero r. 1785 zarzucono w Paryżu wypychanie
 tyłkow u dam

1786 męzyczyni nosili Redingottes (Riding-Coats - Dnitwuk)
 długie do kół i szerokie - Surtoits - kapelusze à l'An:
 dromane z zagłębioną krawędzią Kanis 
 Kobiety: ostindzijskie Shawls - Czerki à l'heureuse Convalescence
 (białe długie z falbanami okragłymi Koto uż)

Herbatę zaczęto r. 1636 pić w Paryżu, albowiem dla p.
podobania się Kancelarzowi Seguier jeden z lekarzy do-
wodził iż „menti confert” — Herbatę i kawę z mlekiem
zaczęła r. 1680 Margrabina de la Salliere w Paryżu
używać. — Czekolada używana najprzód w Meksyku
(Chocolade), zaprowadziła jej użycie z Hiszpanii r.
1661 Królowa Maria Terezia Austriaczka w Wiedniu;
niejszą wytrawiano w Łodzi potem we Włoszech. —
Kawę zaprowadził r. 1658 Therenot w Paryżu, wro-
ciwszy z podróży z Wschodu (gdzie już w XV w. uży-
wano). Łoś turecki Soliman Aga r. 1669 w Paryżu
rozprószył jej picie, a r. 1672 Ormianin Pascal
zatrzymał w Paryżu pierwszą kawiarnię gdzie sprzedawał go-
tową kawę. Sprawdzało kawę z Marsylii, fant jej
kosztował do 200 stp. — Lody r. 1660 zaprowadzo-
no w Paryżu, pierwszym Włoch Procopé około 1690 za-
czął sprzedawać lody, kawę, herbatę, czy kolację, li-
cząc w porządku urządzonej kawiarni.

1886 Caraco był to rodzaj kaftanika damskiego
Kozu (Ruffin) ^(coche) ma swój nazwę z Węgier. Rydwaniów ka-
(Hirvingen) używano najprzód w Francji, gdzie najprzód
Królowe używały tylko lektyki albo konia. Za Franciszka
I w całym Paryżu były tylko 2 karetę z tych jedna nale-
żała do Królowej a drugo do Dyanny (córkę naturalną Hen-
ryka II). Pierwszą prezydent de Thou dla podagry jeździł
karetą, zimą zaś jego konno. Pierwszym dworzanin Kłóry
miał własny ekwipaż zwał się Jean de Laval de Bois-
Dauphin, używał go dla tego iż był bardzo chętny tak iż
nie mógł chodzić ani konno jeździć. Pierwsze karetę były
te na 2 osoby, później ulepszano je na 4 osoby. Pierwszą
Baonapière za Ludwika XIII użył rybak szklarskich do ka-

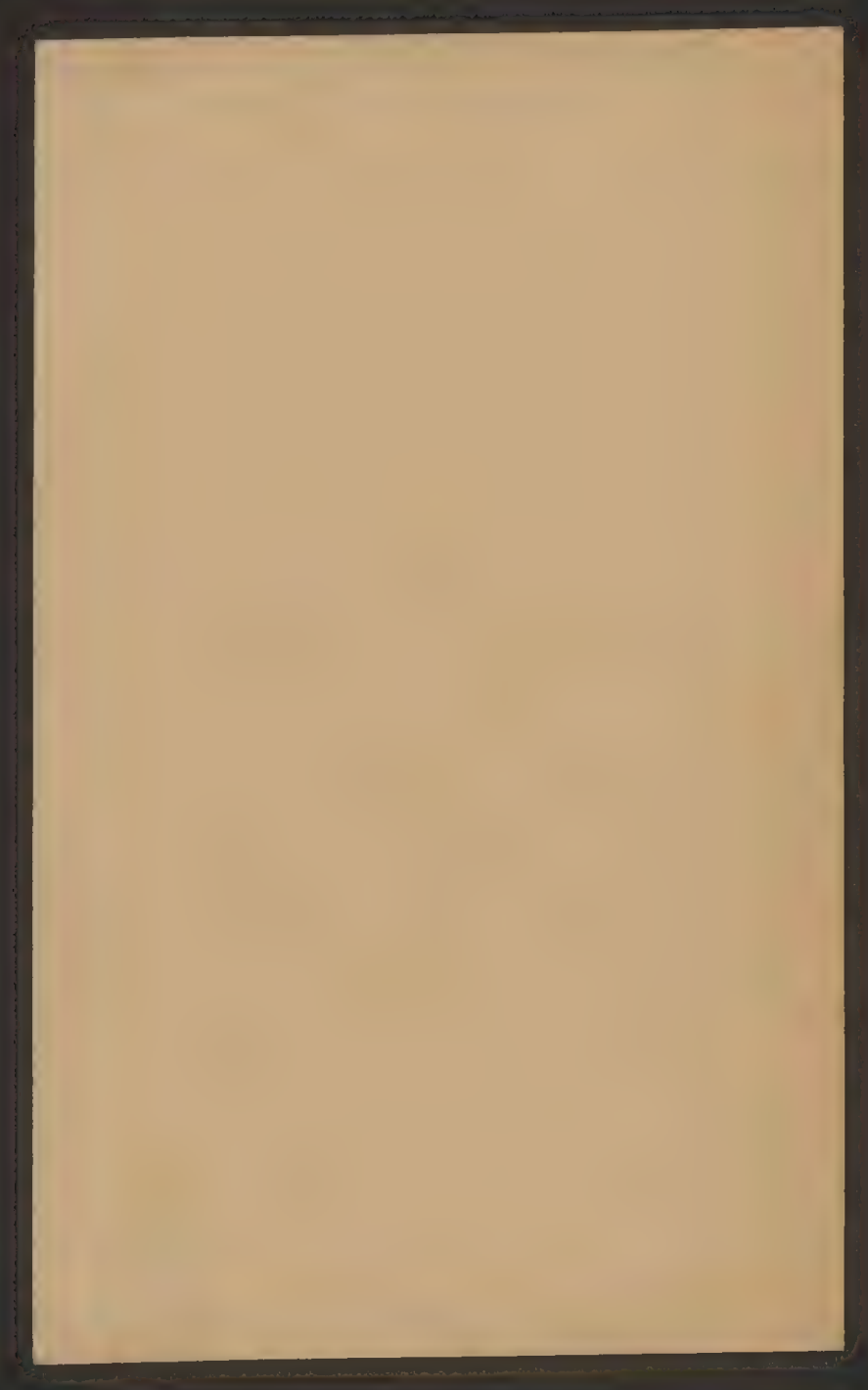
Dzisiaj kwipuje dużo kofetiers albowiem na ich wgrób fika:
dają się różni remaślnicy a nawet artyści: stelmach, koto-
dziej, kowal, flusarz, fklarz, rymarz, śródlarz, mofisnik,
tapicer, prostotnik, lakiernik, malarz a nawet flusarz
najdawniejsze karety były uż kic, złoczone, rzeźbione -
te przyszły z Francji. Dopiero Anglii uprosiła: Kolor ulu-
biomy r. 1786 był palcowy lub szary - Wiskij są to angielskie
lekkie karyolki: (choć na tymfskich pomnikach widać podobne karyolki.)
Czerki: Poaigneuse (do negligie) - R. 1786 nożono
łoki à l'Arcadienne.

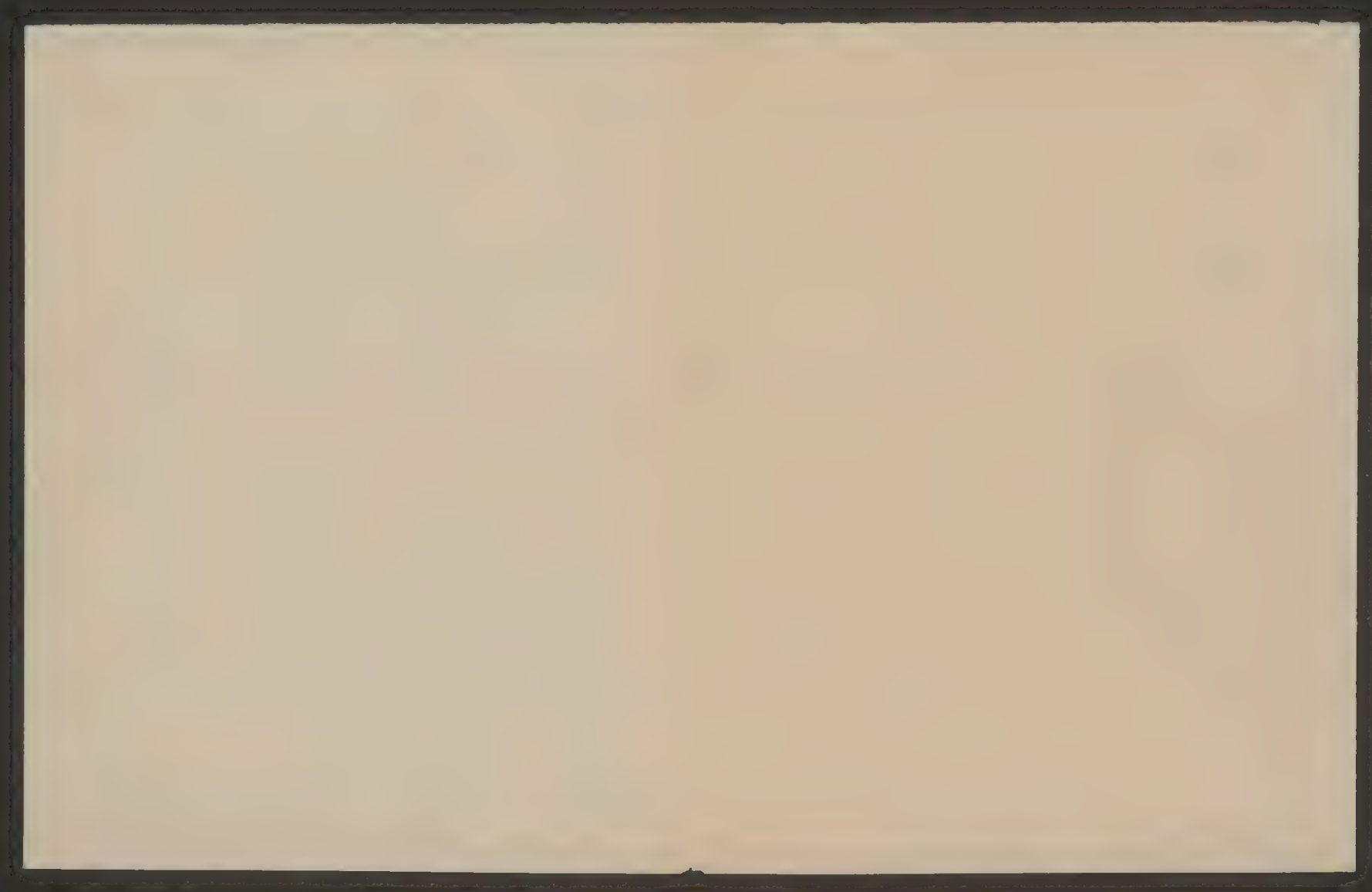
Fryzury włośów były u Anglików bardzo w modzie. Owi-
dyści wspomina już o lizymach. Zona Marka Aureliusza
w przeciągu 19 lat panowania męza, zmieniła przeszło
300 fryzur co roku prawie 16 tak była wybredną
w stroju włośów.

We Francji za Franciszka I damy nosiły wysoki
spiczaste czepki (jak głowę cukru), później płytke
baretki z piórem - za Henryka IV ~~czepki~~ góte włośy
lub maty crepezet z aigrette - za Ludwika XIV
dopiero najbliższego kłystatku kapelusz i czepki.

Pandora oder Kalender des Luxus und der Moden
für das Jahr 1783 von F. J. Bertuch und
G. M. Kraus. Weimar und Leipzig (Görschen) 20 Bz.
(12 rycinami ubiorów, różnych narzdów - jest tu history-
cznów, toalety, krewików i t. p.)

23.





Stroj Kobiety z r. 15

Bartłom. Gwoździ: Prawo magdeb. wpro-
 minia szaty niewieście po polsku, po
 niemiecku, po węgiersku, po hiszpańsku
 - cepliki (wartownicy?), osiwiki, tkanki,
 białki, czepki morawskie starofwieckie
 chomle, kędziorki, celpy z knaflami,
 tocznice, tubki, wieniec rozmaite,
 forboty perłowe, złote zauszki, przed-
 nie perłowe, kotnierze z przednicami,
 kotnierze opadłe, obojczyki, kotnierze
 do obojczyków, kruszki, trefelle, za-
 pony, krzyżki, halzibanty rozmaitym
 strojem, kołzulki rozmaite, gurgole,
 czehliki, szorce, fartuchy, opasania
 dziwne, obręczyki rozmaite, szersze,
 wązkie, gote, drugie z Taniupkami, Tani-
 cuszki ku opasaniu, wacki, mięszki perłowe
 aż do ziemi, manele, Taniuszki, pierścionki,
 korale, paciorki, faulety, brzyzki rozmaite,
 kłazki ze srebrnem, letniki, zębki rozmaitym
 strojem, ptaśce, kozki." (to należało do
 gierady)



1782 Bluzgier albo baw⁺ (busto)

233.

for

to

Możę

R. 1805. Damy nosiły: Karotki czyli Sierdusiki na
~~ulicy~~ ulicy; Piłietki w domu

| | | |
|--------|------------|---|
| Format | A u t o r | T y t |
| 8vo | (Redaktor) | godło, edycya, miejsce druk, miejsce składu, ilość tomów, rycin, mapp, tablic, pl Stan egzemplar |
| Perro | | <u>Lit.</u> |

Tabin (ymwörrstär Ziffel)

66.

Thurmgymn

Zündschloß

Zündschloß

1612

28

Trizz, Treibbürgen (wollenen plüsch
mit leinwand gemischt)

Amerikaner mto de baranki

zugr.

Spunnen / Dörrschloß

Hüllmann Städtewesen

Weichters Glossarium germani:
um 1600 II

Hiattaus Christ Gotlob: Glossarium
germanicum medi aevi.

Gewandschneider doftali uff awg 1152

erbauung w Hamburga oi Kienryka

dwa.

Taliere Rhinischer 1386
parrificus, fullo, pastor.

Stuarts kragen otęczał stojący na kółkach
prawego ogona sukna (za Henryka IV i
Ludwika XIII)

fortugat Vertugalla (trifork)

~~Wata~~

Cul de Paris watowania i wyście-
łania sukna damskiego w XVIII w.

à la herisson (jęzłowata fryzura
damskiego)

brzech gęsi męski watowany brzech
za Kola Francuskiego II

à la Frangipane rękawiczki napuszone:
nie truciżna lub perforowane.

frisio w XV wieku napuszcznik stół
Kleiderorimungen
Seidennater (hafian)

5402

Gatunki futer: 1) Niedzwiedzie (*Ursus arctos*) krajowe
czarne i brunatne, 2) Polski i Rosyjski; czarne amerykańskie
(Baribal - *Ursus americanus*) na pokrowce; Skopy południo-
woamerykańskie (Schupp - *Ursus cancrivorus*). 2) Bobry
(*Castor fiber*) ciemnokasztanowate, 2 Syberyj i Ameryki. 3) Mie-
wiorki (*Sciurus vulgaris*) (Grauwerk). 4) Lisy (*Canis vulpes*) czar-
ne z koncami srebrnymi (Bieloduszki) ^{Korsak} ^{Szwajc}
(*Erietius vul-*
garis) (Hampster) popielate - w białymach (Tafeln) po 50 lub 60 sztuk.
6) Zające (*Lepus timidus*) 7) Kroliki (*Lepus cuniculus*). 8)
Fiorze (*Mustella putorius*) (Bltys) zółta o kasztanowate
9) Lesewiaski (*Mustella sarmatica*) ^{Figeriltys - Wogelm} kasztanowate z cent-
kami. 10) Lwaki (*Felis catius fera*) 10) Junoty (*Felis catius*
^{Civetta} ^{Viverra civetta} Manul, - Steppenkatze) tatarskie. 12) Barany (*Ovis aries*)
ukraińskie czarne i siwe, afrakańskie czarne, Krymskie
siwe, 13) Fmuszki z młodych jagniot (Smaschen) 13) Lam-
party (*Felis leopardus*) 14) Rysie (*Felis lynx*) czarnoobru-
natne, perskie (*Felis caracal*) winnozierwone. 15) Martur-
ki (*Mustella foina*) (Marder) w sorokach (Zimmer) po 40
sztuk, używane w Rosyi dawniej za pienigdze. 16) Sabole
(*Mustella zibellina*) mają 3 rodzaje włośni: porost (podrad-
Nachwuchs, ~~Mattbeco~~) krotkie; 1) włos dlugi (ofsy rosy. Kon:
furhaar) i włos puchowy (puszek) (Haumhaar) 17) Bobaki
(*Aritomys marmotta*) 18) ~~Bobaki~~ norki (*Mustella lutreola*) (Körz)
19) Wydry (*Lutra vulgaris* - Otter) 20) Sarny (*Cervus capreolus*)
21) Rosomaki (*Gulo arcticus* - Vielfraß.) 21) Lasice białe (*Mustella vulgaris*)

- 22) Gronostaj (Mustella erminea) 23) Wilki (Canis lupus)
24) Liznowce (Viverra zibetha) 25) Liska xi (Canis lagopus)
(Steinfuchs) (Lisfuchs) ~~26) Liska xi~~ 26) Suoty (Spermophilus
concolor - Zieselmaus) - timus)

Futra (Rau hwaare, Lelzwerk) dzieli się na a) drogie: Gno-
nostaje, Sobole, lisy czarne i niebieskie, Wydry, Bobry, mar-
murki (Baummarder), Szopy, Nurki (Nörtze), Chinchilla (Calo-
mys chinchilla, z Ameryki południowej), Lamparty. b) drogie:
gorzeln: Niedzwiedzie, Marmurki (Steinmarder), Rybie, wie-
wiórki, Perewiafski, Wydry, Zbiki, Wilki, lisy, czarne i fwe
Baranki (Grauwerk) c) zwykłe: Bobruki, Swierzyce, Za-
jace, Krokiki, Lisy, Koty, Barany.

Futra sprzedają się albo na parę, na sztukę, na soroki.
 (40 sztuk = ^{Zimmer} na tachry (10 sztuk = ^{Decken, Decken} - ^{Bündel} ^{Bündel},
 na Bounty (^{Busch}), na blamy (40-50 sztuk = ^{Tafel} Futter),

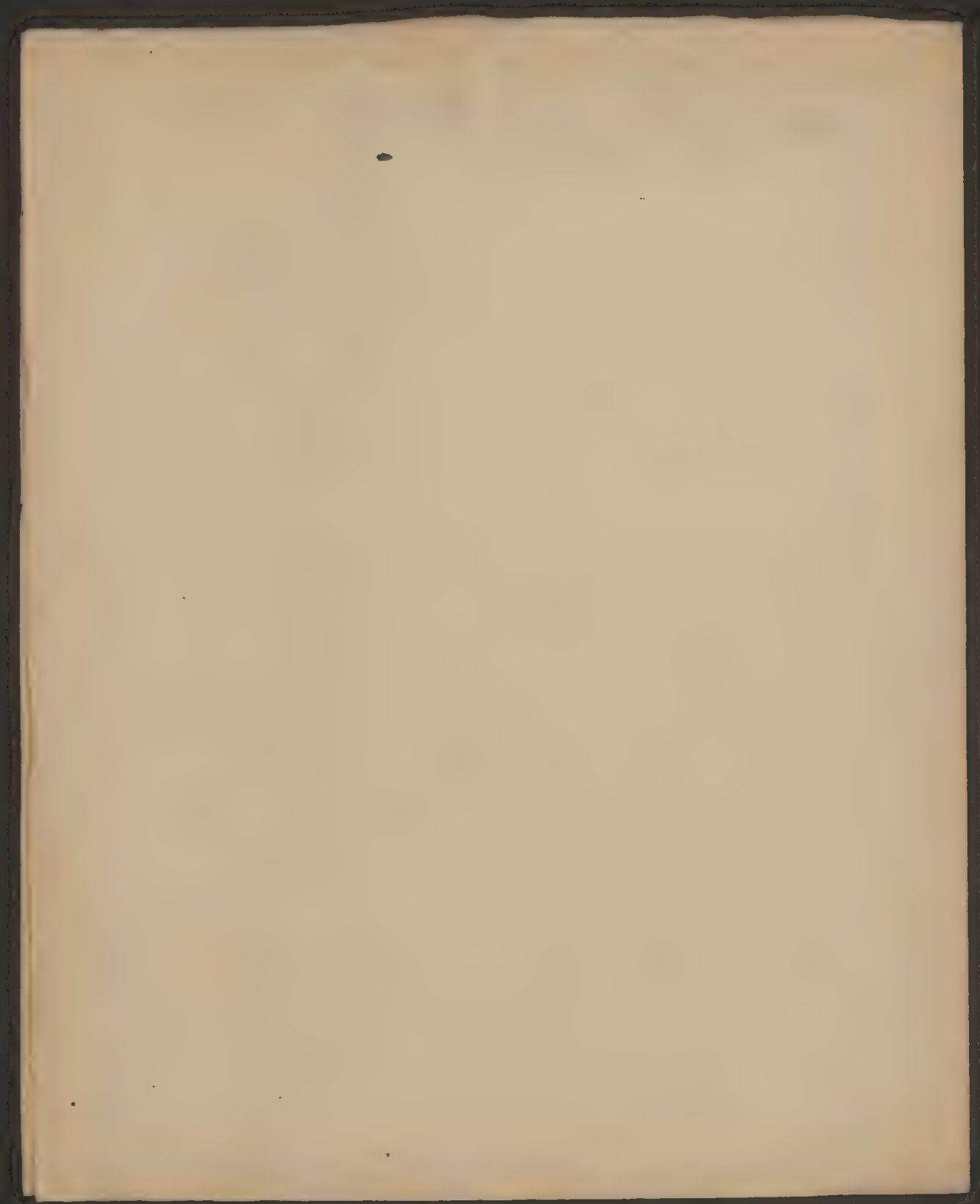
Najlepiej konferyje się futro obwinie ścielnie wplot-
no i wystawione na przewiew powietrza lub też kładzie się
do środka otwartą flaszke z terpentyną albo pomiędzy futnie
bibułę zamoczoną w terpentynie.

Kusmierz bejnuje najprzód skórę aby zniszczyć resztę włókien mięsnych na skórze t. j. myje mydłem stroną mięsną, potem smaruje tłustym dalej bejnuje wodą z otrybami, garbuje (czyści) na tawie garbarskiej żelazem ostrem (Rudstammischnu) albo tępem (Ködnischnu), potem smaruje stroną mięsną rozczynem kalcynu, czyści włos z brudów w kadzi (Färbstock, Lötluttrün) no wytrzepanin. Skórę jaśnieje białą, iś w ognem.

[illegible]

Trzycianie flos. zowie się strekowanie (yrzwinut) (disponere)
- nornowac - ~~leka~~

Koziuch barani zwat się w XVII wieku: Gieffneder albo Kleyfne-
der albo Knefflewy Koziuch (Ruchfulwinden?) czyli serdak
albo Smuszewy (t. j. jagnięcy) czarny Koziuch.

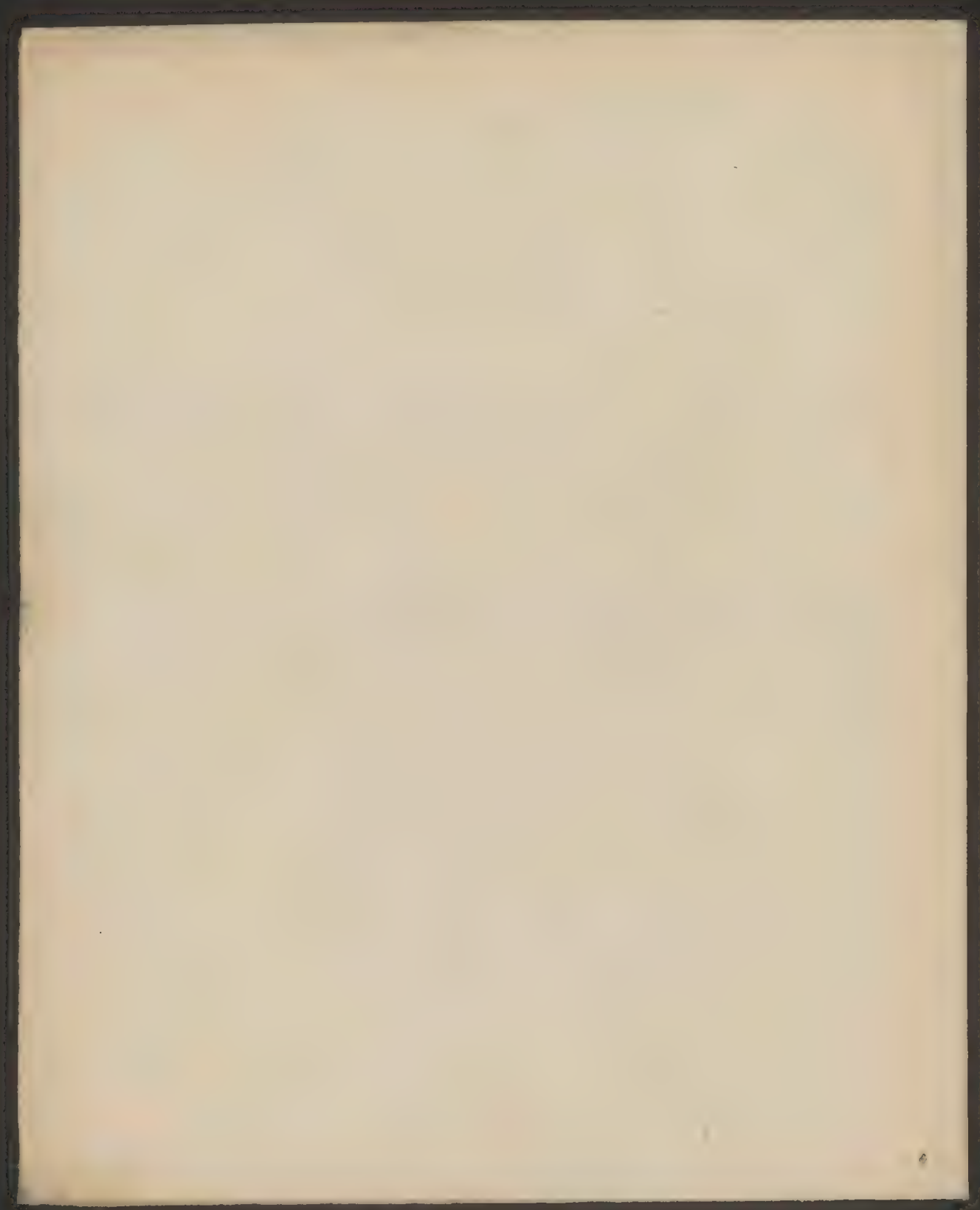


1783. Mody. — Broszura wierszem: Prezent dla Dam Warszawskich,
czyli Modna Parafianka z Krakowskiego Podgorza. Roku 1783. 4^{to}
Kartniewicz b. 7 — Tak opisuje przesadne stroje dam galicyjskich, pod napisem:
„Satyra czyli Charakter Dam podgorzkich.”

Nie same to Warszawskie Damy do wytworu,
Mają i Podgorzanki swoje punkt honoru
Kochają się i one w różnych modnych strojach,
Choc' bywać na Królewskich nie zwykły pokojach.
I tak piękne w Podgorzkich fryzurach są mienią
Jakką w samej Warszawie Brunetki, blondynki....
Leż wroimy się do strojów i w Podgorskie mody,
Które one jak mówią: lubią dla wygody
A rarer dla wytworu i innych przysady
Lub dla większej powagi, wdzięku i parady
A tak w modnych robionach brabanckiej blondynie
Tyle ozdób choc' w większej przyczyniają minie
Że co tylko ich Kraków, Lwów, Warszawa mają,
Tych worygottkich Podgorzanki mod dziś wzięwają.
Tam saki attesowe, szuby i fureczyny
I kabaty garowe Angielsze z Chinowczyny
Tam surduty francuskie cyrkasy cyrowe
Polonesy z Mantyny fraki i kienkowe
Greczynki z Kotonady, Węgierki z ratyny,
Kitajkowy Kapucyni desabil z musliny.
Inne tym podobne szlafroki robiony,
I fugie, krotkie, ukosne, i krzywe ogony.
A co zaś do gatunków wstążek, sznurków gary
Tych worygottkich w nich byś widział warszawskie obrasy
Morelowe, siwkowe, szare jedwabnice,
I tyrdzanych kolorów, gatunków spodnice.
Tam ptaśki na kieszonkach i wieiste rogówki
Noszą modne smoskie, panienki i wdówki.
Podimymi teraz do głowy kornetów fryzury
Kapeluszów i rąpek wniezionych do góry
Różnych kwiatów, korzynek, szubów i przystroików
Nie trzeba by już szukać warszawskich tworynek.
Jak tylko w nich gatunek mod sobie wadzą
Upewniam Podgorzanki Warszawy przestadzą.

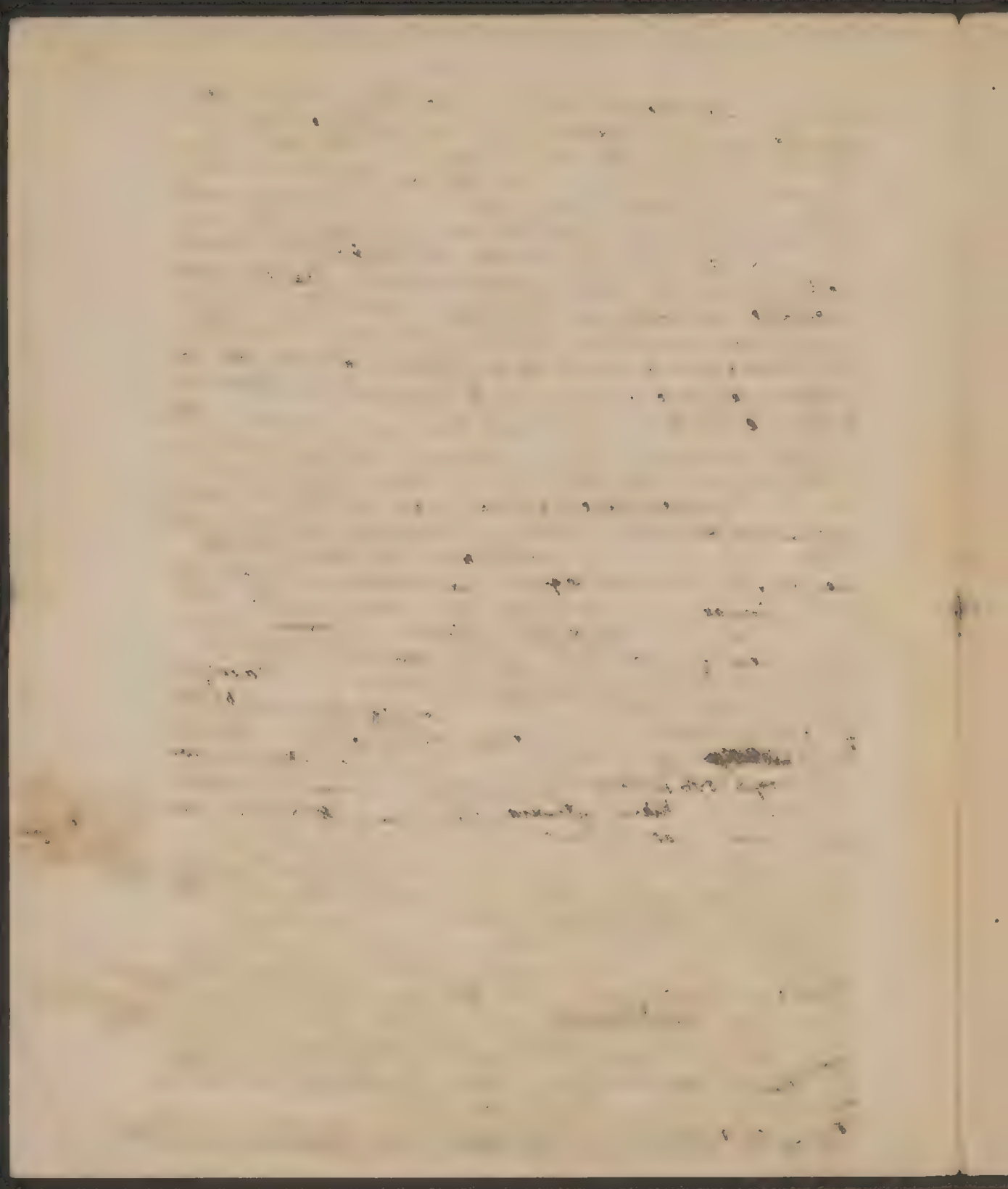
Niech tam sobie dró' jak chcą swoje głowę łamią,
Upewniam że naszego gustu nie omamią.
Gdyż nasze szabatniki i nawiłki lwowskie,
Łaszą mody warszawskie, francuskie i wtońskie.
Która tylko z sąsiadek moich tu się dowie
Ledwo oczów im starczy patrzeć po mej głowie.
A mąż mój musi mieć dobre szkatułki narodzić
Gdyż mój gustem karatam wyfrak mody użyć.
Wszystkie porafianki jak ich tylko wiele,
Zjechały się mnie widzieć gdyż byta w kościele.

A najprzód wem porządek jej dzienny opowiem
A potem się o innych jej przymiatach dowiem
Od dziesiątej w noc aż do dziesiątej z rana
Spi Imoś' regularnie; potem kawa dana
Ledwie nie całą prawie zabiera godzinę
Dopiero panna nosi stroje Imoś'ane,
Zawryna się ubierać, a tak najprzód głowa,
Zaledwie do dwunastej ze wszystkim gotowa
Toż pończoszek i modne trzewiczki z oprowadkami
Za dwoma chyba będą, wzięte kwadransami
Koszulkę swobodną z gorsem i spodniczkę po niej,
W sam na pierwszy godzinie nie ciążko zastoi.
Sznorka i podwójna rogówka na łokcie
Aż o drugiej godzinie da się widzieć oku;
Toż idzie do apteczki na jutrzeńską likworu
Polskiego tam kieliszek Imoś' dla humoru
Lepszego, i ochłody napić się w wygeraju
Mają tam wszystkie panie Podgórskiego kraju.
O trzeciej siada Imoś' do stołu z Kochaniem
Leż tu się nie rozwodził z każdym dniem.
Choć wszystko opisywać, wiele byłoby to
20. obiedzie w gościnę jedziemy z wiością.....



Karty do gry. Pierwsze karty we Francji i we Włoszech były na pergaminie, później na papierze grubym odrękinowane. Książki me-
dyolanski Filipo Visconti przed r. 1450 zapisał za taliz karty, na których
wymalowane były alegoryczne figury bożków pogańskich z emble-
matami zwierząt, 1500 czerwonych złotych; a nowożemi czasu sprzed
antykwarsz w Monachium 47 kart tak zwanych Montegna z tychwa-
nych przez Baccio Baldini w XV wieku za 8000 franków. W Niem-
czech głównie w Norymberdze wyrabiali kartownicy (Kartenmacher,
Dreßmahler) karty do grania. w Augsbuergu, w Ulmie i t. p. W Krako-
wie w XVI wieku wspominał on kartownicy trudniący się wyrobem
kart kolorowanych za pomocą drzeworytów i patronów. Jeszcze
r. 1805 sprzedawano w Krakowie z firmą Louis tak zwane kar-
ty: Spadi e Bastoni. - Karty używały także za cel naukowy. Staw-
ny Bernardyn niemiecki Tomasz Murner z Strasburga, zapisany
r. 1499 jako uczeń Uniwersytetu Krakowskiego, wykładat okolo r.
1505 w tymże uniwersytecie logikę za pomocą kart, która to logika
wyosta nawet drukiem w Krakowie nakładem Jana Hellera r. 1507
in 4to (Logica poetica vel memorativa cum iocundo pictamento
basutamento - później usto za granicą przedrukowana pod tytułem Cher-
tildium logicae), a uromy Jan Glogowski r. 1509 uchwalała tę metodę
nauki Murnera za pomocą kart jako przytępną i naukową. W wykła-
dzie Murnera figuruje 32 kart. - Gabriel Zawieszko leopolita
dominikan lwowski uzył kart do grania jako przedmiot do swych
kazań w dziele: Oratorium palacu duchownego. Jaworów 1619. 4to
gdzie on drzeworyty 4 tuzów owiecznych kart polskich. - Stawne
karty ~~do gry~~ do gry historyczne polskie, z wizerunkami królów
oraz innych osób historycznych polskich, z scenami dziejowymi
i widokami polskimi, rytowane w Warszawie 1828 roku, r. 4to.
Kto on cenie i poszukiwane. - Wrozenie czyli Wykładanie z
kart przybyło do Europy ze Wschodu przez Żydów. Wpierw
potowie IX wieku stawna była w tym względzie Maria Anna
Lenormand + 1843 w Paryżu kabalarza. - Gry w karty:
a) Angielskie: Whist, Skat, Boston. - b) Włoskie: Tarocchi (Tarot),
Kalabrak, Czekino. - c) Hiszpańskie: d) Dombre. - d) Francuskie:
Preference, Piquet (rumelpikieta), Mariage, Pharaon, Oracao (maurek)
(Rouge et noir), ~~Gracioso~~ (Trzyetka, Tryszak, Flus), Patience,
Onze et demi (dandymekt), Ramoz, Kwintecz. - e) Niemieckie: Ferbel,
Hos. - f) Polskie: Druzbart, Cwik, Djabetek, Chapanka, Kupiet. - g) Rosyjs-
kie: Preferans rosyjski z liustajis, ramoz (wszystkie lewy) lub mizerkiem
(Ber lewy) zapowiadany. - h) Żydowskie: Dardel.
Nauwy pojedynczych kart: druzbart (król czerwieny), kinal (wyrnik czyli dama
kierowa - Quinola), staraka (dziejwistka zielona), dola (roszka winna), dzieziatka
(kralka)

[Przez Jana Felixa
Zimarskiego dla
warszawskiej fabry-
ki Gótkie i Bau-
mana]





Brodę golili Kręzia Tawiońskiego obrządku dla odróżnie-
 nia się od Greków Schizmatyków i Żydów. Pierwszy ~~papież~~
 papież Anastasius W zarządził brodę golici (Bolland. Acta Sancto-
 rum. Menois 3^o Mar. Euphylaem pag. 209). Papież Grzegorz VII
 r. 1073 polecił wyraźnie aby nowowyświęcony arcybiskup
 z Lądian nosił brodę goloną, gdyż to było wyznacznikiem zachod-
 niego Chryścianstwa od samego początku Chryścianstwa.
 (Gregor VII. lib. 8, epist. 10). Toż samo nakazywały Koncylia
 w Bourges, Limoges (w XIII wieku) i prowincjonalny synod w
 Paryżu r. 1335. — Papież [Klemens VIII ⁽¹⁵²³⁻¹⁵³⁴⁾ zarządził znów brodę nosić
 na pamiątkę swego przeciwnego wizerunku. Przeciw tej wzmian-
 nej modrze powstałi niektórzy pisarze a mianowicie Joannes Pierius ^(noszone nante)
 Valerianus (rodem z Belluno) wydał w Rzymie r. 1531 apologię ^{skit. 1514 Sept.}
 brody (Pro Sacerdotum Barbis Defensio. Romae 1531). Między ^{IX (zakończono)}
 zakonnikami tylko Benedyktyni, Karmeli i Kapucyni nosili
 brody. W XVIII wieku znówu duhowieństwo nosiło brody
 golici, idąc za przykładem papieża. (Ob. Geschichte des männli-
 chen Barthe unter allen Völkern der Erde bis auf die neueste
 Zeit. Nach dem Französischen frei bearbeitet. Leipzig, Weg-
 gand 1797. 8^o pag. 205). (Klonausz Karl Gottlob Schelle)
 Thalhoffer: Geschichte des geistlichen Barthes (w Augsburger Pas-
 toralblatt, 1863, 97 przedruk w Vering's Archiv für Kirchenrecht
 Tom X, w Streszenen in Wetzer und Wette: Kirchenlexikon. 2^{te}
 Auflage. Bd I pag. 2049) (Littner: Prawo Kościelne Katolickie. Wyd.
 2^{te}. Kraków 1889. T. I str. 118). Synody dycezaalne polski zakazywały
 noszenie brody niegoloną króć: w Łowosku r. 1419 (Chodźski Statut. wyd.
 pag. 11.) w Łowosku r. 1398-1423 (Ulanowski pag. 61), Krakowskie r. 1408 (Script
 rer. polon. T. XIII p. 22), w Łowosku r. 1446 (Montbach p. 53)

(1503-1513)

[Juliusz II]

[Sobór laterański]
 1514 Sept.
 IX (zakończono)

Dekretaty cap. 5 i 7. (X III, 1) - wyrznie piosę; clerici neque comam
nutriant, neque barbam". - Synod w Toledo r. 1324 poleca aby duchowny
raz comiejąc się golili. (Conciliengegeschichte (T. VI. 618)

To pewna że w Kościele zachodnim duchowni już od najdaw-
niejszych czasów (jak świadczą zaręby Fouguera z r. 867)
brody golili dla odróżnienia się od pogan i duchownych
Kościoła wschodniego zapuszczających brody według staro-
dawnego zwyczaju. Papież Grzegorz VII r. 1073 ostro przyka-
zał arcybiskupowi z Laglieri i jego duchowieństwu, aby brody
golili. Był to zwyczaj powszechny w Kościele rzymskokat-
olickim, a porażony od XII wieku niebyło prawie synodu w
którym by nie powtarzano przepisu „Clerici barbam non nutriant”;
a nawet niektóre Synody przysyływały wyrznie karę supe-
ryj na duchownych którzy by przez 14 dni brody nie golili. Dla-
tego też na portretach papieży od czasów Grzegorza VII aż do
Aleksandra VI niewidzimy twarzy z brodami z wyjątkiem kilku
papieży obranych z zakonu, którym reguła zakonna przepi-
sywała noszenie brody. Dopiero w XVI wieku od Piusa III i
po nim Juliusza II zwyczaj noszenia brody i zapuszczania takowej
czarst się coraz bardziej rozpowszechniać, co trwato aż do począt-
ku XVIII wieku, jak to potwierdzają wizerunki biskupów i
papieży od Pawła III do Innocentego XII. Od końca XVI w. i przez
cały XVII wiek z rozszerzeniem się mody francuskiej noszone
brody

CV^o 21
(Antefixa od Gregora VII)

Dopiero od Hadriana VI do Alexandra
VI niestety brzydki wyjątkiem (parę którzy byli
zakonnikami) — dopiero Pius III i po nim Juliusz
II zaczęli na porzątek XVI wieku nosić brody

Falke. Costum Geschichte v. n^o 1847

Ekardt Wörterbuch der Bekleidung v.
n^o 1456.

Haußf. : Moden und Trachten v. n^o 1546

Effigies pontificum 1575 fol. n^o 623

Samlung der Päpste 1708 fol. n^o 1904

neofit Chikendarfki (Bozwelijata) -

XIV (1888) *Glaucia* III p. 607 -

Q. 1860 demonstracija prediv. ratna letovi

Slonim Ma Karipalki; Atkenty bydy Wehozsk
metropolit; Paisy i nowodioski metropol

metropolit: Paisy i mow dioski metropolit

1860 w. Gmunden, Sohn d. kaiserl. Hofrathes Joachim Staudach in der Kaiserl. u. Königl. ungarischen Armee
Ung. propag. w. latwrode Dragon Cannou

Amig propagand. w Katagrodze Dragon Cannon

2 Surfurowa, Dr. Georgij, Mirkowicz 2 Skirna

Maniř Swandow z Starej Zagory - Nikola

Jewtimow Sapunow z Gabrowa, Stojan Džejrow

2 Koprivnjak i Ivan Klin Kata 2 Kalofera

= archimandryta Makaryj z Samokowa

Handwritten: Joseph Cabron, pop 5000

2 Wickham 18 Gndn. 1800

2 Wickham 18 Gndn. 1800

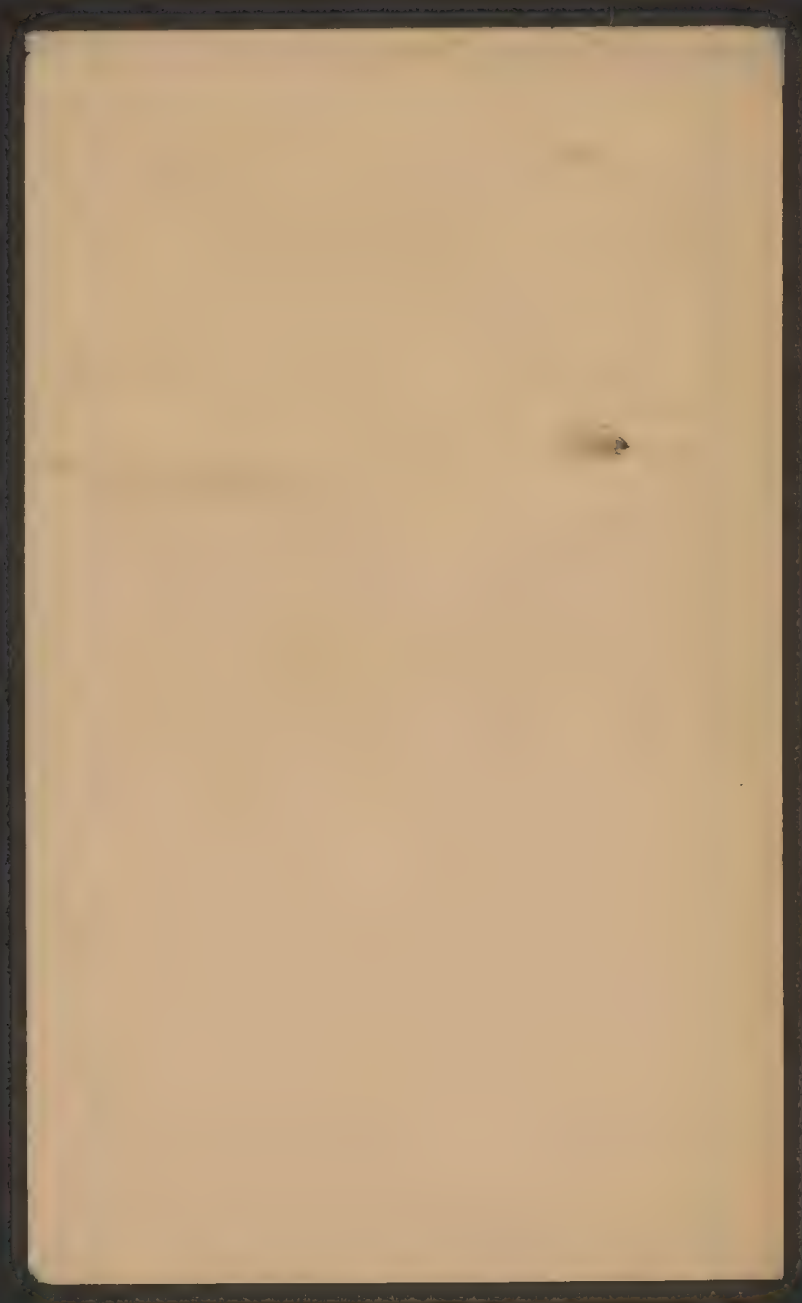
Brody nosili papieże porządku od Juli:
 usza II ⁽¹⁵⁰³⁾ aż do Innocentego XII ⁽¹⁶⁹¹⁾ - (Od Alexandra
 VII ⁽¹⁶⁵⁵⁾ nasz brody strzyżone (à la Henri IV)
 Od Klementa XI ⁽¹⁷⁰⁰⁾ golono już Brody.

Callimachus Experiens (Filippo Buonaccorsi)

Tretera Orest polski Kupiony:

Dziśkowski 150 Mark 1891 od Rosenthala w Paryżu
 Zamojski 100 Rubli 1867 od Bayersk K.

Treter Regum Poloniae Romae 1591
 Ob. murykowski Zaluski f. 19 nota



73.

Galeria arcybiskupow
gmieyn. w Łowiczu malowana
krytem Ignacego
Krafińskiego 1795-1791.

Jeżeliżbyś widac tu w XI
wieku brody szwedzkie,
frankuskie, hiszpańskie

... wólczech z brody

J. Bogumił z brody

Fryderyk Karol bez brody

Jan Łaski z brody

Łódź Gamrat z brody
(długi)

z brodami n.p. Karłowicki

Bernard Maniejowski z brody

od Floriana Czarneckiego

Kiego bez brody już

potem z brodami

Radziejowski bez brody i

od niego prawdziwie

Arcebiszkipi gnieźnieński

Wizerunki z galerii

to wielkiej objaśnione

traktatem historycznym Juliana

~~...~~ Spenwylu

Warszawa 1864. fol.



Do czyszczenia srebrnych przedmiotów szrotową używa się gęsto rozpuszczonej kredy zmieszanej z amoniakiem płynnym.

Liensza mappa na której przychodzi nazwa Amoryka zjawia się r. 1520.

Quaritch był najtyńszym antykwarzem książek w Londynie, przez jego handel dostawali lordowie angielscy najcenniejsze i najstarsze Księgi i rękopisma.

Tabliczki budkowe z powłoką woskową do zapisywania z czasów rzymońskich, tabliczkę srebrną z podpisem pęta japońskiego w Rzymie na początku XVII wieku darowaną Bibliotece Krak. przez Kardynała Maciejowskiego; dawna miara i waga Stan. Grzeszkiego - oddat z Biblioteki Krak. dyrektor do Museum Opatowskiego. - Wielki zbiór monet starożytnych r. 1895 oddat Marjanowi Sokolowskiemu do Gabinetu^(?) archeologii, gdzie się używa samkniży; bo się Sokolowski exkomisarz rządu narodowego i Doktor filozofii pisał bullecie (który nawet liceum w średnich nie konieży) przez protekcję zban krutawanego Krichmajera oraz Ruina Zyblikiewicza dostad przez intręgi do dyrektora Museum Czartoryskich i profesury Uniwersyteckiej), na numizmatyce wcale nie ma i o niej nie ma pojęcia.

Miecz Koronajny królów polskich z XIII wieku jest dziś w Petersburgu, dokad się dostad z Katedry Krakowskiej. - Miecz Szerszbiec (jeżeli nie fałszywy - bo wiele bywa miezów historyjnych podrobionych) jest w zbiorze Basylewskiego Roorynina. - Najtyńsze mieze roboty Tawnego miezownika Ercole poriadat Cesarz Borgia oraz Gonzagowie Książęta Ferrary. - Scaramasax (einschneidiges Schlachtmesser) 28 centimetr. Dł. i

Keramika. - Guide de l'amateur de Porcelaines et de Faiences (y compris grès et terres cuites) Collection complete des marques de porcelaines et de faiences connues jusqu'à présent. Huitième édition du Guide de l'amateur de Porcelaines et Poteries par J.-B. H. Grasse, entièrement considérablement augmentée (contenant plus de 5200 marques) par F. Jaenisch, auteur du "Grundriss der Keramik". Dresse (J. Schönfeld) 1895. 8^{vo} 8 Mark Gnadenpennig, Schaufpennig von Silber oder Bronze, Kupfer. - Bronze jeton.

Antiquitäten = Zeitung. Zentral = Organ für Sammelwesen, Versteigerungen und Alterthumskunde. Stuttgart 1895. III^{er} Jahrgang 1^{te} erscheint wöchentlich, Herausgeber Udo Beckert in Stuttgart) Abonnement: Oestreich vierteljährlich 80. 2. 50.

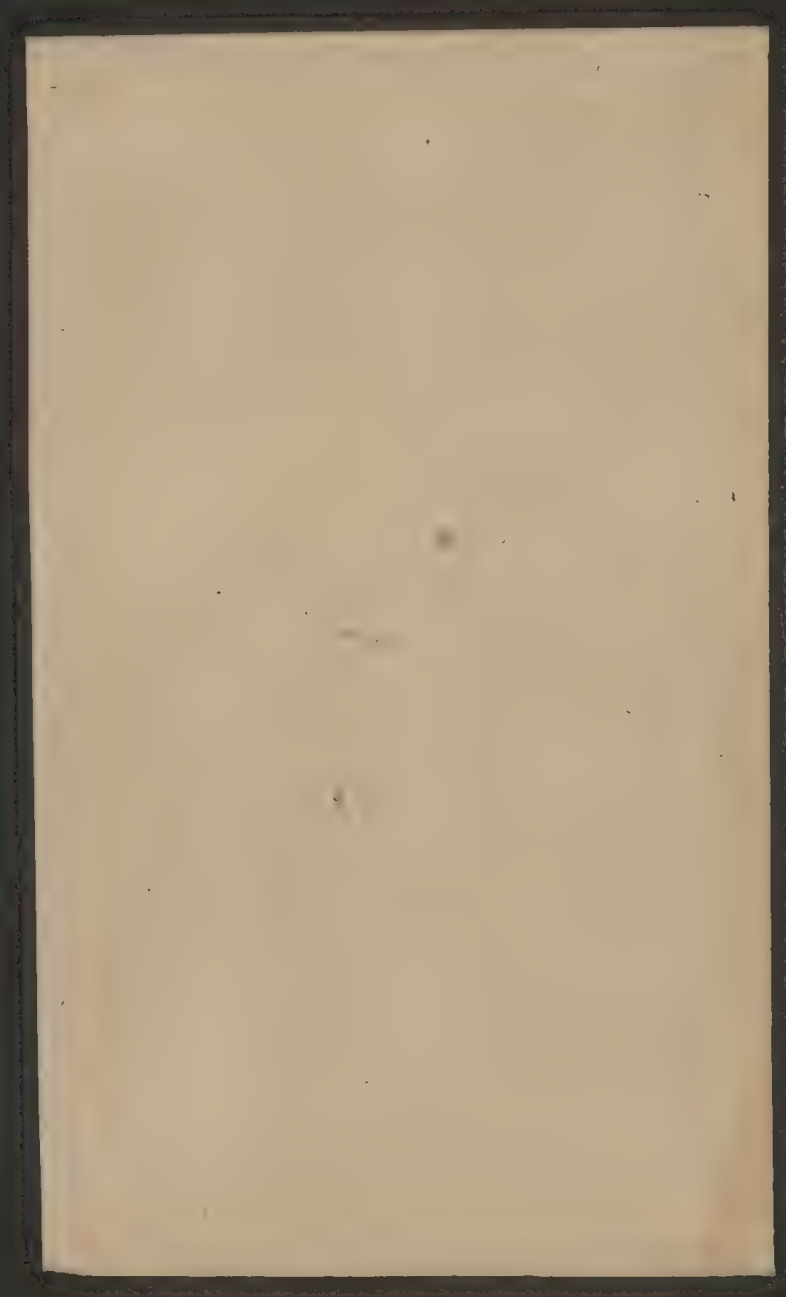
Die Wohnsitze, Schlösser und Residenzen der ritterschaftlichen Grund-
besitzer in Preußen. Berlin (Duncker) 1857-1870 fol. quer. 15 Bde.
(Kauzts 1000 von Krieger in preuss. chromolithogr. 2 in Krieger. opusculum) 1300 Mk.

100 75
Safiannicy

Artykuły Bractwa Safiannickiego
nacji Ormiańskiej, we Lwowie 1620
utworzone, od Króla Jana Kazimierza
1667 Konfirmowane a w Mohylowie
nad Dniestrem akceptowane 1745.

w wstępie i tabacharni wypre-
wiali: zapre, safiany, żuchty,
Kurdybany, podchury - oraz
z nich meoty, papuc, bity
zółte i ciemne.

- w Silva rerum x. Symona Krzyż:
Tefowicza (1763 1818) wydał
Stanisław Krzyżanowski. Odesa
1864. 120 s. str. 38-44.



Asyś ^{U. Nowale} ~~owocnic~~ ^{partia} ~~mo~~ ^{nowale} ~~nowale~~
Lopielice

Skompia ^{partia}
maieraili ^{jele}

papielica 104
lityka

Cekat ^(narus?) wilki ^{mlode} tureckie ^{rud}

Baranek ^{refetotowpi}

Lielakowe ^{agony} ^{(Canis lagopus -}
^{bis fünf} ^{Myozym} ^{morek} ^{hazany} ^{bunt}

Lerewiastki ^{btam} ^(Mustella sarmatica)

Lopielic ^{btam} ^{Gymnurus -} ^{szuruki}
^{siunus} ^{szuruki} ^{szuruki}

Katmuc ^{ki} ^{czy} ^{szuruki} ^{szuruki}

Wilki ^{ukrainkie} ^{pod} ^{szuruki} ^{wolapkie} ^{szuruki}

cher 10

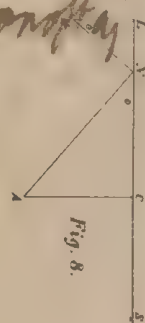
Count 5

Sorok

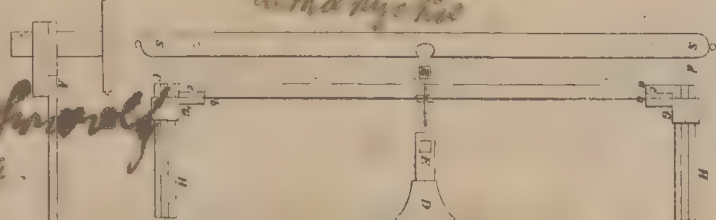
Blam 30-40

Kunk

gronostaj



Chym ^{szuruki} ^{szuruki} ^{szuruki}



szuruki

szuruki ^{szuruki} ^{szuruki} ^{szuruki}

Lupki ^{szuruki} ^{szuruki}

Lopielice ^{szuruki} ^{szuruki}

szuruki ^{szuruki} ^{szuruki} ^{szuruki}

szuruki

szuruki ^{szuruki} ^{szuruki}

Handwritten text in the top left corner, mostly illegible due to fading and ink bleed-through.

Handwritten text in the top middle section, appearing as several lines of cursive script.

Handwritten text in the top right section, including a prominent line that may read "The first of the month".

Handwritten text in the middle left section, consisting of a few lines of script.

Handwritten text in the middle right section, continuing the cursive notes.

A small, isolated handwritten mark or word in the center of the page.

Handwritten text in the bottom left section, spanning several lines.

Handwritten text in the bottom right section, including a line that appears to end with "and so".

skory popielice (glirialiorum)

strakowac (disponere)

kompowac ^{strokowac}
 Xmarlice zdeckte

Gleffneider (kozuch barani)

murej portici = popielice

(brzybyki ^{varius = Kory}
 tower kosmaty ^{hermellinus =}
 " ^{szlachetki} ^{rebellinus}
 " ^{rytmus}

Kleypneider kozuch

Knefflewy kozuch

Smutzowy czarny Kozuch

Skopowel, jagnielce

gronostaj

Tafica mustellina

marmurkowe mardusina

lisie

dzbianka

herba Borowka ^(disponus, dysponus, Zmiesz, pfoctm)

teahry (tymber-ri)

Latzygwy Kordyban: Meschyn
 i Fuh fakle

Borowki lesne Korys Rhusnellum

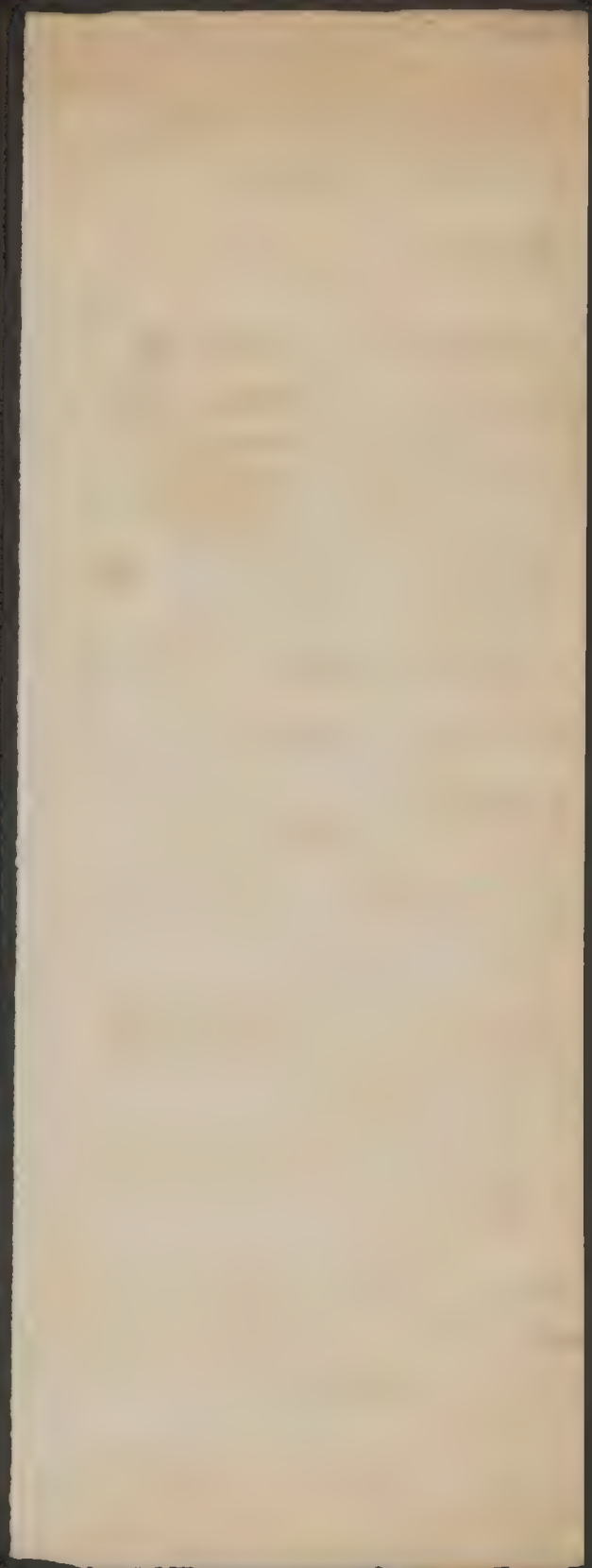
niek Dzbionki Korys Summachia

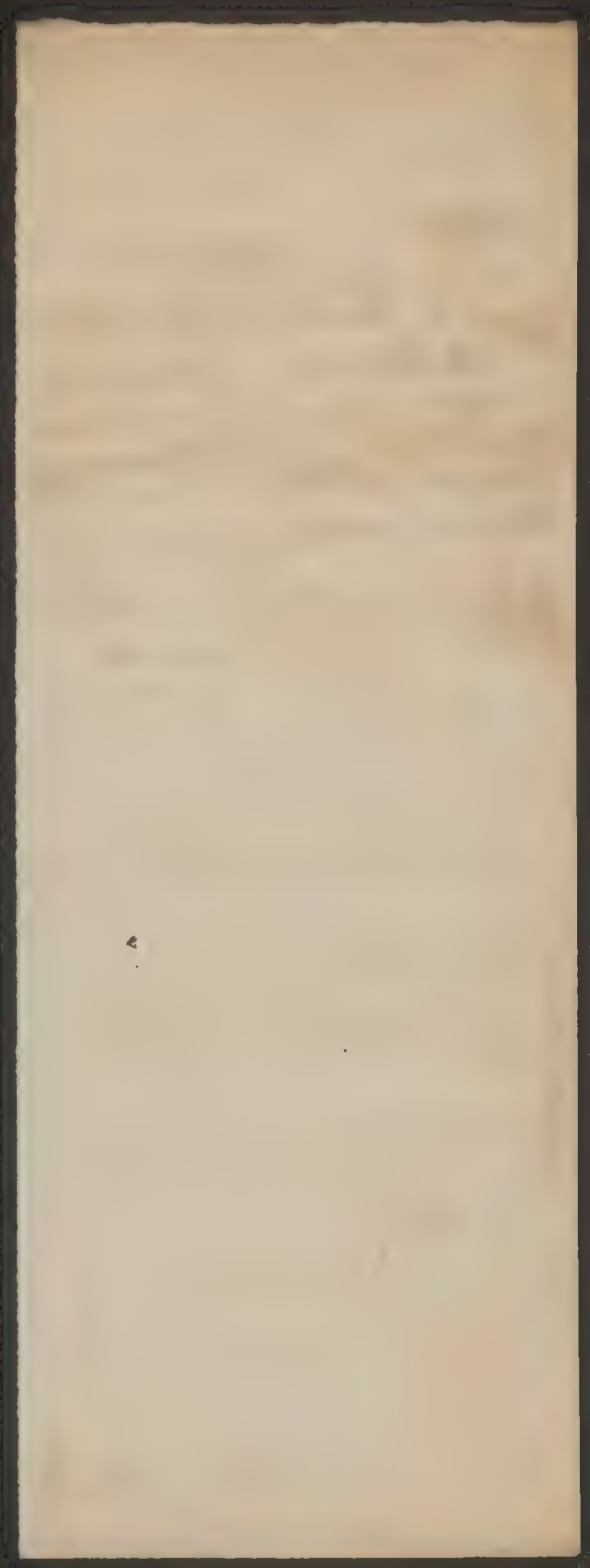
Gatki gallasowel

szluf

in unum: miedzi nola Korysurrum

Gabniam





1595 Kofzka i Kozuch z Krolikom

1664, fiony baranie, lentwale ziemskie

1579 Kleyfneider (Gleffneider) Kozuch
nachtoph — Kozuch Knefflerowy
Kozuch miniszewy
roboty litewskie

1343 pellicey pronoftajone, facycowe
(myftelkie), marmurkowe (mardurina)
lisie (vulpina)

wilki, kuny, sobole, ^{wydrzynurki} popielice, wiewiorki, lisy
towsz grubzy i cienki



1601 a turne ^{Towar Kopyuty} ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵

Warrington, C. & Co. Ltd.

Thurs. 11th Nov. 1839.

Warrington, 1839.

1839

1601 panni in camera Beadynen

Stamen panni boni

grainoy " lunden. purpuriani.

rienum, tricen. polbrucki,

czirkovien, stamet, ostro-

doman. mecklinen. brunen.

leviores in Polonia, Bohemia, Moravia
Silesia

rectiores forentes Dicani seu Cerbini
dicti eunt pro seculo minuto.

54
9181
62

1881 J

- 1509 pellicula ventriculorum de uprui
(vivere)
- 1513 mygalibus rubris. aliaj gronoftaj
mygale - es frifelnunip - mygalenens
- 1543 Suba podfuta Jobolami, gronoftaj
mi, bieligrani bielkami
- 1522 cum colneris captoris
futro Kunie
Schneke mit Mardern
mit weissen Wannen
- 1526 Chrebit liori
Koski Krolikowe (Mastrina)
- 1554 Karwatka ryfien futra
Ditoman Jan Giermak - Ochopien
stradiata (ryfien grzbiety podbity)
Szukka Kuniam pod futa ^{jednoladen}
MarderKehlen ^{ferlik, amka}
Futren ^{kiepienist}
ryfiam (panthenby) podbity
futro fobole, Kunie, lifie, ryfie (brzuchy,
grzbiety, nozki)
Mitra nor Kowa
pellibus vulpinis dofo et zawojki subfuta
noz Kowe futro
pellej cimeae aliaj popielicze
fodra de tergibus leporum (blam)
bram bobrowy
Kuniam podfuta

1566 Popielice wyrogi 1000 po 100 zł, (80 zł)
Krasne po 50 zł.
Skura wikza 3 zł
Sotok marduna 28 złp.
(quadragena)

1572 rufni aliaj popielica (Kpizy)

1573 Fowas Kofmaty
Sotok Kun 34 zł.
Kozuch Kun, pomieliczy
futro lifie brzuchowe, grzbiotowe tanie,
noz Kowe najtanie
futro profaykowe
" Kunie gardkowe
" rowogrodkowe
Szlem lifi,
kiedysiki bez no' zek
grzbiot liori
Joboli para 12 zł.
Oysie po 11 zł.
18 mudy ryfie po 5 zł.
Ozob 1 po 1 1/2 zł
" farbowany 20 zł
" Kory podty 20 zł
" samorodny 1 1/2 zł.
Gardto Kunie po 3 zł. lifie po 3 zł
Profayki po 4 zł.
Wik 2 zł.
Lampart 2 zł.
Miedziedzia fuka 2 zł. 15 zł

1544 Duzogrzeczka Krolikowa

1587 Futro ryfie zlamowe 200 zł.
2 Ryfie ate 56 zł.

1567 Jednoradk podnim futro lifie popiel.
ate zawojkowe brzuchowe i grzbiotowe

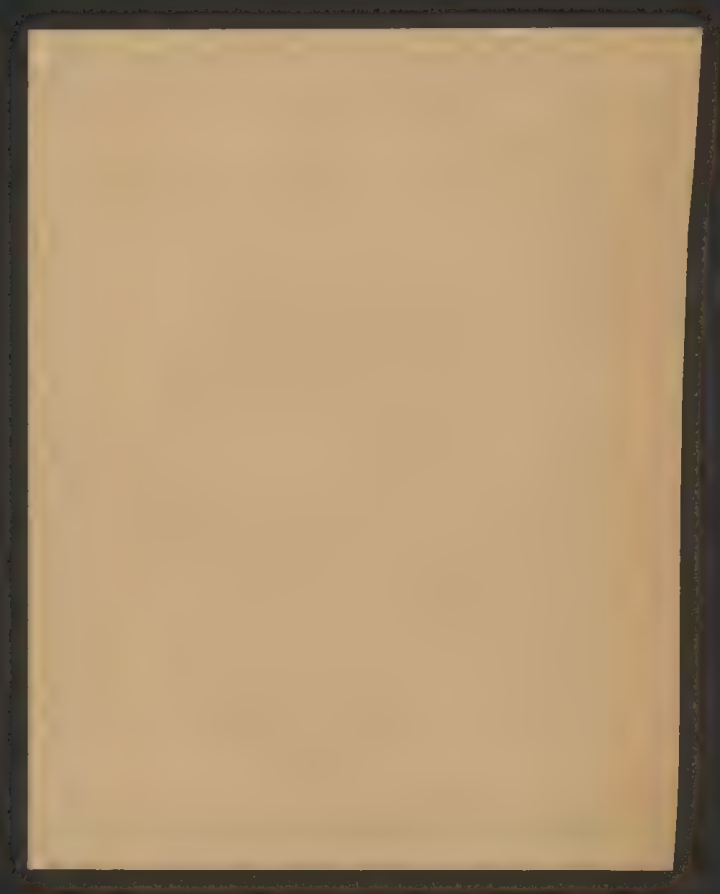
1607 Fowas Kofmaty Kufnietki
500 popielic - pomponaci, fukowaci
(otomani)

1563 Kozuch jasnicy - 4 foki Glessneder
mi wolno Kozuch, robu z umolci (marlice)

1742 Blam futra zagezogo
Wilczura z 5 malkow (wik po 24 zł.)
blam popielic, piejakow, fklam,
gronoftaj
barankow ordynaryjnych blam
na blam 12 banikow gronoftaj
iliki po 8 zł, Kontederatka ilikow
fytuka ryzia 20 zł.
Blam amftrow 30 zł.
Bruszyki i bilizyki
nozki Kunie - Kuny proste
Karwatki Taledzi
Baranki Kaptanowate ugieloxie - czarne
Kroguski, - perfxie - ukladanie
Rofomaki po 12 zł.



- 1495 Velpes - ventres vulpinae 1413
 1450 Gonosetaje
 1413 gutturi mardurini - marderz - Marderkehlen
 1418 Schonwerk
 1418 Wamkin - Gobel
 1499 Koroche - Schonweig - Korse
 1503 Eichornen und Nowogrodke
 1431 Fuchs
 1450 Pellium de appendis
 1465 gefuttert mit Laffizen
 1482 Pellium vulpinum ahaj nowojkoy - ahaj bypukow
 Nitra de fionij - Pellium Nowogrodskoy - No-
 wogrodki
 1502 Andromeda affaj Kofki hermelinae, mardurinae
 1422 Blam de popietize de effergelly
 1428 subductum beliznami et cum ductum nowogrodka
 1475 Topop de Marduribay - Lyube
 biching drozhe - nowogrodki tanise
 1529 mizka cum afmij
 1490 Andromeda de regub's-Kyoliki



Томъ и нѣмѣтъ

Kuna leona (*Mustella marte*)

" domowa (K. K. K.) " Łódź

" domowa (Kew) " Łódź
 Wydra polnolita multicolor
 Illusionem vulgaris

11 morpha Mustella lutreus
Flügel, Flügelstern nörk

Wiewiorka rozpolita

sciurus vulgaris Eiffförmigen

kolzatka de bowa nyonjny

ruget Inermorhillus utillus

Chomiat Eriete vulgare Rom.

Lafica rustella vulgaris

Perewiafka Musteller

Fugmilting 20m. sarmatica

Rosmaria Ursula gulocritica

Johor = *Mastella rufus*
actin

Qys. Elif ayna insh

Norska Kungzotten Ring

Xanth. epus cuniculus

Rys' perfski Felis caracal

Karakal - ma blade antk.

zotfaword zany

(Routin' from (dugie) Hous:

würde (podjad) niedrie) - fließen

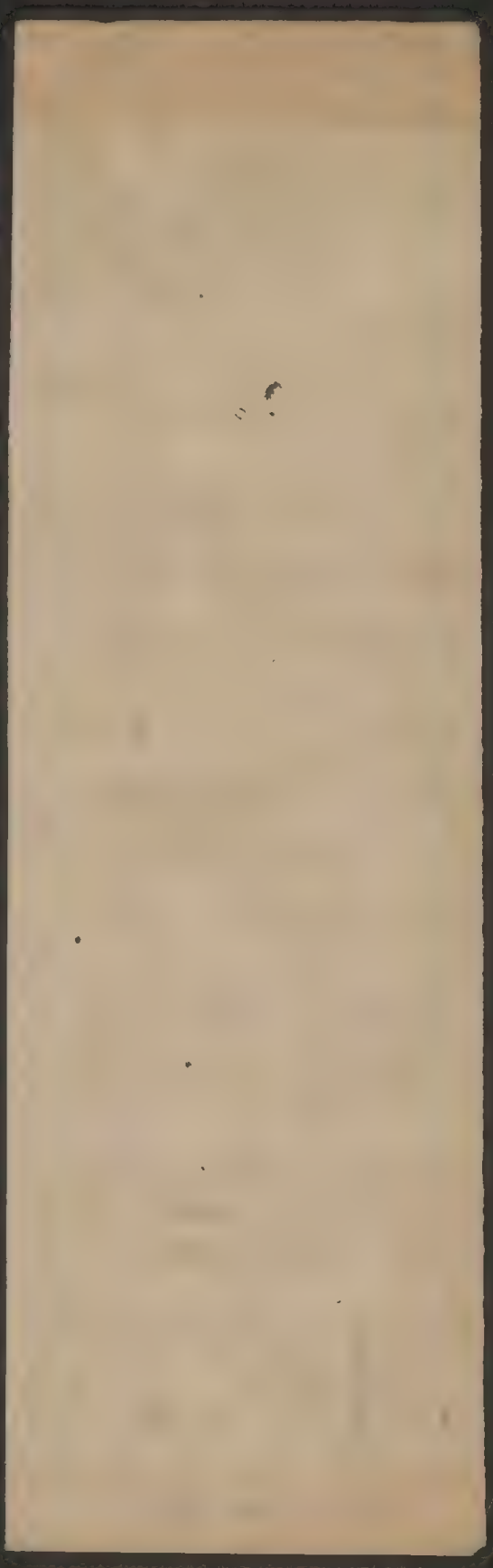
firme. Krotkie (młoda)

Krinitz Encyclop. Bd. 57 art

Erst in Goubers Encyklop. Art. Delz

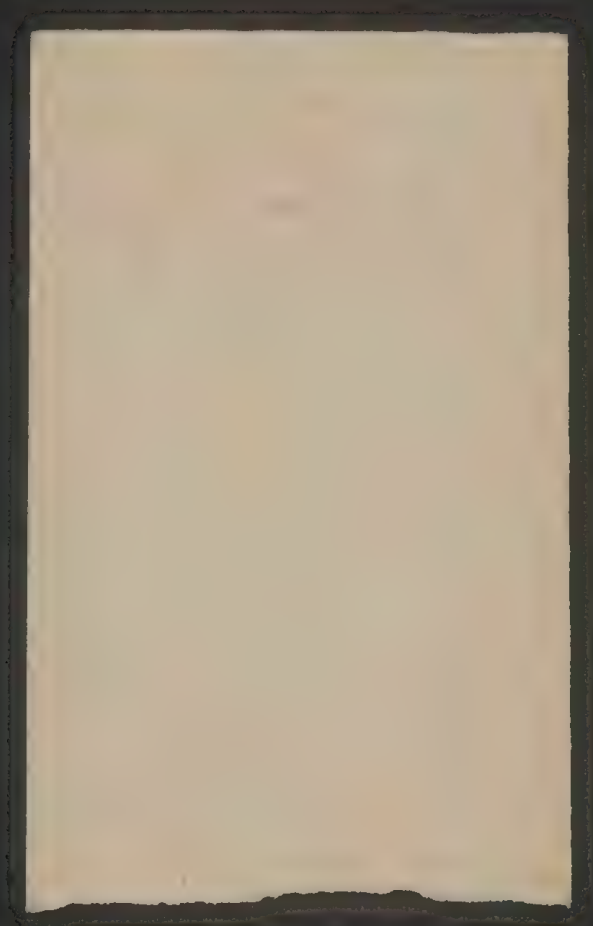
^{werk}
Schmidt & Chr. Heine. Die Küstfischer

Kunff. Weimar 1863.



Zakka alba *Diplois*
thentonia 1410

testusa equi *Kropuz*
fulie versatiles lanceae



11.1

Book 12. Found 11/1/55
25/1/55

1111
1114

1866

mar.

in folches aus dem Orte des

leger.

Commissonair heute zu

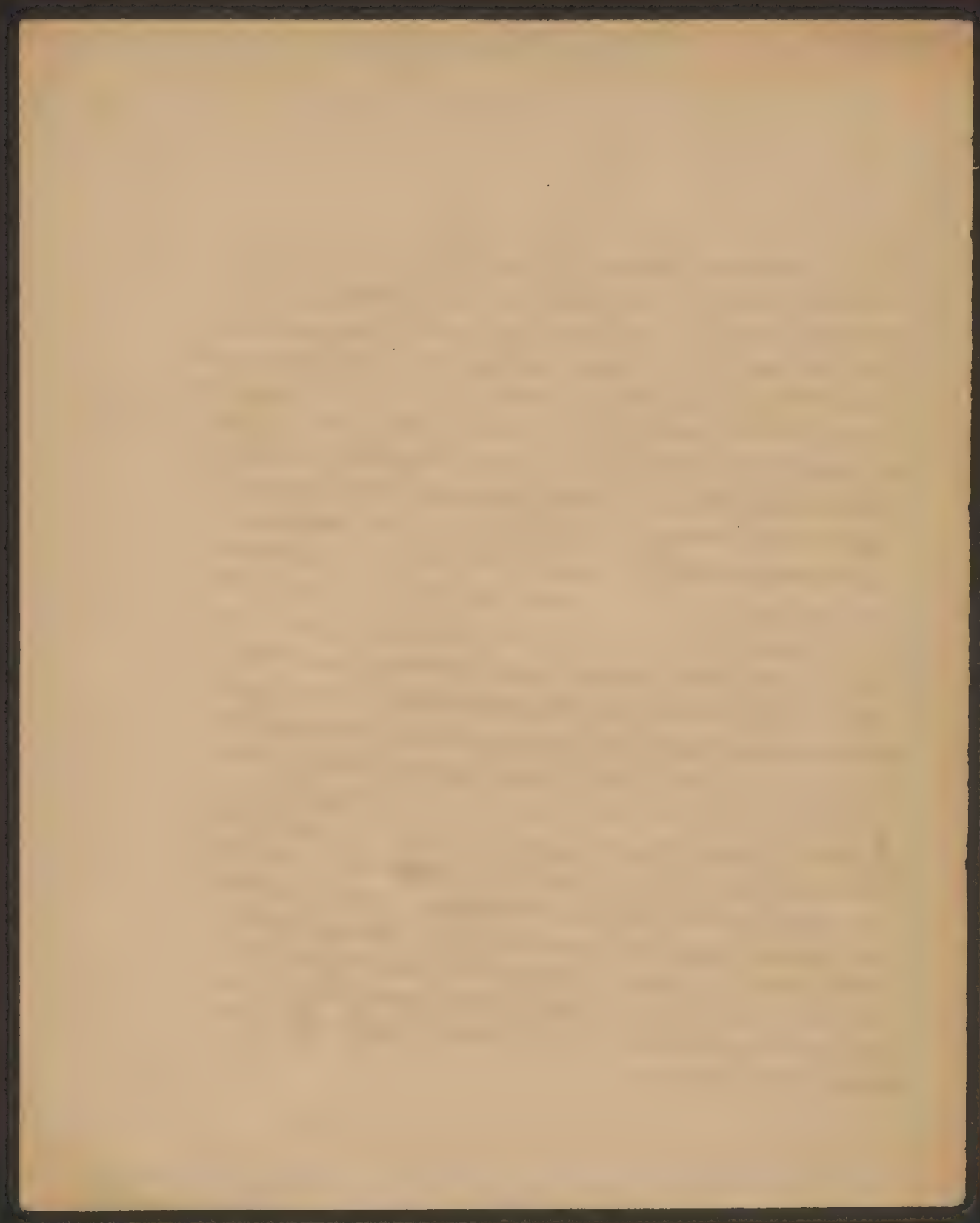
412 77.

Towar kuśnierski: Baranki fiolet krymskie (à 11 fl.)
 (tatarskie), ~~po~~ dobre, podlejose i najpodlejose - Kuny les-
 ne (à 6 fl.) - Garta żywajarskie (para 4 fl.) - Grzbiety żywaj-
 carskie (à 7 fl.) - Siwy cate (à 7 fl.) - Łopielice czarne
 (à 25 fl.) - Grzbieci nieśakowe białe (à 24 15 gr.) - Ba-
 ranki kasytanowate czyli kasytany (à 2 fl.) - Wilki ukra-
 inskie (à 18 fl.) - Baranki czarne ukraińskie (à 3 fl.)
 - ~~Baranki czarne~~ - Ośm szlam farbowanych li-
 szych (20 fl.) - Ośm żywych baranków tatarskich (50 fl.)
 24 szlam bez gałęzi zcelowane w łamie jednym
 niefarbowanym - Kapuza z wierzchem ponfowym
 10 fl. - Cyapki kłisze (à 16 fl.) - Kapuza zielona
 z żywym barankiem (5 fl.) - Tchórze - Wilki żywi-
 skie (à 8 fl.) - Wyłogi sobole (à 18 fl.) - Krzyżaki
 - Śnieżniewiedzie - Duncik baranków czarnych
 (à 30 fl.) - Nóżki kunie wfiatki zcelowane (od
 których celowania i farbowania 1831) - (Celowane
 = przykrajane)

(Do Michała Strzeleckiego kuśnierza)



Moda zwłazcza Kobięce sły zwykłe w parze z archi-
tekturą i mają też same dzieje co i architektura. Ze się
w czasach przedhistorycznych, pogańskich strojono, świad-
czą liczne naszyjniki, bransolety (naramienniki), agrafy, szpil-
ki, pierscienniki i t. p. ozdoby z brązu, srebra i złota, znajdujące
się w mogiłach pogańskich. Z czasów chrześcijańskich objawia
się najprzód w sukniach styl i wpływ bizantyński. Kobięty
nosiły długą suknię z obcisłym rękawem, na takowej miły
haftaniki bez rękawów, z pasy (wysięży i niżej), na głowie ro-
dzaj dyademmy nakosztalt wieńca, pod nim czepiec zachodzący na
nózy i do szyi i podwinka (voile). Materiały używano jaskra-
wych, wschodnich. — Ze czasów panującego gotyckiego na
suknię z obcisłym rękawem nadzwyczajnie długi otwarty
płaszcz z haftowaniami na takowym herbami, do których
dostarczały motywy tak zwana menażerya heraldyczna:
pojawiały się tam lwy, lamparty, gryfy, wilki, jelenie, jedno-
rozie, orły, taboże, kruki, smoki, ryby, syreny, liliie i t. p.
Bogatsze futra były gronostajowe i popielicowe. U pasa wisia-
ła kalesa z bogatej materji; głowę przykrywały nader wysokie i
pięć formy konicznej (hennin) do którego z wierzchu przytwier-
dzona była długa reszta sięgająca do grzbietu. Przewieszano
mimo spiralet (à poulaines). Z końca XVI wieku pojawiły się
wierzchnie otwarte suknie z wyciętymi brzegami (la houppes-
lande) używane we Włoszech. — W XVI wieku nastaje styl odro-
dzenia (renaissance)



1548 Chomla velutea

Khyalt pari lundienfis coloris flanei
alijs dixi

Pigulus upaschi

Oboynsk de atlaso rubeo aspergeli
subpntus

Vitta aliafranthusoch

Culter alijs Theoran

Zupiga & rubee & Kuniemy wylogemny

Hazuka nigra

Kaftan albus

Pberezyuk viridis

Valoga de rubeo palath

framea kozayra

Vitta alijs rubezki

szolomeyi lithuanici 2

Ochopien niger de cyamleto viridis

Kotler de sapnians

Terlik de tel herrejio

Blachi posterior et anterior. Oboyyzki et
myzky ferrei

Toras alias Kabath de panno

Annuluscum Szierothka

ick (regula) - Balda (achitaw) - ~~Chickadee~~ (Ching)
- ~~Chickadee~~ (Ching) - ~~Chickadee~~ (Ching) - ~~Chickadee~~ (Ching)

Architektura domowa 4^o p. 1-60 i tabl. 22 (zgił fig 81) fig 1.
cebrane i Zorastriusa, Mitroniusa, Volsiusa i Nigridi.

Mełan Kupiye 29 p. 2 lub 3 p. 2 Hblanoy.

deja wgił fundament albo grunt (dane mury - dochota (ula-
ter) - Oaltonawie (tabeati) - Wadkupie - Wzornia
(woluta, fnyrtiel) - Zobitka (plafond) - Oria (supericium)
- Złupn (apofiza Hohlkele) - Wyia (supotachidium) - Owr-
ak (sepula) - Oalika (architektur) - ~~Oalika~~ (architektur) (Lohung)

1542 Regibula de almeino - Praetata alij Torgemize

Zona alij Inera cum auro filato

libellus seu pastoralis pictum et illuminatum

univernu argento mfectum cum margarita ad modum tabulae

cupus alij Rongas ligney argento in auro decoratus

Obsequis de obsequio alij Alotgus

Scamalia alij Sotawie

Mitra muliebri alta alij Trogista

Chomla nigra velutea

Intervale alij

Exelli - Intervale curiae alij Gargiele
(post Romanam st. Augustus Salomonis relictum)

Vestis virialis alij Garmex

p. 515 no Mueyis Gargenberg. J. 484.

1558: Odnorodka purpuryanotka seraja — Szupica barha:
tu czornoko — Szuba liscia krytaja suknom czornym wlos:
kim — Sajon zetyj z okosmitom purpuryanskij (mie:
wiedu) — Kabat kuni kryty adamaszkou gwozdikowou
— Kotnes perstowyj — Oramka perlowaja — Pojas oksa:
mitnyj — Skarica zolotaja z argeninem i srebrnym po:
zotolistym — 4 Ptachy kolenokije — Ptachy kuzolnyje,
— 6 Serpanok — 4 Jorozok kuzolnych (kardielnych) zienokih
— Postawy gototna kuzolnoko i z hrebnoko — 3 Per:
stenki zolotyje s kamenem — 4 Perstenkow srebrja:
nych — Peret 20 trapok — Szapka oksamitna zienokaja
kunicami podryta — Ruczniki — Skatery — 8 Cepcow
— Syta, posienicy, jarmeniu, owsa, jarycy wiele kyp
— hrecyny 24 wozy — Sena w odygne 50 woz a na
senowiat 80 woz — Lnu 3 kopy kuzok — Konopel branych
4 kopy kuzok, borochu 3 kopy

(Prerij ^{redora} pupa w Kuznicy grodzieńskiej gubernii)

1558: Sahajdaki 3 — Jesczok z kostju — Szupur kam:
saty — Szubka puchjann sineho z iskoju, 8 knaf:
lami serebrianymi, lisim futrom podbita — Odnora:
dok bto kitnyj lurskij, na nem 12 knaflej serebria:
nych — Szupica partiamu zelenoko — Szalowary ozoko:
ko sukna — Ubranie zamozu toroniskoko — Posty
safiannowije zolotyje — Potabotki safiannu ozet:
lenoko — 3 Koszul kolenokich, szotkom czernym
szytych — Pancer — Prytbia — Rohatyn zaszytych z
— 8 Mochy 2 szotkowije na pot. z zolotom — Lisiny
z zolotom wyszytyje — Mochy Kitajki i szerszoje
Caynbury 3 zubrynych — Trynogow 3 — Putremen:
nych 3 — Sabla —

(Prerij Bogdana Czeszejki na Podlasiu koto Grodna.)

1556. Budowania u dworu w imieniu Rusoty (powiatu Go:
rodneńskiego) p. Jurija Wotorkowicza: Stajnia rubla:
reja na 25 koni - Swireń na stół w nim żyta młotowa:
noho 80 bozok, młoty posiemirnoje 5 bozok; sotoch
posiemirnoho 3 1/2 bozki, jarzmennoho 12 bozok; miała
34 potlej, sat 14, syrow 100, mandrykow 73, kampej 23,
Kotbas 16, porebrej 9, skur dublanych 2 1/2. - Kuchnia
w niej komin murywany i ganok - Łaznia a na protyw
swietla - Prorok z kotłom i wosm naczyniem przy:
stuchajuczym - Dom wielkij zamiesztyj, w nim swiet:
lica sotoława na podkletje, drugaja swietlica, komo:
ra s kominom, sien; w tom domu 6 dwery zamiesztyj
- Pokreb murywany, nad nim schowanie na i inije
rezy - Swireń wetyki na stół, w nim: ławrej staro:
swetkich 6, sukno ryrownoje rydwanoje, Ko:
wercow 3, szalej 2, Uzd staroswetkich 5, + Lyna: Mis
4, potumiskow 3, przystawki 2, talerej 11, sztopki 2;
Rezy cerkownije pld: antymins podwiniy, Kelih,
dystryk kontryfatorowy, zwierde kontryfatorowa, mas:
wienic 3, ewangelie napreftolnołnoje na pergaminie
pisanoje potuotiafom koruzo-żółtym powotoczonoje,
Cerkow pototnianaja podorożnaja, Deisus, Obraz,
Dwery cerkwe na pototnie. - Swireń w nim traku i bozka,
Konoplej i bozka, Wosku 2 kamien horochu 2 solanka,
bobu i solanka, husej wpatych 30, Narenia cybulkigi
funtow 4, pototna 2 prostany po 50 tokot, ~~2000~~ masła
z dečki, semeni ilnianoho 1/2 solanki, krup jarzmin:
nych 1/2 uszatka. - Dom w nim swetlia a nad neji druga
swetlia hie cerkow podorożnaja - Czeladnia - Hrydina
rowaja - Sad wioznewy, jabłoni, hrusz, terezi - Oho:
rodzyc na kraški w nim lipa i hrusza - 2 Podklety pod do:
nom wielkim w nich dwie dekolnoho 20 bozok, kapusty
sotołnoje i kad'a kotoje s kadej, paster ~~2000~~ masła
warkow 40, swetly bozka, natyny i kapusty na uzeł 3 kadej -
u pokrebe pina posiemirnoho 4 bozki, a rozchodnoho 5 bozok,
medu ryronoho 4 bozki, okurkow 4 uszatki, repy 6 bozok,
morkow 3 bozok. - Gumno: żyta styt 12 w nich 743 kopy, pze:
niz 98 kop, jarzminu 730 kop, owsa 360 kop, jarycy 38 kop, hruczycy 40 kop
horochu 20 kop, siena 10 kopy.

1556 Inwentarz majątności Rusoty p. Jurija Walerkowicza:
 Oboz przy dworze: Kobył 19, ierebiat 11, Bydła wetykoko
 rohatoko: wotow osremych 10, Korow i telki 26, telat 31,
 owec 39, winiej 12 a kornnych 8, kusej 26, Kaptunow 40,
 Kurow 40, utyryy 3, sełezni 2, uteniat 25, pawow 10
 — Lude tego imienia, Koizyj: Sturba spólnaje powinność:
 siena woz, kur 2, krowej 8, owsa — Czelaś dwornaje: ry =
 kuria wolnaja, Hlencia niewolnaja, Zofej i Kasiutka wolnaje;
 — Bojare tegoż dworu: Dnam Jackowicz u dworze tyrunom jest
 = Wseli Tربولанех lude. Petr Kniasewicz: Sturba spól =
 naja, powinność: pod mednicy medn, krowej 7, owsa bozki 2,
 żyta bozki 2, jajec 10, Kura (tak i inni poddani), Bdatiejec
 adni na nedeli Stuzyt (t.j. odrabia pańszczyznę), parobok
 piwowar — Pustowozirysz na Ozi 3. (Z tego widac, iż
 była czelaś dworna wolna i niewolna, bojary jeden z nich był
 ciwinem wpi woztem); ochorodniki (zagrodnicy) robili pańszczyznę
 ny po 2 dni tygodniowo; poddali odbywali Stuzbę czyli pańszczyznę
 i dawali powinności czyli daniny.

1565. Szabla zerkiecka z jaszczurem — Siekierka — Hlazu ka
 z szerego sukna moławskiego — Kotpak z sukna u ter =
 żirowego lisami podryty — Pas z ^{z żirwego sukna} korami i kaletą — Opron =
 iza — Kof z rebrem oprawiony — Re kawie z sukna luno =
 kiego lisami podryte
 (Bzery Swana Semenowicza Szoftaka z gro =
 dzieńkiem)

1434 Kupuje Władysław Jagiełło król za 100 grzywnien „pellium
 axemithum deauratum (z otolity?) pellibus roborinis subductum.”
 (Prochaska Ant.: 80 materjały archiwalne wzięte z
 Metryki-litewskiej. Lwów 1890, str. 96, Nr. 96.)

1715. Bartłomiej Tarto biskup poznański chce wyprzedzić i ochy =
 dać modę ówczesnych dam noszenia naszyt otwartych pierri =
 (dekoltowania), skupował chustki na rzyg i takowe przyje =
 dzającym do niego paniom ofiarował niby jałmużnę dla osób
 niemających się czem okryć.
 (Płochocki: Józef S. J. Karania. Poznań 1780. str. 442
 Pochwała Elżbiety z Potockich Sierociny)



1

1861
17

Rogowki sprowadzita w l. XVII wieku
 Katarzyna de Medicis. R. 1610 przy niej
 Anglik Thomas Dempster ^{w Paryżu} i kazat z tąd
 zina która miała wyistę gór z angielską
 tak iż widac było piękne miedzi i białe
 miedziste, taka masa uikawych się
 zbiera, iż ich mało nie udufano.

dolaman = turc. Uutannock
 Chändzier = miedź, srebro

ا = elif = a

با = b

پا = p

تا = t

ثا = th

جا = z, dooh

چا = ch

حا = h

خا = ch

دا = d

نا = n

را = r

ری = r

سا = s

شا = sh

صا = v

ضا = z

طا = t

ظا = ths.

قا = q

غا = g

فا = f

قا = k

کا = k'

لا = l

ما = m

وا = w

نا = n

ها = h

یا = j

In nomine Domini Amen

Część I. II. III

Jedąc dziś do Kościoła w mojej karecie ...

Szata na niej zielona skromna bez galonów - Bez po-
 litych fantazji trochę pafanów - Brzewik po
 Starowiecku, bez Rys, Brzydź bez oczu
 Do jakich dziś - Białychgłowa gmin się wrytek toczy.
 Starowieckim nie wstępnym jako dzisiaj strójem
 nie Francuskim, poważnym a statecznym krajem.

240

6 4

T y t
 godło, edycja, miejsce druku,
 miejsce składu, ilość tomów, w
 rycin, map, tablic, plan
 Stan egzemplarza

A u t o r

(Redaktor)

Format

4^o

Wzmianka
 w.

Wzmianka
 wzmianka
 wzmianka, 1692,

Lit.

1629 od ucestu wina francuskiego
pipy Leterfymentu
Kufy marmazycy
bryki marmu pit ego
" ~~piw~~ Kowieniskiego
" lefuzow
" cert wiedztych

120

1643 Peruk. mateni jedwabne, głolo
głowione. Tabi

Wzrost W. chyslow.

98.

Ex. 1. Poroz'e po starozhitym sursie, Torozzawa,
Cw. Drukarn. przy alicy Rymskiej N^o 743) 1842.
Z Urz. i. in-8.

27p. 15.

Właścicielskiego Cechu Artystów

dla miasta Starej Warszawy (Articuli
^{nec non Articulariorum et Sagittariorum}
 artis plumariae - 70 artykułów po polsku:
 Consules civitatis Antiquae Varsoviae d. 7
 Aprilis 1689 approbat per Joannem III regem
 Pol. Varsoviae die 30 Maja 1689)

druk w Wojcicki K. W. Odrary Staro:
 dawne. Warszawa, Sennwald 1843. 8^o.

Tom I ftr. 267 - 292.

Magister ~~cechu~~ haftarski ma robić fte:
 K: Sajdak bogaty z wszelkimi do niego przy:
 należnościami, robotą Tancuszkową, złotem
 tureckim kręconym, Łat, Łoduszkę, Kap:
 turki, Tebinki drutową robotą. - Lucznik
 zaś każdy powinien mieć mistrzowską niekłą
 robotą zrobić - a Strzelnicę: Straty bisku:
 tów. (jednak niewiastom, wdowom i pannom
 wolno było haftować według dekretu Króla 1688)
 magistrów cechu haftarskiego wolno przedawać
 roboty haftarskie jako to: Sajdaki proste, haftowa:
 ne, gładkie, luszczkowe, drukowane, z skóry

juchtowej moskiewskiej, kowelskiej, litewskiej,
 wotofskiej, czapowej - Tebinki gładkie, lufyko-
 wane drukowane, haftowane sukienne, akfa-
 mitne, czapowa, furrane i z innych materji
 różnych - Łyżniki, Nożenki, Szabeltasze,
 Szewotniki haftowane, Ładawnice wielkie
 i małe, Ameliki wykrawane, haftowane
 gładkie i inne według mody i upodobania -
 Kapturki do olster haftowane gładkie i
 inne według mody - Łakwy haftowane -
 Siedzenia różne z poduszkami, tarczami
 wojskowymi, płatkami, czotderami haftowanymi
 i innymi wszelakimi należącymi rzeczami -
 nadto wdno Haftarom przedstawiać Łąki,
 różne Olstra.

Cechy haftarskie były w Ładowie, Lublinie itp.

Tamże T. II p. 21 Artykuły pominienia do pier-
 cienia. Wyprawiae d. 6 Januaria 1578

T. II p. 29 Zbytek (Leges sumptuariae)

T. II p. 249 ~~Wskazówka~~ Ordynacyi miasta Torunia
 z r. 1722 o kątach, ślubach, weselach,
 pogrzebach.

122

mundury 1782

Wojew. Krak. Kontusz ponfowy z wyłoga:
mi białemi, zupen biały.

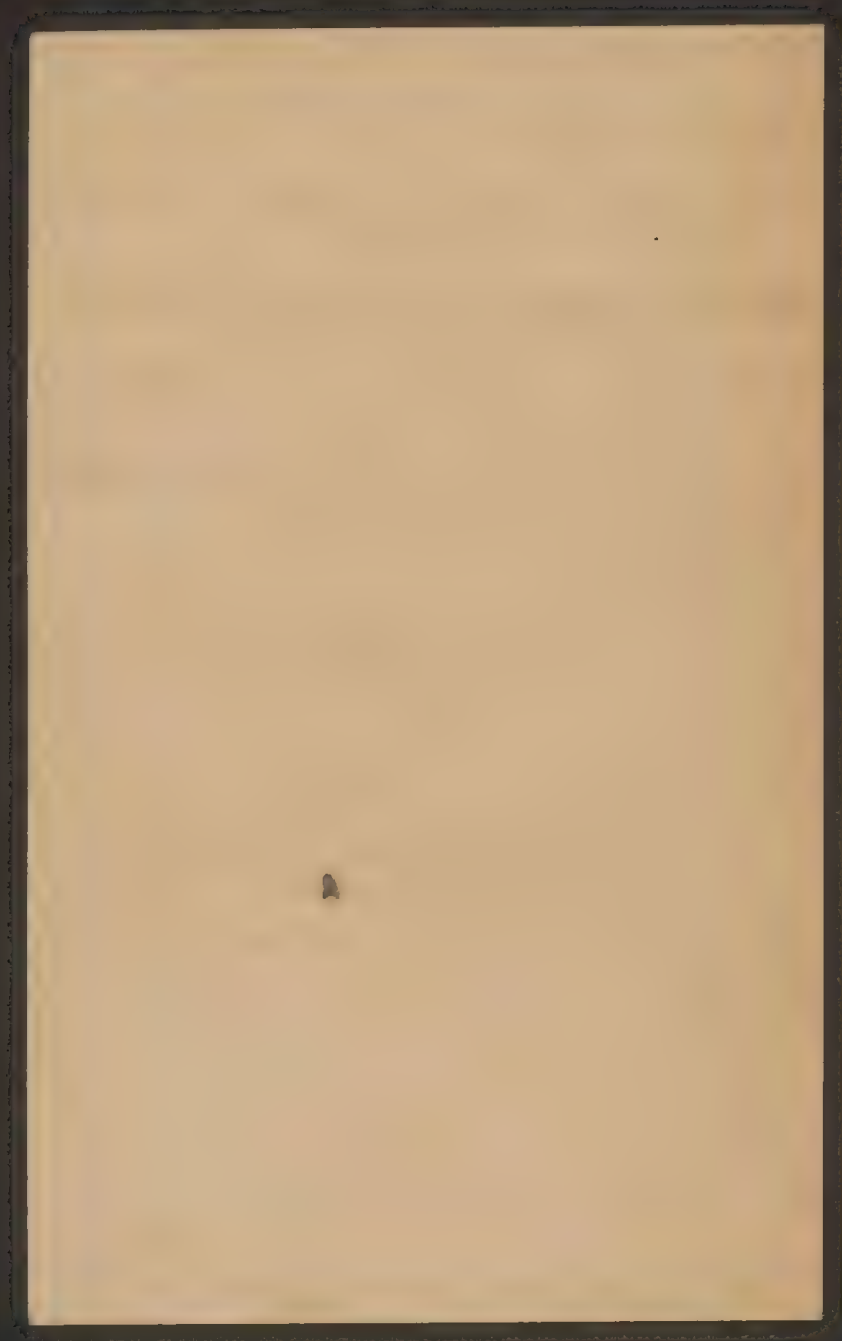
Starosta Krak. i generał młoty: Ignacy Brebendorfski
" ofwiciemski Piotr Mataschowski
r. 1791 kaptelan ofwiciemski: Michał Grodziński
" sandecki Józef Ankarin

Mundury 1791
Wojew. Krak. Kontusz ciemno-granatowy, obgle-
gi amarentowe, Zupen biały.

Starosta Krak. i generał młoty. Eliaz Wodnicki
" sandecki Stanisław Mataschowski
" ofwiciemski i sator. Piotr Mataschowski woj.
woda Krak.

Kalendarzyk polityczny na r. 1791. Warsza-
wa (Lijak.) 16^{ty}: Stan Polski: Rozległość
Kraju, osiadłość, ludność, Wojsko, Korb
- Traktat Prymerski z Królem Pruskim:
Przewrót. Polka (w Bartykowskich)

1811 Prefekt departamentu Tomińskiego Jan Lasocki.



(ustanowione na Sejmikach gospodarskich)

Mundur (województwo w Koronie i na
Litwie) wprowadzono około r. 1778

Kalendarz polityczny warszawski na rok
1779 zawiera Opis tych mundurów: n. p.

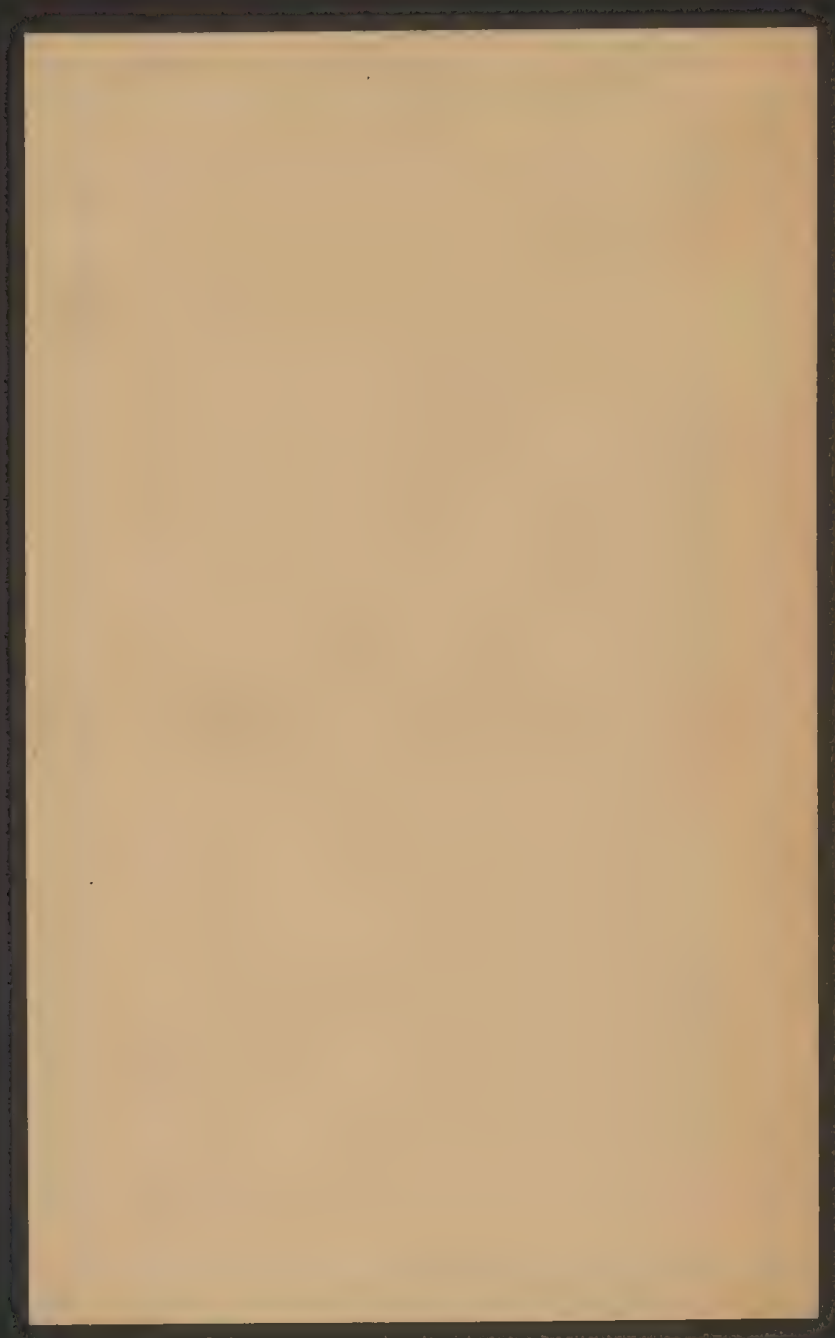
Województwo Krakowskie: Kontusz pomarańczowy
z wyłogami białymi z szlifami srebrnymi
bez bułionów i paletów, żupan biały.

- zdaje się iż uległy zmianie bo Kalendarz
polityczny warszawski na r. 1791. podaje:

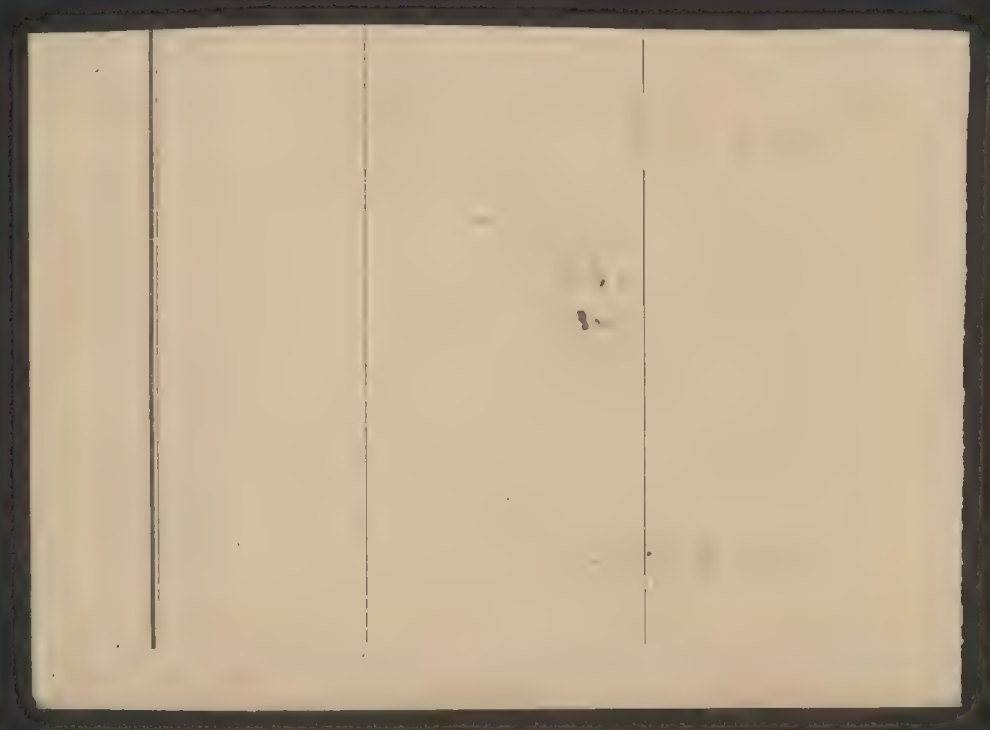
Województwo Krakowskie: Kontusz granatowy
bez wyłogów, kotnicz i tapki amarantowe,
guziki i otte a żupan biały.

(wtedy już szlif nie noszono)

r. 1787: Kontusz granatowy bez wyłogów, kotnicz
i tapki amarantowe, guziki i otte a żupan biały.



1783 un just au corps - kamalerka
peignoir - - - podstolnik
une hongroise - usqierka (mes/xie)
brocard - zlotoglow
satin - atlas
du raz - katamajka
serge - sardis, rusa
bouracan - burkatka
tripe de velours - phoria
toile de coton - bagarza
futaie bombay



Alfreda Alfreda
Hilda only

Alfreda Hilda Hilda
Linda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda

Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda

Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda

Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda
Hilda Hilda Hilda

Aug 1

1892

p. Chmurkies

Czarna axamińska sukienka
perłami brązowana -
diadem z perł

Indziejowa Kurkiewiyc

Atłasowa niebieska sukienka
à la Eugénie

Diadem brylantowy à l'an:
tique

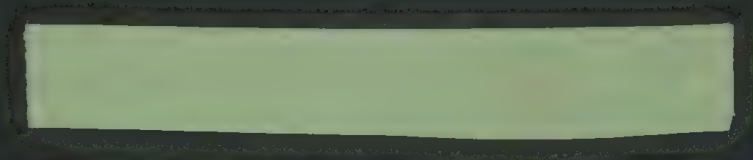
Hłaniczka

Kamińska z córki

1924
(Kush)
Kush

1924
Kush

Jugendmusei stauony zegarmistrz w Warszawie
za Hanist. Aug.



Wieżnie tu 14 dni na których 14 lat się da niość.

128

W Sarnowie nagrobek jasnego Siegfrieda.

Wneworka (Ponickort) wód państwo wód na miasto zamo-
nit. Kłapota Gungjachi zbudowany na kmiężem dworyjnie
alial grodyjnie?

Zanny za sobieckiego kupowaty w kramach i ur-
za t do zaborowania twany musła hś rozim wlopm
nosi neustawiona, kwielem za kryta twa.4 na fuzi
petropeset na pierfach diamenty

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

¹²⁹
Koieć, Kocić, Korycić, (scolus) 2 gromy prazkhi, rachnijs.
24 na prazkhi. 32 Tutek, a 48 Korycy maia mieć ieden funt.
Dob. Stat. 178. w Tasie ryznowej ob. Kam. Hiem. T. B. K. 452
wprazno: funt ma mieć tutek 32 a Korycy 45. a tutek
funt 32, maia warić kamien ieden, a 5 kamieni,
Cetnarieden.

Grzywna warić 48 gromy prazkhi

Kotacz, Kreple, rudy chleba.

Kornie, myli budy ~~maia~~

Korzenki,

Grzeviki dla miurist z tarbinem, Kurdybanowe w Tarkie
Jarczuk bez rafiann, rudy sińta.

Blan ze 40 kur.

i Strockony

Zawoyka. Giernak. Giernak sukienny bez Stroky.
Giernach, iedynk z mek i bobem. (i akas sukienia)

haruka | Dolomia,

Barchwa | Azurka,

Delia | Kabat barchanowy, albo podcienny.
Lamzowa Lupiec.

Skypawane udatkie sukno, albo aterfinowe.

Flidra, gatunek podrewny. Suknia z klaptem asamitnym.

21/ 500/20
98
2

Portola, grat, ozdoby i malowania.

Jedlca, ~~Jedlca~~ kord z iadkami.

miur z laczkami.

Zdunek ma robic z prawego Branku robic swy.

Sukienicy maic, khar' sukno na N. Jan Kois.

Ury
Byto mied' Rogu i Zbem Chmescianickim przyturno.

Jest Kirnetor Raytardkith wieko, dwa rygnaty.

U gdy co kuthawego posowry pmer lyph, id Uterph id ram. Dwie ig

(Arad) Jemien' ro-ne jis Lado madyan - Frateroni Melnia - as Noui Buloni.
K. mu wazyan -

[illegible][illegible]

[illegible]

Wachlarz

eleganckie balowe, atłasowe,
antique, jedwabne i muślinowe
leca

C. F. Schuppi

[811].

Wachlarze balowe

najnowsze i eleganckie nadeszły znowu u

Braci Korach

[812].

Rynek 40.

**Sznurówki paryskie,||
rynoliny i tourniery,
Wstążki na szarfy,
Bluski ubrane,
Pończochy,
Spódnice haftowane,
Bijuterie,
Najnowsze obszycia**

poleca

M. Zadek młod.,

[816]

Nowa ulica

4.

**Suknie balowe,
Suknie w towarzystwo,
Chustki koronkowe,
Rotondy koronkowe, białe
i czarne,
Miniony,
Baszylki,
Kapotki,
Gorsety balowe,
Krynoliny balowe**

poleca

Poznań,

Robert Schmidt,

Rynek No. 63. (dawniej Antoni Schmldt.)

Odłożone **suknie balowe** w wykwin-
nych rodzajach od 1½, do 2 tal. [323]

...cy symbol: „Przez
ności, w którym szla-
on podają. Obraz ten
nie powtórnie odsłonić

nia dzisiejszego odbyło się
s. p. H. Cegielskiego, urzą-
powiatów tutejszych. Na-
elawski a ks. Różycki z Bro-
słowy przemówił do zgroma-
ot pracy s. p. H. Cegielskiego
nom do naśladowania, bo tylko
u doprowadzić może. Obywa-
i, natomiast ubolewać trzeba,
i rzemieślnicy z małemi tylko
żoństwo, również i z ducho-

lne zgromadzenie Towarzystwa
ziale członków.

posiedzenie uczcił pamięć s. p.
ystwa Rólniczego centralnego, a
miejsc cześć Zgasłemu złożyło.

iatowej wystąpiło trzech, miano-
wybrany na członka do zarządu
czasowy kasyer i pan Heinrich.
a hr. Kazimierza Skórzewskiego
Bogdańskiego z Zakowic, a urząd
Radoński z Żegocina. Na sekre-
ał p. Aleksander Brockere z Sła-

n Milde z Karmina rozprawę: W
chować się bydła rogatego.

pozostało kilkanaście przedmiotów,
losowanie, a nie odebrane zostały
czego przeszły na własność Towa-
ane zostały przez licytacją.

rzystwa wyznaczone zostało na 12
stwu Rólniczemu tych dwóch po-
w ostatnich czasach było bardzo
się panu St. Szczanieckiemu, który
pracach. To też całkie Towarzy-
iz tenże będąc wybrany na członka
może dalej należeć do dyrekcyi po-
li, że dobry pozostawiony przykład
bardziej pobudzi ich do nieustan-
stwo przez to w swoich zabiegach

47½, 1.
płacono.
Ok
marzec
15, miejsc

Pszeniczy

„

Żyta cięż

„

Jęczmien

„

Owsa

Grochu d

„

Rzepiu z

Rzepiku

Rzepiu 13

Rzepiku

Tatarki

Perek

Masła g

Koniczyn

Koniczyn

Siana, co

Słomy,

Oleju, su

Okowity

W

czątkowa

szczyh k

i kursa

W

Poż. pst

plac. I

L

82¼, pl

Listy r

Poż. na

Losy k

plac. I

(5%) 61

plac. I

Lit. A.

97 plac

likw 57

81 plac

Ludwik

58½ pl

prow. 10

hip H

Henkel

PRZEMYSŁ I HANDEL.

3 lutego Mąka pszenna Nr. 0
½ tal.; rzana Nr. 0 3½/12—¾ tal.
za cent. z miechem.

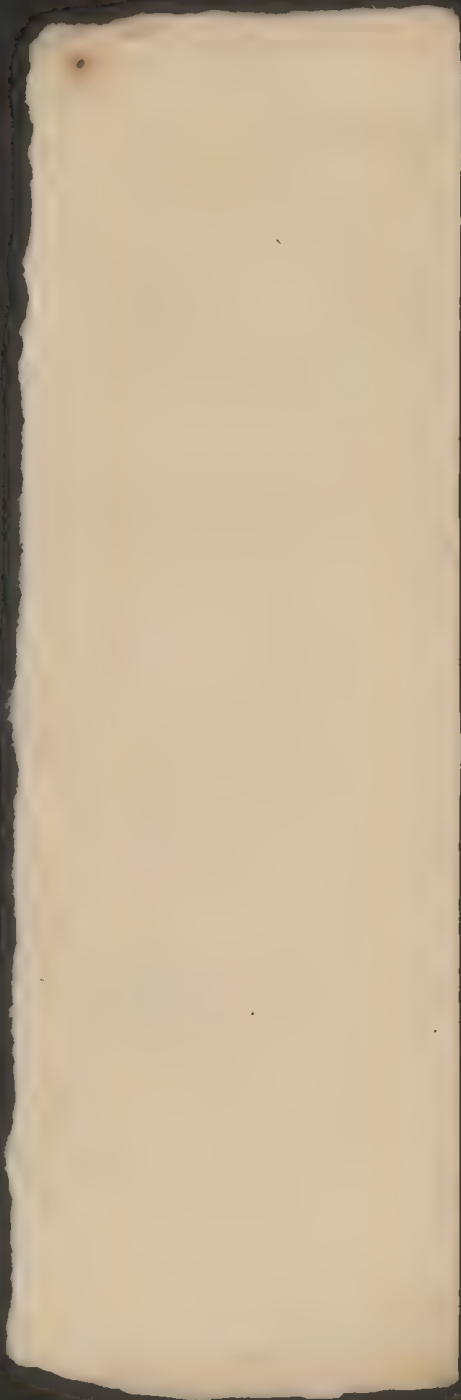
Mąka pszenna No. 0 5—5½ tal.
rzana No. 0 3¾—¾ tal., No. 0

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

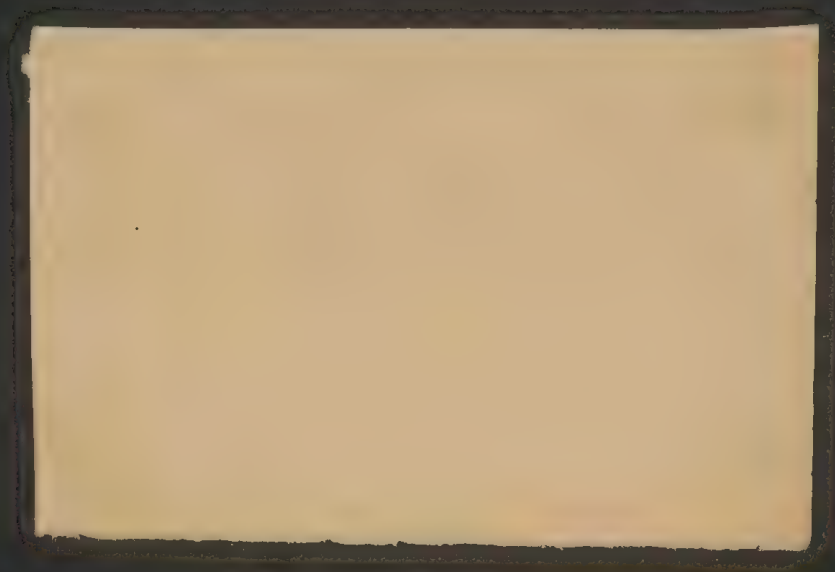
132

Main body of handwritten text, appearing to be a list or series of entries. The text is very faint and difficult to decipher, but seems to include numbers and descriptive phrases.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or concluding remarks.



122
Opisanie wypraw i obyczajów polskich
za Augusta III (wziątki w Zamieśniku warszaw.
i w piśmie Łuk. Gotschewskiego, Domy, Utwory,
Lud. Wydanie rozpoczęte 1830 i przerwane
po wydrukowaniu 190 arkuszy.



1234
Дневник мѣдъ лѣтъ

1840. № 14. 21.

1841. № 1-24.

1843. № 1-12. 14-25.

1844. № 10. 11. 12. 13.

1845. № 1-13.

1847. № 1-5. 7-11. 13. 16-19.
21-26.

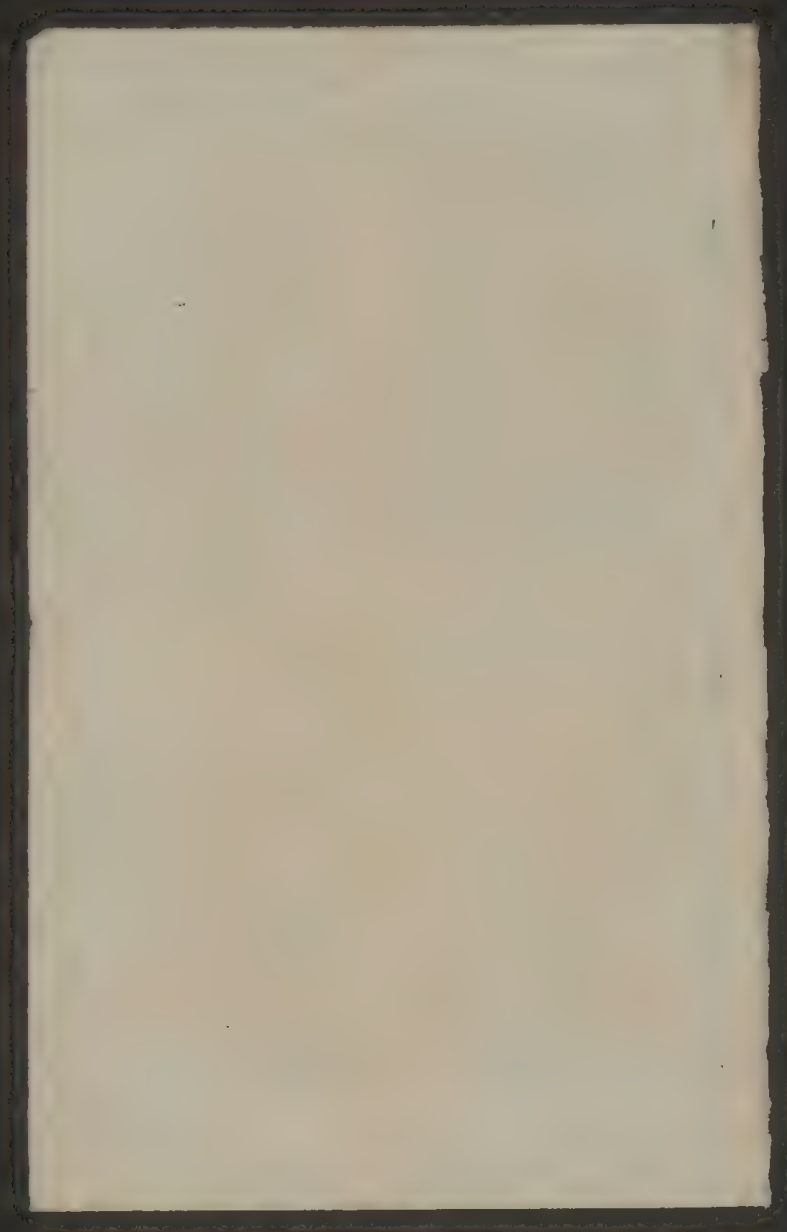
tytuł głównego braku

24. 1. 18. 1.

Wbiory polskie Jana Matejki

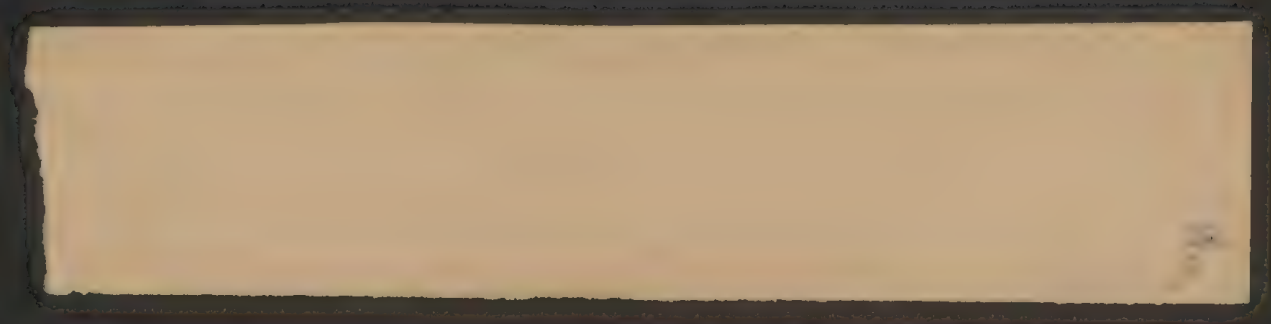
1. Tytuł.
- 2 Rok. 1228 - 1333
3. " 1333 - 1434
4. " 1447 - 1492
- + 5. " 1507 - 1548
- 6 " 1548 - 1572
- 7 " 1576 - 1586 Henryk Walez.
- 8 " 1588 - 1632 Helan Batony
- 9 " 1633 - 1648
- 10 " 1644 - 1648
- 11 " 1697 - 1795.

264.20

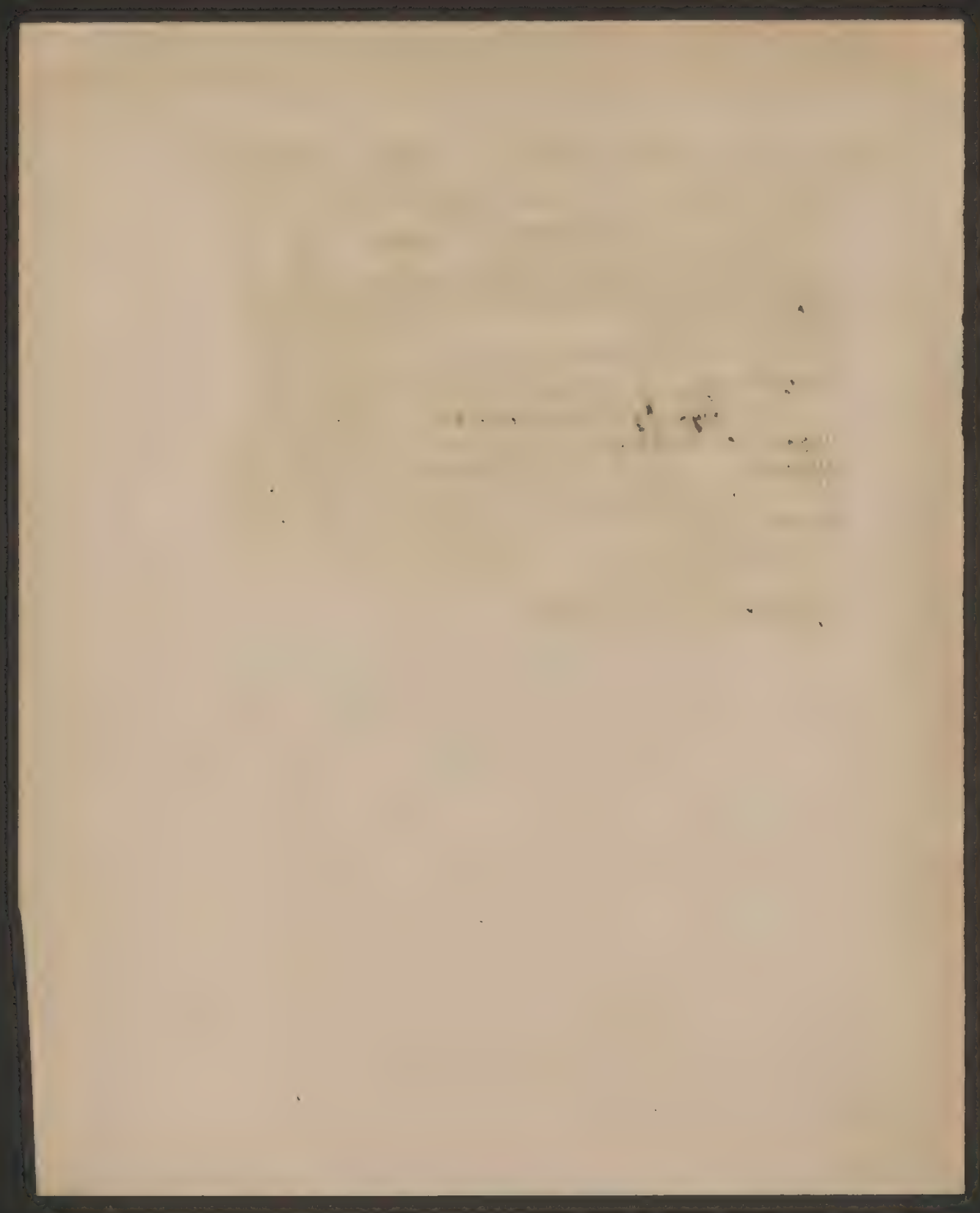


My dear Mother
I have just received
your letter of the 11th
and am very glad to hear
from you. I am well and
hope this finds you the same.
I am writing you a few lines
to let you know I am still
alive and well.
I am your affectionate son,
John Doe

15



Madames nos aieules; Dix siècles d'élégances.
Texte et dessins par A. Robida. Paris (Librairie
Illustrée 8, rue Saint-Joseph, 8 - Evreux, imprime-
rie de Charles Hérissay) (1893.) 8^o min. pp. 254
z 299 miniaturami chromolitograf. i licznymi drzeworytami
w teacie. 3 1/2 Mk.
(Historia mod kobiecych od XIV wieku do r. 1880. Artes 2098.
W najdawniejszych czasach (średniowiecznych) widac
znaczący wpływ bizantyńsko-grecki na kostiumy
raznokie. W XIII wieku, gdy nowsze czasy zaczęły się
wyłaniać z zmierzchu dawnego barbarzyństwa, powstały
też w strojach mody, jak widac z pomników na rzeźbach,
otracach malowanych na skle i koberciach. - Późniejszy
wpływ Angielszczyzny. - W XVI wieku weszły w użycie ko-
ronki z Wenezy lub Flandryi ^(Bruseli) - z Hiszpanii waisto for-
tugaty (vertugadin) - R. 1680



Quicherat: Histoire du costume en France
Paris 1875. (1875 W. 25.)

Catalogus ex parte
Provinciae gallicae
Societatis
in eunte anno
Enarvioriae

138

Villermont : Histoire de la coiffure.
Paris 1892. 4^{to} Artes 2127.

Stephani : Nimbus und Strahlenkranz
1858. 4^{to} maj. Artes 2126

ostatni nr fol. 2132.

an

resque des petits
cillies et lithogra-
pissant C. Bachm.

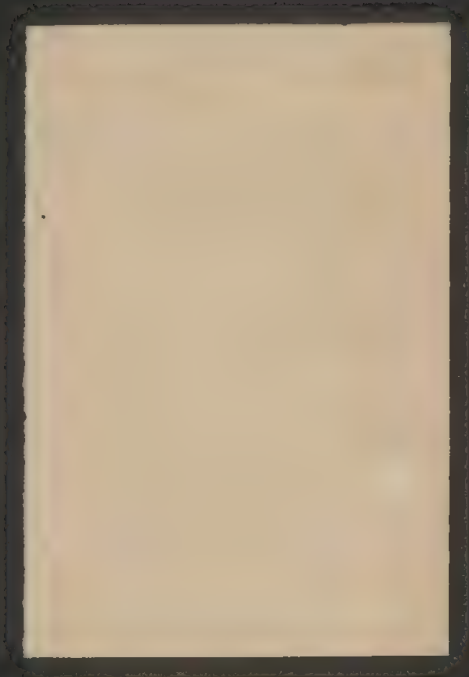
) 4^{to} may (C)

22x542

542

¹³²
Félix de Vigne; Re-
cherches historiques
sur les costumes
civils et militaires
des Gildes. Gent. 1847

Mustafa Sulkié
wasy janyas nad
wory Augusta II
+ 1762 pahowany
w Dypadyswalde



bachelier (bas-chevalier) = włodyka.

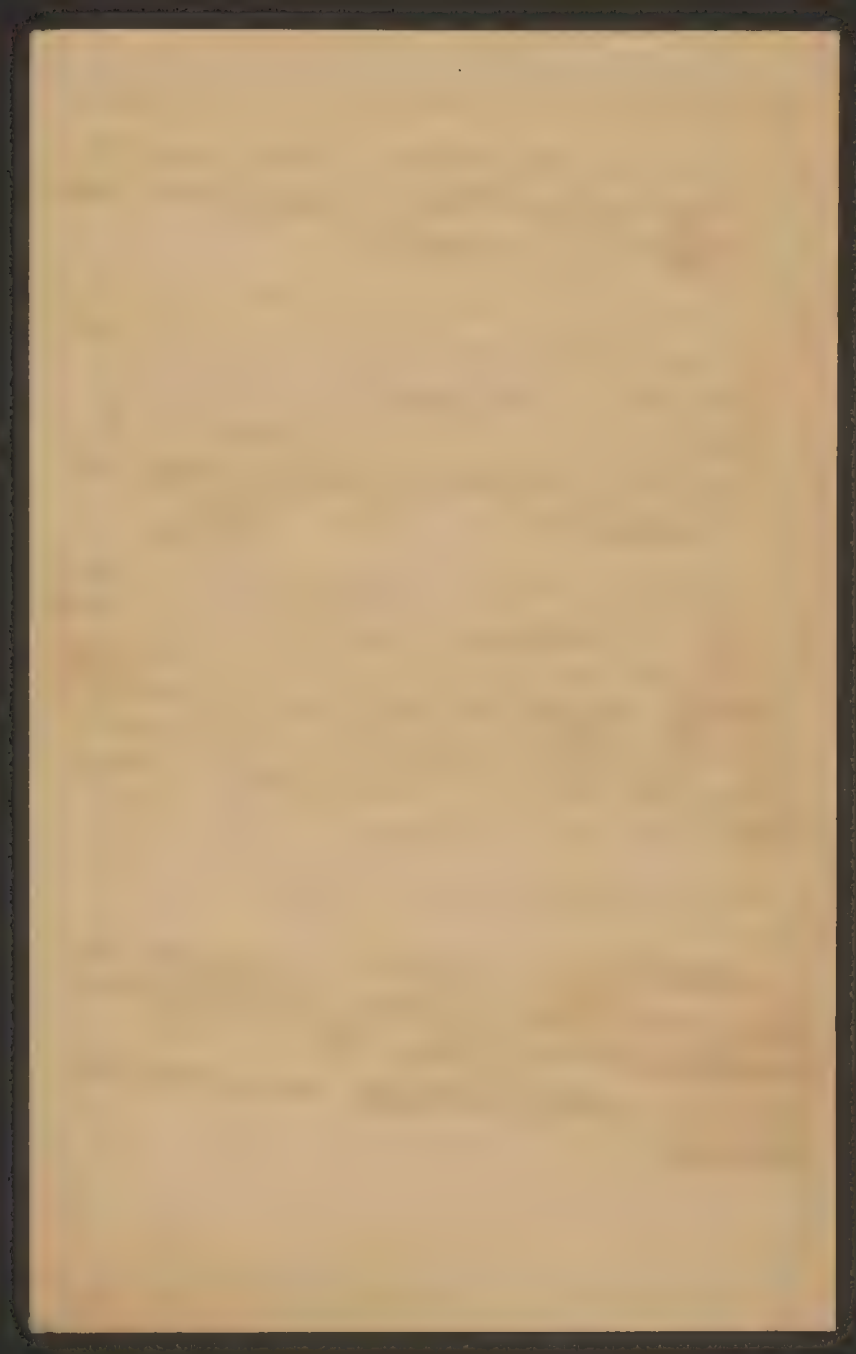
Maria Ludowika Królowa polska nosiła
włosy długie po bokach rozpuszczone, zwaną
coiffure à la comète.

(Ob. Malliot J.: Recherches sur les costumes,
les mœurs, les usages religieux, civils et mili-
taires des anciens peuples... publié par P.
Martin. Paris impr. de P. Didot, 1804. 4^{to}
Tome III^e: (Costumes des Français pp. 242
avec 110 planches) Hist. 5974
III.

Les Arts somptuaires. Histoire du costume
et de l'ameublement et des arts et industries
qui s'y rattachent, sous la direction de Hengard-
Maugé; dessins de El^{us} Ciampi. Introduction
générale et texte explicatif par Ch. Louandre.
Paris 1857-1858. 4^{to} (2 tomy texte i 2 tomy
rycin chromolitogr. od V-XVIII wieku) Artes 1804
I-IV.

(Są tu ciekawe wzory materij, uzbrojenia, meble i
t.p.)

Délaborde Henri vicomte: La gravure en
Italie avant Marc-Antoine (Bibliothèque in-
ternationale de l'art.) Paris 1884. 4^{to} 25 frs.
Vermeil: Jacobus Houbraken, son oeuvre. Arn-
heim 1875.



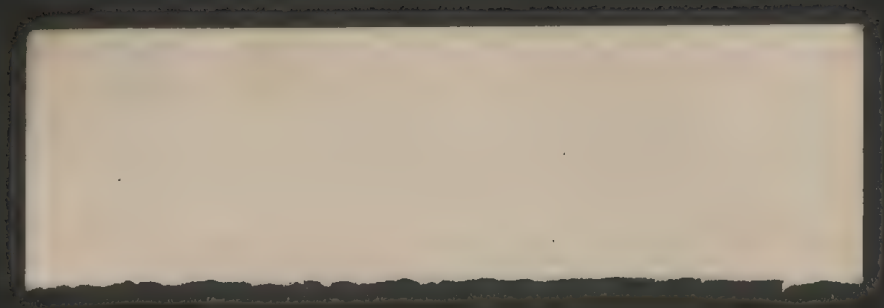
The first of these is the
 fact that the population
 of the country has been
 increasing rapidly since
 the beginning of the
 century. This is due to
 a number of factors, the
 most important of which
 are the increase in the
 birth rate and the
 decrease in the death
 rate. The birth rate has
 increased because of the
 fact that people are
 having more children
 than in the past. This
 is due to a number of
 factors, the most
 important of which are
 the increase in the
 life expectancy and the
 decrease in the infant
 mortality rate. The
 death rate has decreased
 because of the fact that
 people are living longer
 than in the past. This
 is due to a number of
 factors, the most
 important of which are
 the increase in the
 standard of living and
 the decrease in the
 incidence of disease.

g. 2.

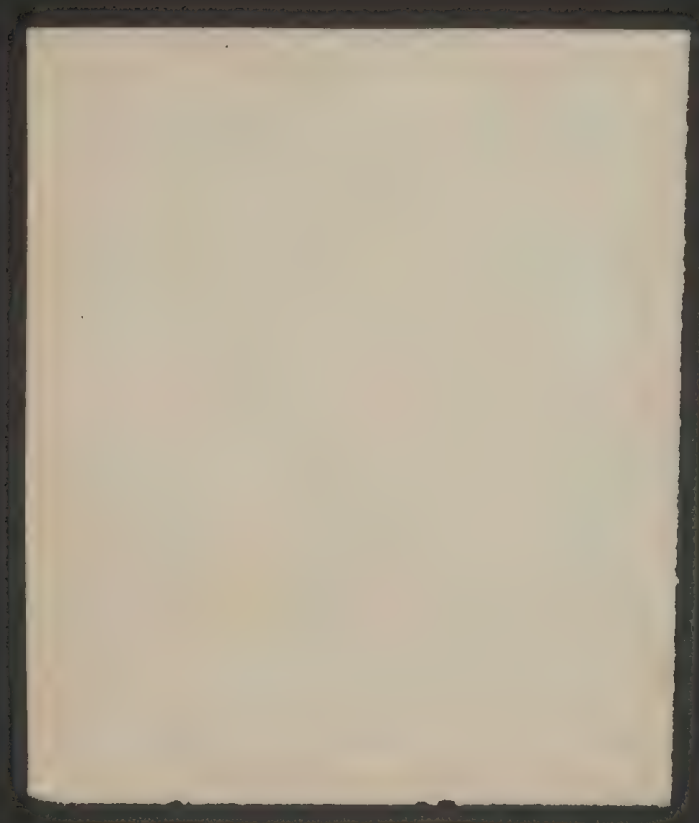
Ed. 1. Broški zbirki Kataklijima vednog nauki
Kosciota Jucijego vrapnoko - Kataklijicogo
Ola Takticijego mynienia Dziej po
wziach. Lwow. 1848. in-8.

gr. 6.

Heimbucher de Bickessy J. Lamo:
niers Bewohner. Wien 1820. 40
2 Texten. (sziny sztylow. kosztimón)



Feltz, Jakob, Captain
 Fortschritt der Natur
 vollen Thätigkeit
 (Gemein) - Hermann
 E. Fortschritt der
 Natur der Natur
 Feltz, Jakob, Captain
 Fortschritt der Natur
 vollen Thätigkeit
 (Gemein) - Hermann
 E. Fortschritt der
 Natur der Natur
 Feltz, Jakob, Captain
 Fortschritt der Natur
 vollen Thätigkeit
 (Gemein) - Hermann
 E. Fortschritt der
 Natur der Natur



444

Köhler Carl: Die Trachten der Völker in Bild und Schnitt. Eine historische und technische Darstellung der menschlichen Bekleidungsweise. (mit zahlreichen Illustrationen.) Dresden, Verlag der Expedition der Europäischen Modenzeitung. 1871 - 1873. 8^o 5 Fhl.

I Theil: Völker des Alterthums (Verlag von Müller Klemm & Schmitt. (fig. 106.) 1871. pp. 136.

II Theil: Völker des Mittelalters (fig. 327) pp. 359.

III Theil: Völker der Neuzeit 1873. (fig. 365) pp. 416.

~~Carl~~ Hagen Hermann Dr.: Antike und Mittela^{neue Ausgabe} (Antike und Mittela^{neue Ausgabe})
Raethelprose. Eine populäre Skizze. (Bern (Georg Froben n) 1877. 8^o pp. 57. 10 Sgr.

Otte Heinrich: Archäologisches Wörterbuch. Deutsch, lateinisch, französisch und englisch. Zweite erweiterte ~~Ausgabe~~
Auflage. Mit 285 Holzschnitten. Leipzig J. V.
Weigel. 1877. 8^o pp. 488. 4 Fhl. 20 Sgr.

zusammen im Ladenpreise 3 Thlr. 20 Ngr. kosten, für nur 1 Thlr. 15 Ngr.
 an hierauf mir zugehen, da später der volle Preis mit 40 % Rabatt wieder
 1 bis 14 oder I. bis III. Bilderallerlei und Soldaten-Bilderbuch gebe ich sortir-
 Dutzend mit nur 12 1/2 Ngr. baar ab.

in nur diese billigen Bedingungen während der neuen Herstellung obiger
 tzt untenstehende Bestellzettel recht bald benutzen, umsomehr als Ihnen die
 chtend sein muss.

im August 1862.

Achtungsvoll

Paul H. Jünger

nger in Leipzig erbitte baar
 nen für 1 Thlr. 15 Ngr.

| | |
|---------------------|-----------------|
| aus in's Freie.. | 24 Ngr. ord. |
| s Hauses. | 3 Ngr. ord. |
| nde. | 10 Ngr. ord. |
| e Bilderfreund.. | 7 1/2 Ngr. ord. |
| r. | 2 1/2 Ngr. ord. |
| dem Kinderleben. | 12 Ngr. ord. |
| he Bildermann. | 10 Ngr. ord. |
| u. was darinnen. | 6 Ngr. ord. |
| tere f. kl. Kinder. | 10 Ngr. ord. |
| erchen. | 9 Ngr. ord. |
| Bilderallerlei. | 3 Ngr. ord. |
| Bilderallerlei. | 3 Ngr. ord. |
| Bilderbuch. | 2 Ngr. ord. |

Von Paul H. Jünger in Leipzig

| | | |
|-------|---------------------|--|
| Dtzd. | I. Bilderallerlei | } pro titel in Soldatenbilderbuch |
| " | II. Bilderallerlei | |
| " | III. Bilderallerlei | |
| " | " | |

Kirna:

Hoffenroth: Trachten. 4^{te}

Artes Nr 1198

Koehler: Trachten der Völker

4^{te} 978

Bilderbogen Münchner

fol. 859

Plätter für Kostümkunde

fol. 971

3 Vol.

Eläfs Ubiory 303.

Zenkowicz der costumes

177.

Stamp

Boyl.

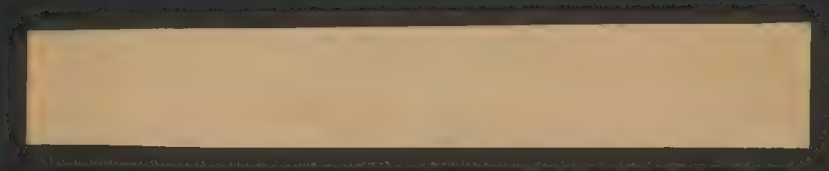
Diadema

Robellus

Lynander.

041 . 696 . 496 . 497 . 467
691 . 833 . 835 .

Hermann Emen. - Naturgeschichte der
Kleidung. Wien 1878. 8^o 272 S.



145
Hundert fünfzehn Jahre Kostüm-Geschichte
in Modebildern 1775-1890
von Fritz Brihnann. p. 77-158.

Zum fünfundsamzigsten Bestehen der Moden-
welt 1865-1890. Berlin Franz Lippert.
Leide 1890. 40.

Lilian Vecelli

Tłumacz (przerabiacz)
(wydawca)

dorf Doctor der Wt
laureus der schön
und Magister der
Leipzig, 1834, Ve.
Ambrosius Bar
str. X. 196.

1141
Kretschmer Albert: Die Trachten der
Völker. Leipzig 2^e Aufl. 4^{to}

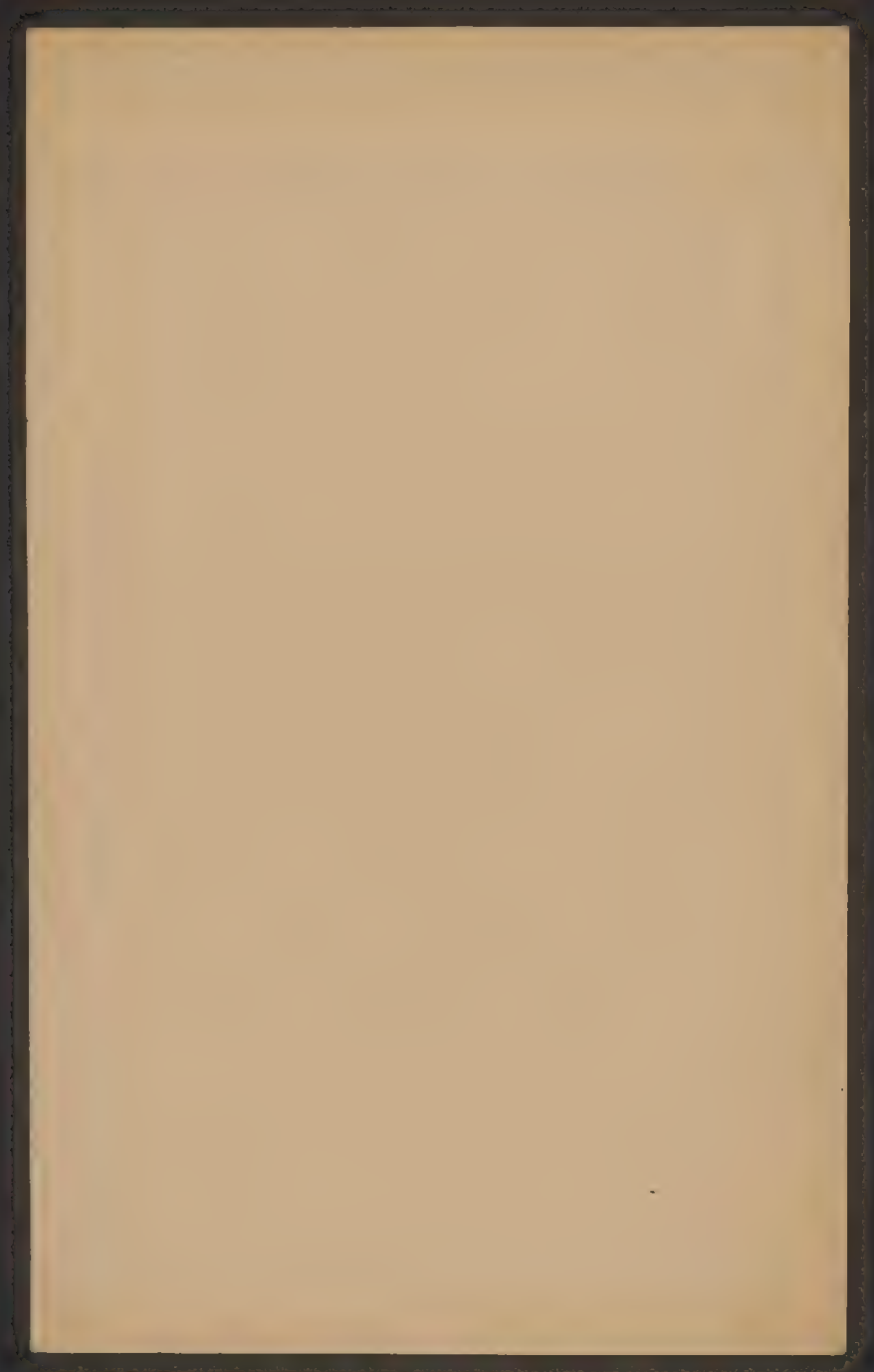
Hirth Georg: Kulturgesch. n^o 1124.
Bilderbuch. München Bd. I 4^o

n^o 1147.

Hottenroth

Raunet

Münchener Bilderbogen.



150

Handy Memo

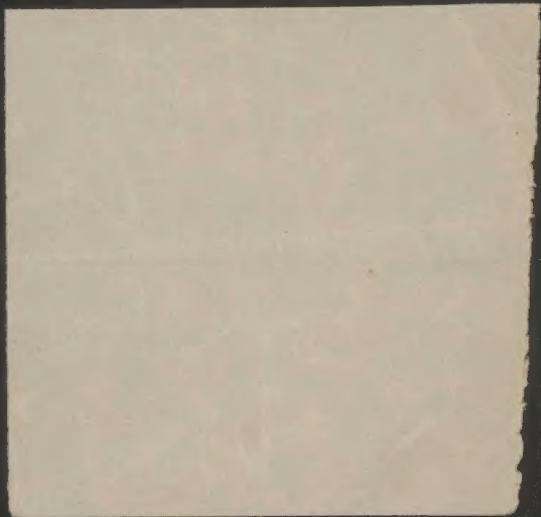
Notes and J. H. H.

September 1900

1000

1000

1000



Menin Lod abb

Il costume di tut
te le nazioni e di
tutti tempi descritto
ed illustrato dall
Padova Cor l'ni di
Angelo Licca fol.
ff 629-668 Tav
80-84 Faldiz et 113
Tab 82 Ungheresi Valac
chi Polacchi

neu-Kotay, stop nachherer wöhlgen
Ostfänger's Werkstätte Wien III
Jahrg 1853. No 16-17. 18-19-20.

Journal of the
1934

Jan dynastie Haretha Shereen
1457: 1458 Dhu'l-Hijjah

Office.

durchschnittl. - Jahre - Pyrenäen

(2)

5402 *l. 3*

Bibl. Jag.

H